

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

OBSAH

Obsah.....	1
PSYCHOTRONICKÝ VÝSKUM V OSTATNOM DESAŤROČÍ.....	2
MUDr. Teodor Rosinský CSc, Nitra	2
ŠIRŠIE SÚVISLOSTI ENERGOINFORMATIKY	4
MUDr. Gustáv Solár, Centrum akupunktúry, Bratislava, SR	4
REGRESNÍ PSYCHOTERAPIE - CESTY DO MINULÝCH ŽIVOTŮ?	9
PhDr., PaedDr. P. Nečas, CSc.	9
FENG-ŠUEJ A JEHO VYUŽITÍ V TERAPII.....	11
PhDr. Alois Andrew Urbiš	11
MERANIE EXCITAČNÝCH A IONIZAČNÝCH VLASTNOSTÍ AURY ČLOVEKA.....	23
Ing. K. Komárek a doc. Ing. I. Herec, CSc.	23
MĚŘENÍ INFORMACÍ PŘI POUŽITÍ NAPROGRAMOVANÉHO PŘEDMĚTU.....	27
R. Lopourová	27
ENERGIE A IMUNITA.....	28
Ing. A. Rumler	28
KDYŽ SE PĚTA VRÁTIL Z FLÁMU	32
Ing. L. Khebl	32
NENÍ INFO JAKO INFO.....	38
Ing. J. Jůžková	38
MŮJ ŽIVOT S ČARODEJNICÍ	41
Jůzek, Manžel J. Jůžkovej	41
TRADIČNÉ MAGICKO-APOTROPAJNÉ OPATRENIA A ICH INTERPRETÁCIA Z ASPEKTU SÚČASNÉHO POZNANIA.....	43
PhDr. D. Belko, PhD., Katedra etnológie a etnomuzikológie FF UKF v Nitre	43

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

PSYCHOTRONICKÝ VÝSKUM V OSTATNOM DESAŤROČÍ

MUDr. Teodor Rosinský CSc, Nitra

Na predchádzajúcich konferenciach som venoval úvodné referát vybratým tématam jednako podľa aktuálnych trendov v psychotronike, jednako podľa styčných oblastí s psychotronikou, kde sa objavili zaujímavé súvislosti. Dnes považujem za vhodné podať stručný prehľad novších poznatkov z celej psychotroniky podľa jednotlivých oblastí výskumu, aby sme tak získali celistvý pohľad na rozsah a súvislosti medzi jednotlivými oblasťami.

Psychotronika, tak ako ju koncipovali prví funkcionári Medzinárodnej spoločnosti pre psychotronický výskum pri založení tejto organizácie v roku 1973, prekonala svoj vývoj. Jej rozsah sa prehĺbil, metodika a terminológia spresnili a došlo i k posunu v chápaniu skúmaných javov, čo sú všetko prírodné príznamy rozvoja ktoréhoľvek odboru ľudského poznania. Psychotronika naďalej ostáva teoretickým odborom, ktorý skúma spontánne i človekom produkované javy a ľudské činnosti, teoreticky ich zovšeobecňuje a i ked' sa sama nezaoberá praktickou aplikáciou (ako nesprávne o tom informujú médiá zavádzané nepoučenými praktikmi zneužívajúcimi názov psychotroniky), výsledky jej teoretických záverov sú v praxi aplikovateľné a prax môžu zlepšiť. Výskum takto upravenej praxe prináša zasa ďalšie poznatky pre teóriu a tento pozitívny bludný kruh sa v špirále pohybuje stále ďalej. Ohraničenia našich možností pokračovať intenzívnejšie a rýchlejšie sú len v nedostatku prime- rane vzdelaných a výskumu oddaných ľudí a samozrejme v nedostatku prostriedkov. I tak však po svete i u nás výskum pokračuje.

V ostatných desiatich rokoch, čo však nemožno brať na deň presne, pretože mnohé oblasti v tomto čase pokračujú alebo zavŕšujú výskumy odštartované skoršie, sme zaznamenali zaujímavé závery i v tradičných oblastiach i pri rozbiehaní celkom nových smerov psychotronického výskumu.

Pod tradičnými oblasťami rozumiem tie komplexné javy, ktoré ako objekt záujmu psychotronika prevzala od svojej čiastočnej predchodyne parapsychológie. Tu sa objavili zaujímavé výsledky rozsiahleho výskumu viacerých severoamerických centier v oblasti

telepatie.

Jav, tradične ľudovo chápaný ako „čítanie myšlienok“, je v skutočnosti prenosom obrazov, ktoré vysielajúci bud' priamo vidí, alebo si ich presne predstavuje. Okrem potvrdenia reálnosti tohto javu

v sériach rozlične metodicky usporiadaných pokusov sa objavil dovtedy neznámy fenomén posunu času. Prijímateľ zachytí obraz, ktorý vysielateľ mal dostať až v blízkej budúcnosti ako úlohu na vyslanie. Išlo rádovo o desiatky minút časového posunu. Tento neplánovaný a nezámerne objavený jav potom pre�zali do výskumu, ktorý ho potvrdil a odhalil i ďalší fenomén – prenos obrazu určitého miesta nielen v tej podobe, ako bol v súčasnosti a teda ako ho vysielajúci vidí, ale prípadne i tak, ako vyzeral v minulosti (rádovo išlo o desaťročia späť), čo vysielajúci nepoznal a keďže išlo o miesta, ktoré navštívil prvý krát v živote, ani poznat nemohol. Išlo tu vlastne o kombináciu javu telepatie s telegnóziou a prekogníciou.

Telegnózia

alebo jasnovidectvo sa chápe ako schopnosť dokázateľne vidieť deje, ktoré sa dejú súbežne na takom mieste, kde je nemožné aby to vnímajúci človek mohol vidieť bežným spôsobom alebo ide o deje, ktoré sa stali kdekoľvek v určitem časovom bode v minulosti. Výskum v tejto oblasti býval vždy zameraný na skúmanie jednotlivcov s touto schopnosťou. Tých je však veľmi málo a tak nemožno hovoriť o nejakom podstatnejšom prínose v tejto oblasti. Na rozdiel od problematiky telepatie, ktorej u nás nevnujeme pozornosť (nejsou ľudí), s telegnóziou sme urobili niekoľko pozorovaní, nemožno však robiť závery a teoretické zovšeobecnenia z jedného prípadu.

Prekognícia

čiže pociťovanie udalostí, ktoré sa stanú v budúcnosti. I takýto výskum je možný len u jednotlivcov. Je fakt, že i u nás sa ozýva viac ľudí, ktorí tvrdia, že majú takéto schopnosti. Pri snahe aplikovať na nich prísné metodické postupy sa však ukazuje u tých párov, ktorí sa nenaľakajú a neodmlčia, že ide o spomienkové klamy a neobjektivizovateľné samotné predpovede - nemajú o nich záznam, len si spomínajú že sa im to kedysi zdalo či snívalo, že sa niečo stane a to neraz i bez odpovede na otázku kde a kedy a tým samozrejme je nemožnosť určenia vzťahu k udalosti ktorá sa stala a ktorá býva obyčajne bežnou v súčasnom svete (havárie, incidenty, prírodné katastrofy).

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

Telekinéza

predtým zvaná i psychokinéza, čiže pohybovanie hmotnými objektami bez priameho pôsobenia. Výskum po svete i u nás stagnoval, pretože klasické výskumy v bývalom ZSSR skončili a teraz ľudia, ktorí tvrdia, že majú také schopnosti, sa dali na show a tým nemajú záujem o výskum ich schopností – budú sa obávať odhalenia prípadných podvodov alebo negatívnej reklamy či prezradenia niečoho konkurenčom, skrátka nici je možné seriózne posúdenie jednotlivých prípadov. Ojedinelá a zväčša metodicky chybne amatérsky pozorovania, i keď robené nadšencami a v rizikových podmienkach, nemožno teoreticky zovšeobecniť.

Z nových oblastí, ktorým sa venuje psychotronika zo tohto hľadiska ako prvá, sú súvislosti energoinformačných javov a etológie.

Tu možno vidieť spojitosti i s Sheldrakovými morfogenetickými poliami i s niektorými teoretickými klasickými podkladmi pre javy feng-suej. Komplexnejší pohľad, ktorý by bral do úvahy všetky spríbuznené javy zatiaľ chýba. Výskum špeciálnejších biologických objektov sa zdá byť nádejnejší. Už v začiatkoch psychotronického výskumu boli známe pokusy s komunikáciou s rastlinami a komunikáciou medzi rastlinami. V tomto zmysle výskumy pokračovali a doslo už k mnohým technickým zdokonaleniam. Podstata je však ešte stále známa len čiastočne.

Energoinformačné systémy

To je oblasť, ktorej sa u nás venujeme najviac, vo svete je to menej frekventované. Najviac sa problému venovali polští psychotronici, ale v posledných rokoch už o nich nepočút', čo je zrejmé v súvislosti so zmenami v spoločnosti a odchodom staršej geeracie, ktorá fungovala i na kolene a bez dotácia.

Náš dlhoročný nepretržitý výskum sa pred niekoľkými rokmi pod ťarhou faktov dostal do stavu nutnosti zmeniť desaťročia udržiavaný pohľad na iný, tým faktom zodpovedajúci. A tak sme sa museli rozlúčiť s pojмami aura, ochranný obal, biopole, prúdenie energie, vzájomné odoberanie energie a podobne. Ukázalo sa, že pojem energoinformačného systému jednotlivca, energoinformačných porcií, informačných signátorov, informačných algorytmov a tokov, vložených programov, vonkajších energoinformačných a informačných vplyvov, chápanie energie len ako neutrálneho nosiča informácie a ochrany systému ako funkcie celého systému bez priestorového rozmiestenia, pochopenie novoodhalených pravidiel kontaktov medzi systémami – to všetko a mnohé iné,

už známe frekventantom našich seminárov o EIS – je nosné, vysvetľuje zatiaľ všetky praktické fakty, s ktorými sa stretávame a dáva ďalšie možnosti rozvoja výskumu. Podarilo sa terminologickej podložiť a definíčne upevniť základné predstavy o štruktúre a fungovaní EIS a pochopiť patologické deje, ktoré sú príčinou i podkladom špecifických ochorení, s ktorými sa zaobrá energoinformačná medicína ako súčasť naturálnej medicíny.

Hľadajú sa a nachádzajú jasné súvislosti s teoretickými základmi tradičných medicínskych systémov klasiky, napr. s čínskou tradičnou medicínskou teóriou i jej praktickými aplikáciami, sú tu prieniky do informačnej podstaty homeopatie, ale i do mnohých oblastí bežnej západnej medicíny.

V posledných dvoch rokoch sa prehľubo ponímanie nadradenosť informácií nad hmotou-energiou nielen podľa nových poznatkov teoretickej fyziky, ale i na základe psycholinguistického výskumu a pochopenia formálnej stránky myšlenia a reči ako informačného zasadovateľa do amropsychoregulačného riadenia informačných dejov v organizme s pochopiteľnou spätnou dvojitou väzbou na EIS človeka. Ako nádejny sa ukazuje nielen výskum práve spomínaných dejov, ale i hľadanie väzieb na organizmu vlastné vnútorné druhy časov či celkový jav podriadenia organizmu a psychiky a tým i EIS ďalším časovým a priestorovým zákonitosťiam, ktoré zatiaľ veda nepreskúmala, i keď niektorí realite otvorení reprezentanti prírodných i humánnych vied už vyjadrili i dávnejšie svoje tušenia a predpoklady práve v tom smere, ktorý sa ukazuje byť plodný pre nové poznanie. A práve v tejto oblasti sa i psychotronike ukazujú nové obzory, ktoré by bolo škoda neprebádať práve špeciálnymi a len psychotronike známymi postupmi a tým samozrejme prispieť k celkovému poznaniu.

Perspektívy ďalšieho výskumu vidíme práve v spomínaných nových smeroch, ale to neznamená, že by sme nemali využiť každú príležitosť na rozšírenie poznatkov i v tradičných oblastiach psychotronickej záujmu. Nové poznatky si niekedy vynucujú neraz bolestné rozlúčenie sa so staršími predstavami ak sa tieto ukážu neudržiteľnými. V tom je pokrok každého odboru. Neznamená to však vzdanie sa nových poznatkov v oblastiach, ktoré z tých či iných príčin sa dostali akoby na okraj záujmu, ale to, čo sa v nich poznalo ostalo reálne a živé, len pokračovanie sa pre niečo zastavilo. Znovaženie je vždy možné a preto to treba mať na pamäti a i preto som teraz pospomínal i to, čomu hrozilo zabudnutie.

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

ŠIRŠIE SÚVISLOSTI ENERGOINFORMATIKY

MUDr. Gustáv Solár, Centrum akupunktúry, Bratislava, SR

V tomto roku uplynulo 19 rokov odtedy, ako sa psychotronika na Slovensku etablovala aj inštitucionálne. V r.1984 vznikla Komisia psychotroniky pri vtedajšej Gerontologickej spoločnosti Slovenskej lekárskej spoločnosti. Neskôr vznikla Komisia psychotroniky aj pri Slovenskej rade Čs. vedecko-technickej spoločnosti a ešte neskôr sa postupne vykryštalizovala aj dnešná Slovenská psychotronická spoločnosť. Nechcem hodnotiť história, len poukázať na to, že psychotronika by mala byť už pomerne zrelá a mala by mať jasné koncepciu a štruktúru. V doterajšej histórii psychotronika prešla viacerými štádiami. V jej začiatkoch prof. Kahuda vytvoril teóriu špecifických častic – mentíonov, ktoré mali by nosiť telom toho, čomu hovoríme psychotronický fenomén. Zhruba v tom čase zase Dr. Rejdák príšiel s – z dnešného pohľadu absurdnou – koncepciou, podľa ktorej je cieľom psychotroniky vytvoriť umelého liečiteľa. V začiatkoch psychotroniky – pod vplyvom ľudových liečiteľov, ale aj vplyvom vývoja aj v okolitých štátoch najmä v Poľsku – takéto koncepcie mali pomerne značný ohlas. Akoby psychotronika bola synonymom pre ľudové liečstvo. Z tých čias perzisťujú rôzne nezmysly, ako „psychotronické poradne“ či napr. „psychotronická liečba“ a pod., ktoré nemajú so psychotronikou nič spoločné a pretrávajú len vďaka tomu, že sú živené bulvármymi a naivnými médiami, či túžbou niektorých málo informovaných a málo sebakritických jedincov po uplatnení sa za každú cenu. Vznikajú z toho šumy a dezinformácie v odbornej aj laickej verejnosti a psychotronika sa diskredituje. Pritom ak sa psychotronika deklaruje ako vedný odbor, nesmie stratíť kontakt s vedou a jej odbormi, inak by sa ako vedný interdisciplinárny odbor vôbec nemohla rozvíjať. Ako lekár aj profesionálne aj ľudsky chápem citlivosť pojmov zdravie a choroba, ktoré sú pre mnohých hnacím motívom, ktorý ich ženie do sveta psychotroniky – často len podľa ich predstáv. Ved zdravie a choroba sú o fungovaní či nefungovaní organizmu a to je citlivá téma pre každého.

Psychotronika je ale vedný odbor, ktorý študuje dištančné interakcie, teda predovšetkým interakcie na úrovni človek – človek, človek – zvieria a človek – vec. Dištančné interakcie sú pritom univerzálne polydimenzionálne interakcie. Psychologický, sociálny, terapeutický, fyzikálny a ďalšie aspekty sú len jedným, či viacerými kamienkami z komplexnej mozaiky a sú predmetom štúdia iných vedných disciplín (psy-

chológie, sociológie, naturálnej medicíny, fyziky etc.) Dištančné interakcie sa realizujú prostredníctvom energoinformačných procesov a sú aj ich dôsledkom. Jednoduchšie povedané – každá dištančná interakcia medzi dvoma ľuďmi funguje cez energoinformačné procesy. Na druhej strane, energoinformačné procesy vytvárajú následne aj dištančné interakcie.

Kým pojem „dištančné interakcie“ nie je až taký problémový a znamená v podstate interakcie na dištančne, pojem „energo-informačné procesy“ je pojem sporný a neustále vytvárajúci polemiku najmä v odborných kruhoch. Pritom ide o pojem celkom jednoznačný a aj historicky overený. Ako je to teda s tou energoinformatikou a v čom spočíva jej podsta-

Ako už vyplýva z ich názvu, energoinformačné procesy majú dve základné zložky – energetickú a informačnú. Energetická zložka týchto procesov je ich nosičom, hmotnou komponentou a to ako v zmysle hrubo hmotnom tak v jemno hmotnom (čím z fyzikálneho hľadiska rozumieme zložky pod Planckovou bariérou). Informačná zložka je vlastnou informáciou, určujúcou o. i. aj spôsob interakcie. Tak ako zložka energetická podlieha zákonom zachovania energie, tak zložka informačná podlieha zákonom zachovania informácie so všetkými dôsledkami. Toto delenie je ale len didaktické, v skutočnosti obe komponenty existujú a „metabolizuju“ spolu a nedeliteľne a tvoria jeden celok. Určitú analógiu koexistencie energetickej a informačnej komponenty a jednu z foriem energoinformačných procesov nachádzame v čchi. Pojem „čchi“ je energia, ktorá prúdi v meridiánoch akupunktúry, ale sa v rôznej forme nachádza všade okolo nás aj v nás. Pritom jej rôzne formy plynulo a podľa potreby a situácie prechádzajú jedna do druhej. Pohyb čchi v meridiánoch má aj svoje elektrochemické dôsledky a preto je merateľný aj technicky. Na tejto báze fungujú všetky akupunktúrne diagnostické zariadenia a prax už nespočetne krát overila tisícročné poznatky tradičnej čínskej medicíny. A predsa čchi nie je iba energia vo fyzikálnom zmysle slova – teda nie je to iba sila po dráhe či sila vyvíjajúca prácu. Čchi sprostredkuje predovšetkým tok informácií. Prúdenie čchi a jej premeny spolu sú teda časťou energoinformačných procesov v najširšom zmysle slova a súčasne aj model, na ktorom možno tieto toky študovať a nepriamo aj fyzikálne merať.

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

Energoinformačné toky musia byť viacúrovňové a komplexné. Obsahujú v sebe informácie o stave „tu a teraz“, ale súčasne aj o minulosti a potenciálne aj budúcnosti. Prítom tieto informácie sú zo všetkých úrovní. Zjednodušene povedané, sú to informácie nie iba o určitom deji, ale súčasne aj o jeho príčinách, dôsledkoch a ostatných súvislostiach. Prelínajú sa súčasne cez všetky roviny – biochemicko-morfologickú, psychoregulatívnu aj energoinformačnú a mimo hmotných dimenzií aj duchovnú. To je podstata ich viacúrovňovosti. Musia byť samozrejme aj komplexné a v komplexnosti jedinečné. Informačné spektrum každého jedinca aj jemu je totiž unikátné aj vo svojej komplexnosti a mnohourovňovosti.

Tieto procesy sú ale nedeliteľné a vždy tvoria celok. Pre ilustráciu – určitá emócia napr. radosť je sama o sebe zložitý a komplexný jav. Treba si však uvedomiť, že radosť sama neexistuje, vždy je to radosť niekoho, kto je sám o sebe jedinečný a neopakovateľný. Jeho radosť je teda komplexný jav skladajúci sa zo zložiek emócie aj konkrétneho jedinca. Radosť niekoho iného – aj keď má mnoho spoločných charakteristík pre každého – je predsa len u každého iná vo svojej komplexnosti. Radosť má svoje príčiny – vonkajšie aj vnútorné, svoj vplyv na nositeľa tejto emócie, svoje dôsledky na neho aj jeho okolie, svoju spätnú väzbu a množstvo ďalších faktorov vo všetkých rovinách a úrovniach. To samozrejme platí pre akýkoľvek jav a akýkoľvek skutočnosť od tých najjednoduchších až po tie najzložitejšie a najkomplexnejšie. Preto pri štúdiu energoinformačných procesov nesmieme zabúdať na tieto skutočnosti.

Z hľadiska trojúrovňovej teórie na najnižšej úrovni hierarchie je biochemicko-morfologická rovina. V nej sa realizujú všetky hmotné reakcie, ktoré sú „rukolapné“, spravidla aspoň sprostredkovane viditeľné a merateľné. Všetky merania prebiehajú výlučne na biochemicko-morfologickej rovine a závery pre iné roviny sú len odvodnené. Najvyššie hierarchicky z týchto troch úrovni stojí energo-informačná rovina, teda tá, na ktorej sa realizujú energoinformačné procesy. Vo vzťahu k biochemicko-morfologickej rovine, ktorá je výkonnou zložkou má energoinformačná rovina funkciu programovej zložky. Nad ňou sú ešte mnohé mimohmotné úrovne a najvyššou je duchovná. Táto ale nie je a ani nemôže byť predmetom štúdia psychotroniky, ani žiadnej inej vedy, je to doména teológie. Na duchovnej úrovni nie sú prípustné žiadne experimenty. Vráťme sa však k trojúrovňovej teórii. Medzi biochemicko-morfologickou a energoinformačnou rovinou je rovina psycho-regulatívna. Táto prepája a integruje obe už uvedené roviny a má funkciu integrujúcu a hodnotiacu. Ešte raz je treba

zdôrazniť, že akékoľvek oddelenie týchto troch rovín je len teoretické a didaktické, lebo tvoria jeden integrovaný a nedeliteľný celok. Jednotlivé roviny je možné v dielčich fenoménoch študovať a skúmať zvlášť, ale s obmedzením, že vždy sú len teoreticky oddelenou časťou celého komplexu.

Výskum v energoinformatike musí mať a aj má rovnaké charakteristiky, ako každý iný výskum v ktorejkolvek oblasti vedy. Možno ho rozdeliť zhľada do 5 etáp takto:

1. etapa – zbieranie poznatkov
2. etapa – triedenie poznatkov
3. etapa – analýza poznatkov
4. etapa – vyhodnotenie analýz
5. etapa – výstupy a realizácie

Pokúsme sa načrtiť, ktorá etapa čo znamená pre psychotroniku a pre štúdium energoinformatiky.

1/ Zbieranie poznatkov :

Je to základná etapa pri štúdiu a skúmaní čohoľvek. Na začiatku je vždy treba zbierať a zhromažďovať akékoľvek poznatky o predmete štúdia či skúmania a to spočiatku bez zásadnejšieho triedenia. V tejto etape ešte totiž nepoznáme a nemôžeme poznať význam jednotlivých dielčích poznatkov a zistení. V tejto etape sa preto dostávame aj k celkom nepodstatným, okrajovým, či s predmetom skúmania malo súvisiacim poznatkom a faktom. Keďže tieto etapy výskumu sa vždy trošku prelínajú aspoň v každom človeku individuálne, nemôžmo sa celkom vyhnúť ich vzájomnému prelínaniu. Napr. na to, aby človek vôleb venoval pozornosť niektorému faktu, musí ho aspoň sám pre seba zatrídiť, analyzovať a vyhodnotiť ako aspoň tak dôležitý, aby pre neho stál za pozornosť. Prvé etapy sú preto najväčším zdrojom chýb a omylov v poznávacom procese, ktorým je len veľmi ľahko sa vyhnúť. Táto etapa prebieha v súčasnej psychotronike prakticky od jej začiatku. Keďže v začiatkoch sa psychotronike venovali predovšetkým ľudoví liečitelia, lekári, ale aj niekoľko výskumných pracovníkov, objavili sa teórie o konštrukcii umelého liečiteľa, hľadali sa špecifické časticie, spopularizovalo sa nezmyselné spojenie „psychotronicák liečba“, „odrušovali“ sa zóny, do psychotroniky sa vnašala mystika a často aj celkom šarlatánske aj sektařske praktiky a pod. Skrátka – psychotronika zbierať poznatky a hľadala svoju tvár. V tom čase sa budovali aj jej základné teoretické pilíere napr. trojúrovňová teória, ktorá ale tiež už prešla určitým vývojom do dnešnej doby. V rannom období tejto etapy to bola fáza grupovania, školenia a produkcie tzv. liečiteľov a z mnohých dobrový odborníkov v iných oblastiach sa stali bud' zlí

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

liečitelia, alebo dopadli ešte horšie. V istom zmysle podstatne vyspelejšie obdobie tejto fázy trvá dodnes. Bude trvať dovtedy, kým bude psychotronika existovať, lebo bez tejto fázy – aj keď, dúfajme, v podstatne sofistikovanejšej podobe – nemože existovať žiadny odbor vedy.

2/ Triedenie poznatkov :

Táto etapa v psychotrone začala zhruba na rozhraní 80. a 90. rokov minulého storočia a tiež trvá dodnes. Nazbieralo sa pomerne dost' poznatkov a faktov na to, aby ich bolo možné začať triediť. Otvorili sa otázky čo patrí a čo nepatrí do psychotroniky, otázky kompetencie, profesionality. Prvé triedenie poznatkov ukázalo napr. že geopatogénne zóny nie sú patogénne, len viac stimulujú katabolické (odbúravacie) procesy v organizme a nie sú vhodným mestom na pobyt v spánku a práci. Poznanie, že ide o zložku aury či koróny Zeme vysvetlilo mnohé z ich charakteristik (napr. zosilňovanie smerom hore) a rovnako sa ukázalo nezmyselným ich rušenie či „odklávanie“, lebo v komplexnej štruktúre ich nie je kam odkloniť a ide o jav, ktorý sice môže „odrušíť“ senzibila, ale nie zónu. Ak by sa naozaj hypoteticky dali odrušiť, vyvolať by to okamžite nerovnováhu v systéme a ekologickú katastrofu, čo – naštastie – nie je možné. Jednoznačne zo získaných poznatkov vyplýva škodlivosť rôznych praktík typu Silvovej metódy, Reiki, jednotného mozgu a ďalších, ktoré spôsobujú energoinformačný systém organizmu analogicky ako sekty. Získali sa poznatky, potvrdzujúce škodlivosť skupinových, televíznych či rozhlasových „liečiteľov“ či „psychoterapeutov“, nazbierali sa poznatky o škodlivosti rôznych „pyramídových“ liečiteľov a pod. Získané poznatky sa začali triediť a systematizovať. Takto pohyb mal a má – samozrejme – aj organizačné aj personalné dôsledky, ktoré sú sice často aj bolestné, ale v podstate sú nevyhnutné. Etapa zbieranja aj etapa triedenia faktov a poznatkov skrýva v sebe mnohé osobné riziká a nebezpečenstvá, z ktorých niektoré sú typické pre každý vedný odbor a niektoré sú špecifické pre psychotroniku. Z tých všeobecných možno spomenúť osobné sklamanie a predstavy a nezlučiteľné s predmetom štúdia v danom odbore, nezvládnutie svojej role, strata sebareflexie a pokory v dôsledku nevyváženosťi odborných vedomostí a sebahodnotenia ako aj ignorovanie či principiálne nepochopenie získaných faktov, alebo hoci len obyčajné kommerčné záujmy v rozpore s etikou psychotroniky. Z tých špecifických treba spomenúť nerešpektovanie závory s následným faustovským syndrómom, pseudomystické úniky vyústujúce niekedy až do bludného presvedčenia o vlastnej výnimočnosti a guruovský syndróm. Tieto špecifické nebezpečen-

stvá predstavujú až riziko prepuknutia psychopatologických následkov u predisponovaných jedincov, na druhej strane niektoré sektárské praktiky či napr. manipulácia s „hadou silou“ spôsobujú somatickú patológiu a o to viac je potrebná sebadisciplína a rešpektovanie všetkých zásad energoinformačnej bezepečnosti.

Hned na začiatku druhej etapy oddelilo niekoľko skupín, skupiniek a jednotlivcov z najrôznejších už uvedených dôvodov a proces kryštalizácie pokračuje v podstatne menšej mieri prakticky sústavne. Etapa triedenia faktov pomaly prechádza do etapy analýzy poznatkov, lebo niektoré už do tejto etapy dozreli, niektoré ešte len dozrievajú a iné sú ešte len kdesi na začiatku prvej – zhromažďovacej etapy. Prechod do tejto tretej etapy analýzy je – zdá sa – menej dramatický a nespôsobuje väčšie otrasy. Provokuje ale odbornú diskusiu a polemiku, ktorá je väčšinou užitočná a prospiešná. Aké máme aktuálne možnosti v tejto etape? Hnacím motorom tejto etapy je Lekárska spoločnosť naturálnej medicíny, ktorá úzko spolupracuje so Slovenskou psychotronickou spoločnosťou. Ak naturálnu medicínu definujeme ako tú časť prevencie, diagnostiky a terapie, ktorá dominantne využíva energoinformačné procesy, potom je úloha a zainteresovanosť naturálnej medicíny na takomo výskume jasná. Navýše – lekárska spoločnosť je najväčšou a najkompletnejšou odbornou, vysokoškolskou kvalifikovanou a profesionálnou skupinou v tejto oblasti a pritom napr. v akupunktúre disponuje aj modernou inštrumentálnou technikou, ktorá dovoľuje mnohoväčné sledovanie a štúdie, ktoré sú pre výskum energoinformačných procesov nepostrádatelné. Okrem toho existuje aj pomerne malá, ale veľmi aktívna skupina technikov, študujúcich tieto procesy napr. v Liptovskom sv. Mikuláši, disponujúca aj pomerne solídnym vedecko-technickým zázemím. Určite sú v rámci SPS aj iné potenciálne možnosti, len je potrebné, aby sa aktivizovali.

Vráťme sa ale k medicínskym poznatkom z tejto oblasti. Ako už bolo spomenuté, v akupunktúre pracuje s energiou čchi, ktorá je pre štúdium a výskum najprístupnejšou časťou energoinformačných procesov. Objektívnu vyšetrovacou metódou, vhodnou aj pre výskumnú prácu, je v akupunktúre počítačová elektroakugrafia (EAG). Ak porovnáme EAG záznam človeka (príloha 1) s EAG záznamom rastliny (príloha 2), ktoré sú oba urobené na našom pracovisku, vidíme, že oba záznamy sú veľmi podobné až analogické. Pokiaľ ide o rastliny, je v psychotronike známy Backsterov fenomén, ktorý umožňuje prostredníctvom elektrochemických reakcií monitorovať komunikáciu rastlín. Určitou analógiou je napr. slovenský prístroj Kveton, ktorý – podľa vyjadrenia jeho autorov

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

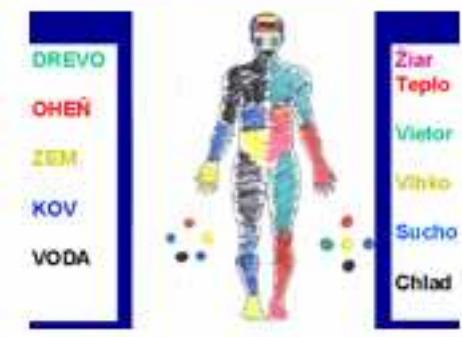
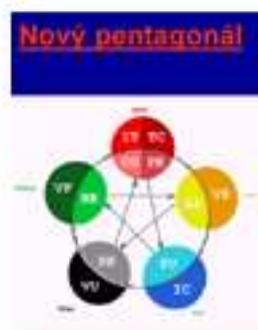
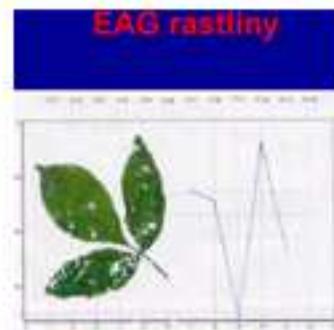
v tláči – umožňuje rastlinám „spievat“. Bolo by preto určite obojstranne veľmi užitočné nadviazať spoluprácu s autormi Kvetonu. Ak je teda EAG záznam človeka a rastliny podobný a ak sa vôbec na rastline dá urobiť mŕčok dokazuje existenciu aktívnych bodov a meridiánov aj u rastlín), potom z toho jednoznačne vyplýva, že energetické charakteristiky živej bunky aj aktívneho bodu sú veľmi podobné až identické bez ohľadu na to, či ide o rastlinu, zviera alebo človeka. Z merania v biochemicko-morfologickej rovine môžeme robiť závery o čchi, teda o dianí v rovine energo-informačnej. Okrem vyšetrovania systému aktívnych bodov a meridiánov sú dôležitým zdrojom informácií aj energetické displayové mikrosystémy. Tie dnes už môžeme definovať ako regióny organizmu, v ktorých sa projekuje celý organizmus budť v orgánovej projekcii, alebo v projekcii prvkov. V každom prípade ide o mnohoúrovňové komplexné energoinformačné zdroje. Pojem „prvky“ (oheň, zem, kov, voda a drevo) musíme chápať symbolicky a do moderného jazyka by sa dali preložiť aj ako akéosi riadiace okruhy. V samotnej štruktúre a usporiadanií týchto prvkov sú dané všetky vzťahy a súvislosti medzi jednotlivými javmi a to aj v historickom kontexte. Tzv. starý pentagonal (príloha 3) má krížovú štruktúru a predstavuje pôvodné ideálne usporiadanie so Zemou v strede. Pritom pod pojmom Zem sa rozumie všetko, čo bolo stvorené. Takéto usporiadanie máme „napísané“ na organizme napr. v krížovom mikrosystéme hlavy, tváre a vo vertikálnom usporiadaní na chrstici, ktorá je vlastne v tomto zmysle vertikálne usporiadaným krížovým mikrosystémom, na ktorý sa premietajú celý organizmus.. Ku každému prvku patrí aj pre ten ktorý prvok špecifická energia, ktorá môže byť aj škodlivinou. Historické spreneverenie sa Zeme (dedičný hriech) sa odrazilo aj v zmene štruktúry pentagonálu tak, ako je to vznámejšom novom pentagonále (príloha 4), ktorý má kruhové usporiadanie.. Tento má kruhové usporiadanie a Zem už v strede nie je. Vyjadruje ale vzťahy a súvislosti medzi jednotlivými prvkami. Aj takéto kruhové usporiadanie nachádzame na organizme napr. v mikrosystéme hrudníka či končatín. V akupunktúre sa bežne používajú diagnostické techniky, vychádzajúce z týchto usporiadaní mikrosystémov a umožňujú získať obraz o stave celého organizmu. K jednotlivým prvkom patria aj chute, emócie, ročné obdobia, charakteristiky, vlastnosti a iné javy a fenomény. Toto usporiadanie je akýmsi energoinformačným univerzálnym kozmickým klúčom. Skutočnosť, že to nie je len predstava tradičnej čínskej medicíny trvajúca zhruba 5000 rokov možno demonštrovať aj na príklade starých Mayov spred 12000 rokov. Podľa nich zíjeme piate veľké obdobie tzv. Slnko. Prvé slnko zaniklo VODOU. Druhé slnko zaniklo víchrom, teda vetrom, čo je e-

nergia prvku DREVO, ktorý nasleduje v novom pentagonále po vode. Tretie slnko zaniklo OHŇOM, čo je prvok nasledujúci po DREVE. Štvrté slnko zaniklo zmesou popola a krve, čo je vlastne ZEM, ktorá nasleduje po OHNI. Teraz zíjeme piate slnko. Zanikne KOVOM či jeho energiou suchom? Analógie tohto usporiadania nachádzame prakticky vo všetkých civilizáciách.

Na ľudskej tele a na každom organizme je každé miesto podľa usporiadania prvkov podriadené určitému prvku resp. projekciu určitého prvku. Tieto prvky sa projekujú v rôznom usporiadanií pentagonálu a sú znázornené pre ilustráciu v prílohe č.5. Na organizme neexistujú dva rovnaké miesta ani na protíľahlých stranach. Keď si predstavíme energoinformačnú projekciu napr. tzv. komunikácie či tzv. primárnej štruktúry alebo iné projekcie, sú odvoditeľné od týchto prvkov či ich projekcií. Teda tento klúč platí aj pre biodiagnostiku aj pre ostatné energoinformačné fenomény. To otvára možnosti ďalšej analýzy získaných poznatkov a faktov. Otvára to ďvere ďalšiemu výskumu aj v psychotronike aj do ďalších etáp výskumu. Zatiaľ sme ešte len na ich prahu. Okrem týchto poznatkov z naturálnej medicíny sú potrebné aj ďalšie, napr. z oblasti psychológie, ktorá sa môže tiež oprieť o uvedené fakty, alebo napr. botaniky či veterinárnej medicíny. Vari najzložitejší bude fyzikálny výskum, v ktorom prvé kroky už urobili a robia násť už spomenutí technici. Ale ak má psychotronika napredovať ako interdisciplinárny vedný odbor niet inej cesty ani možnosti. Teraz, keď má už za sebou veľkú časť „detských chorôb“, ktorá sa rozvoj žiadneho odboru či poznania nemôže vyhnúť, je potrebné naozaj venovať pozornosť serióznej práci na poli štúdia energoinformačných procesov naozaj na interdisciplinárnej báze. To je naša hlavná úloha v súčasnosti a najbližzej budúcnosti.

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

REGRESNÍ PSYCHOTERAPIE - CESTY DO MINULÝCH ŽIVOTŮ?

PhDr., PaedDr. P. Nečas, CSc.

Níže popisovaná psychoterapeutická regrese je distanční interakční technologií při plném vědomí pacienta. Nejedná se o hypnotický stav, ten jsem opustil ve své práci již v 70. letech pro neefektivnost – možnost manipulace s klientem a zejména pro nutnost klientovi vše znovu popsat ústně, či ze záznamu. Technologie částečně sugestivní metody mi umožňuje aktivně s klientem spolupracovat a umožnit mu návrat do výchozí problematického bodu. Jsou kladený jen čtyři otázky: „Co vidíš, co slyšíš, co cítíš?“ a ta nejdůležitější otázka: „Proč?“.

Než popíši celý průběh regrese chci podtrhnout, že svoji práci nikde neinzeruji, proto mám za sebou již nějakou tu stovku klientů, které mi posílají psychiatrické léčebny (cca 20%), různí „odborníci“ z oblasti kineziologie (až 70% klientů), tito totiž dle svých znalostí a schopností jen problém klienta svými otázkami otevřou, řeknou co by klient měl dělat, ale problém neřeší sám klient, ale někdo za něj. Tím se fakticky nevyřeší nic. Při regresní terapii každý problém si vyřeší s pomocí mých otázek klient sám.

Než však k regesi přistoupíme, musí mne na třech neplacených schůzkách v neutrálním prostředí klient přesvědčit svým příběhem, že opravdu je regrese nutná. Že se nejedná o „novinářskou“ touhu poznat co a čím byl v minulých životech. Takto je odmítnuto asi 250 klientů – na cca 150 uskutečněných regres. Regresní terapie je totiž bolestivá, ne fyzicky, nejedná se o žádnou torturu, ale každý z nás v určité fázi není ochoten přiznat své chyby, poklesky či skutky, které má momentálně ve své mysli.

Je třeba si uvědomit, že podle teorie, kterou mi praxe potvrdila, máme ve svém mozku uloženy všechny informace, které nám při našem zapojení dodali oba rodiče. Jim zase jejich rodiče, jim jejich a máme tu klasický strom života se všemi předky, jejich životy (jen do oplozovacího aktu), jejich zážitky a problémy. Toto nosíme každý v sobě, jen spouštějeme je u každého z nás jiný, různé asociace, nás psychický i tělesný stav, respektive nemoc je tím s čím se někdy nedokážeme vyrovnat a nebo různých malíčkostí je již tolik, že preplnily pomyslnou popelnici, kam jsme doposud problémy odkládali. Uvědomme si, že každou sekundu přijímáme 52 vjemů, pak stačí jen 30 vjemů a máme pocit, že už jsme tam byli, s tím člověkem mluvili a podobně. Pod tlakem elektronického smogu, chemicky upravené stravy a jiných civilizačních výrobků, je stále více těch, kteří mají problémy

zdravotní a protože tělo a duše jedno jsou, tak i psychických.

Lékaři, když nevědí kam zařadit ještě neidentifikovanou nemoc, rádi dají diagnózu – alergie na cokoliv, astma – pokašlává-li pacient, psychická labilita a podobně. Mám zkušenosť, že z deseti klientů ze stejnou diagnózou ku příkladu alergie na zvířata, má devět mých klientů jiný regresní příběh, jiné řešení a odchází zdravotním problémů. Jen jeden z těch deseti má zdravotní problémy s vnitřními orgány, protože si klient vyřeší jiné psychické problémy jsou tyto ve spolupráci s lékařem a pomocí léků v krátké době odstraněny.

Vlastní „sezene“ regresní psychoterapie začínáme navozením pozitivních vzpomínek a po dovyprávění příběhu sledují, jak klient dnes vypadá, jak se dovede smát a být spokojený. Tento stav musí korespondovat se závěrečnou fází po problematické regresní terapii. Klient po vyřešení svého příběhu se musí smát stejně jako u pozitivní vzpomínky.

Formuli pro uvedení do regrese vám sice nesdílí, ale fakticky oslovují elektrický náboj vyhledavače problémů v mozku klienta. Můj mozek je podpůrný, analytický a vyhodnocující celou situaci. V prvním kole jde klient do problémů nejčerstvějších, ale jen v oslovené oblasti. Protože celá terapie je celkem 12 hodin dlouhá je rozdělena do čtyř bloků cca po třech hodinách. Jen jednou jsem byl s klientem v kuse 13 hodin, proto si klient nosí sebou svačinu, pití a balík kapesníčku na utírání slz. Jedinkrát jsem byl s klientkou jen jednu hodinu a problém byl vyřešen, přesto další tři sezení proběhla, ale byla již plýtvá a bez zásadních změn.

V prvním kole klient podrobň, velmi podrobně popisuje vše co v mysli vidí kolem sebe, co slyší, co cítí. Situaci popisuje v toku příběhu tak dluho, dokud má co k tématu říct. Pak se vracíme znova na začátek příběhu, popisuje vše znovu a znova. V těchto kolech jsem již naprostě ztotožněn s příběhem, že jsem schopen napovídат klientovi jaký je tam nábytek či podlaha, přestože situaci řeší poprvé. Několikrát jsem klienta předběhl, ale má to negativní dopad, protože se klient zarazí s otázkou jak to mohu vidět. On je totiž při plném vědomí a myslí, když se mu „před (zavřenýma) očima“ odehrává jeho fabule. Dnes nic takového již nedělám a neruším příběh, který se stále opakuje. A to tak dluho, až se klient na svůj příběh dívá z nadhledu, jako na videozáZNAM, kde

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

hraje svoji úlohu, dokonce to tak popisuje. Protože je opravdu při plném vědomí, začíná si uvědomovat, že to co vidí, co jej kupříkladu ohrožuje je v minulém čase, on přece je zde, sedí na židlí, nijak fabulí svého příběhu neohrozován. Na a to je ten moment, kdy vyhodnocuje a analyzuje svá tehdejší jednání se současností živého člověka. Následně nachází své řešení, neboť mé otázky „proč?“ a „proč?“ jej nutí k vlastnímu vyřešení a zhodnocení situace. Pokud řešení začne popírat, křičet, nadávat a vůbec nechce připustit řešení, dokonce chce opustit terapii, je mu vysvětleno příměrem, že leží na operačním stole, má otevřené břicho, nalezl problém, ale problém se musí odstranit, břicho zavřít a pak teprve může z operačního sálu odejít, dokonce bez jizvy. Tato fáze je na celé regresní terapii ta nejnáročnější a nejhezčí, protože zatím nikdo neodešel, jen tři klienti mne v ordinaci fyzicky napadli, jako bych já mohl za jejich problémy. Nakonec se všichni po vyřešení problému smáli a byli v pohodě.

Při regresní terapii – jsem byl s klienty v černé Africe, na čarodějnici hranici v Holandsku, těsně před zapálením hranice a následného vysvobození. Kdyby byla upálena, nemohla by zplodit dítě a řetězec událostí by byl přerušen. Byli jsme na statku během 40 leté války proto hovoříme o cestách do minulých životů. Cca 30% klientů končí u problému svého porodu, dalších 20% má problémy jako zrozené dítě v prenatálu, kdy vše slyší, ale vidí bílo. No když je jeden z rodičů zavrhuje, je problém hned na světě. Nejkratší časový úsek regrese jsem prošel

s klientkou, které před necelým týdnem zastřelil duševně nemocný pacient zubního lékaře a následně sebe. Událost se stala této zdravotní sestře v pátek, regrese pak byla následující čtvrtek, znova prošla vizí přímo v ordinaci a výsledek byl velmi pozitivní. Zdravotní sestra je naprostě v pohodě, nějaký čas ještě pracovala u jiného zubaře, ale dnes odešla dělat něco jiného, neboť zla je kolem nás stále více a nemá rájem si to zopakovat.

Všichni klienti jsou z ČR, česky hovoříci, i černoch měl velmi dobré vyjádřování v češtině, ne ve své materštině. Za zmínku stojí jeden Čechokanaďan mluvící lámanou češtinou, která mu byla materštinou, během regrese mluvil krásnou mluvou, po skončení regrese ale opět sklouznul do své běžné engliš češtiny.

Přestože z příběhů mých klientů bych mohl napsat několik knih, jedná se fakticky o lékařské tajemství a já mám svolení jen od čtyř klientů ke zveřejnění jejich zajímavých příběhů. K tomu mohu dodat své příběhy, kterými jsem prošel při několika měsíčním studiu technologie a čistění svého já, abych neměl já jakékoliv asociace a negativní možnost ovlivnění mých terapeutických otázek.

Regresní terapie za pomoci „cest do minulých životů“ pomůže každému při řešení psychických a zdravotních psychosomatických problémů za předpokladu, že klient v posledních šesti měsících neužívá psychofarmaka či drogy.

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

FENG-ŠUEJ A JEHO VYUŽITÍ V TERAPII

PhDr. Alois Andrew Urbiš

Jsem poctěn, že mohu vystoupit na tomto foru a nabídnout přitomným některé zkušenosti a poznatky, které jsem získal v rámci své praxe. Jsem poctěn a potěšen o to více, že sám jsem kdysi začal získávat první poznatky a zkušenosti v rámci Slovenské psychotronické společnosti již jsem byl dlouholetým členem. Velmi rád, že i nyní po létech vidím zde řadu osob, kterých si velice vážím a od kterých jsem získal mnoho informací.

V rámci svého působení ve zdravotnictví jsem se postupem doby setkal s řadou pacientů u kterých klasické léčebné metody ale i postupy alternativní medicíny podstatě selhaly. Podotýkám, že již léta se zabývám působením prostoru, různých těles na živé organismy a danou oblast sleduji již cca 20 let. Sám jsem ve spolupráci se známými osobnostmi, které působily v rámci Slovenské psychotronické společnosti vyráběl a distribuoval některé typy tvarových zářičů. Protože jsem několikrát narazil na zřejmou souvislost vlivu prostředí, ve kterém pacient žije na jeho zdravotní stav velmi mne zaujaly informace o starém čínském umění FS. Po studiu dostupné odborné literatury, získaných osobních zkušenostech, a informacích od odborníků jsem začal získané poznatky využívat ve vlastní léčebné praxi. Velmi rád bych se nyní s Vámi o ně s Vámi podělil.

Předem bych ovšem velmi rád zopakoval některé základní zákony a principy na základě kterých tato velmi zajímavá disciplína, nebo také umění funguje.

Především tedy co je to feng-šuej

Feng-šuej je několik tisíc let stará čínská disciplína, je naukou o tom, jak harmonicky utvářet své vnější prostředí a tím ovlivňovat zpětně sama sebe. Vychází z tisíciletých zkušeností čínských mudrců, kteří při pozorování přírody postupně odhalili a popsalí zákonitosti utváření a vlivu prostředí. Podle nich ovlivňuje nás život poloha a rozložení prostoru bydliště nebo pracoviště, umístění všech předmětů, kterými se obklopujeme, a pohyb životní energie čchi. Když tato energie proudí prostorem harmonicky, působí pozitivně. Pokud obdobným způsobem probíhá tělem, bez blokád vyvolávajících nemoci, žije člověk zdravě, v souladu s přírodou (vesmírem) a může prožívat radost a štěstí. Smyslem feng-šuej je dosažení správného uspořádání všech věcí a nastolení rovnováhy mezi tajemnými nebeskými silami, lidmi a předměty na Zemi. Zkrátka vytvoření synergického a

vyrovnávaného prostředí, v němž všechny jeho součásti splývají v harmonický soulad.

Ve své praktické podobě je feng-šuej velmi racionalní systém využitelný například při stavbě či úpravě domu, bytu nebo pracoviště, při řešení vztahů, zdravotních problémů, řízení výroby a organizaci práce. Jde o všeobecně použitelný a naprostě univerzální „lidský jazyk“, nabízející návody k řešení mnohých problémů.

K účinnému poznání feng-šuej je nutné chápání naprosté jedinečnosti všeho, tzn. věcí, okamžiků, procesů, dějů, a také skutečnosti, že se vše neustále mění. Jak vyplývá z termodynamických zákonů, pohyb a změna znamenají život. Nečinnost pak rozpad a smrt. Proto také nemohou existovat absolutně správná trvalá řešení, ani žádné konečné odpovědi.

Závěrem shrnuji: Feng-šuej představuje nejen hluboce kreativní umění, ale také vědu disponující přesnou diagnostikou a terminologií. V mém pojetí je feng-šuej nejen systém a metoda, ale i způsob existence. Proto se domnívám, že stojí za to uplatňovat a žít feng-šuej.

Pokud chceme poznat feng-šuej a využívat ho v praxi, musíme se, seznámit se základními principy, z nichž vychází. Jak praví staré čínské přísløví : „Znát starodávný počátek je podstatou cesty“.

Život představuje harmonickou směsici jinu a jangu, kdy vrcholení jednoho znamená pokles druhého a naopak. Jejich rovnováhu a stabilitu udržuje nepřetržité plynutí čchi neboli životní energie. Kdykoliv se pohyb čchi naruší, dochází k poruše daného systému, ať už se jedná o nebe, Zemi, lidstvo, nebo tělo člověka.

Pokusme se vysvetlit, co znamená pojem čchi. Je to energie nebo také nehmotná, přirozená hybná síla, která naplňuje Vesmír, nachází se v nebi, na Zemi a v každé existující věci. Tvoří podstatu života a všechny jeho formy jsou projevem této síly, i když nehmotné a neviditelné. Její projevy jsou hmatatelné a zjistitelné lidskými smysly podle toho, jak působí. Čchi, jež nabyla tvaru, se projevuje v tisících hmotných formách. Vytváření hor stejně jako růst lesů, proudění řek či rozmnožování živých tvorů je projevem energie čchi. Tvoří hmotný základ veškeré činnosti, ale též je i činností samotnou. Jelikož existuje ve všem, od největšího k nejmenšímu, má neomezený a nesmírný rozsah.

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

Vzhledem ke své cyklickosti, která se v rozvinuté formě podobá sinusoidě, pohybuje se čchi nejlépe po zvlněných liniích, například v klikaticích se meandrech klidně plynoucí vody.

Proudí-li rychle, v rovných liniích, nebo když se strhne příval, pak působí negativně. Stejně, pokud stojí bez pohybu v tůní a zahnívá, má negativní vliv na své okolí. Působí pozitivně všude, kde se vyskytuje krása, mírnost a harmonie. Každý dokonalý projev, nebo výkon, například báseň, malba s jemnými přechody barev, krásná harmonická melodie, navozují pozitivní působení čchi. Naopak nemelodická technohudba, nebo většina graffiti, vyvolává negativní čchi. Podle dané situace se někdy chová jako kapalina, někdy jako vítr, nebo světlo a někdy jako magnetické pole. Stéká shora dolů, zaplňuje nejnižší místa, mohou ji zastavit či rozdělit různé překážky, projevuje se u ní setračnost a další charakteristiky.

Uvedených znalostí můžeme využít například při stavbě rodinného domu. Především musíme posoudit vybrané místo z hlediska průběhu a plynutí energie čchi. Nebudem například stavět, nebo kupovat svůj dům na vrcholu hory, kde bude vystaven působení všech živlů, ale ani v prohlubni, kde energie čchi stéká, setrvává bez pohybu, zahnívá působí negativně. Pohyb energie čchi v okolí našeho domu patří k nejdůležitějším charakteristikám, které by měly ovlivnit naše rozhodování a případná nápravná opatření.

Vzhledem k charakteristice pohybu a podmínkám působení energie čchi musíme věnovat výraznou pozornost okolním komunikacím, neboť právě ony jsou jejím významným nositelem. Stav a tvar okolních přístupových cest velmi silně ovlivňují kvalitu života místních obyvatel. Neopravene, zanedbané, popraskané, nedostatečně označené a osvělené, špinavé a zapáchající cesty a ulice s různými překážkami nemohou být dobrým vodičem pro energii čchi. Nerovná, rozbitá ulice s výtluky symbolizuje nenaplnění představ a snah, a tím i zmaření ideálu a narušení životní cesty. Rovněž učpané, přeplňené nebo úzké ulice vytvářejí podmínky pro vznik mnohých problémů a život zdejších obyvatel často omezují nedostatečné možnosti, zdroje a celkový rozhled.

Život v domě u rušné křížovatky, vedle přejezdu, mostu, tunelu, nadjezdu a všude tam, kde se vyskytuje hustý provoz, nemůže být příliš vyrovnáný, neboť neustálý hluk a vibrace vytvářejí napětí a stres.

Hustá doprava na křížovatce (a případné zmatky) vyvolává v energii čchi obdobné procesy jež se odražejí v chování okolních obyvatel. Na takových místech se ozývají zvuky motorů, skřipajících brzd, někdy dokonce havárií. Všechno působí na místní

obyvatele velmi negativně, často se u nich vyskytují problémy s rozhodováním, vzrůstá vzájemná nevraživost a snadno se rozvíjejí různé spory. Negativně působí příliš křivolká ulice s ostrými zatáčkami, neboť přináší nepředvídatelné náhlé zvraty, rychlé změny a chaos.

Rovněž zakřivená ulice vedoucí kolem našeho bydliště ho může nepříznivě ovlivnit. Rozhoduje na které straně se nachází váš dům. Když leží na vnitřní straně oblouku a silnice jej obepíná je jeho poloha bezpečná. Pokud však leží na venčí straně oblouku, energie plynoucí kolem dům ohrožuje. Její negativní vliv lehce pochopíte, pokud si představíte si, že tok energie čchi se pohybuje podobně, jako světla automobilu jedoucího v noci kolem vašeho domu. Na vnitřní straně se vás nedotknou, na venčí vás osvetlují – ohrožují. Obdobné vlivy platí i pro dům stojící na křížovatce, nebo na rohu pravouhlé ulice. Z uvedených důvodů není ani okolí kruhového objezdu příliš příznivé.

Tvarově a barevně nevýrazná ulice (šedivá, ospalá, nudná, jednotvárná bez zeleně) také není pro bydliště příliš příznivá. Nestimuluje dostatečně průchod energii čchi a vytváří negativní prostor, který přivolává obyvatelům depresivní pocity. Zde bych chtěl upozornit na problémy, které přináší život na konci slepé ulice.

Energie proudící takovou ulicí se na jejím konci zastaví, nakupí se a nemůže pokračovat dále. Takový stav vede k hromadění různých nepotřebných předmětů, starostí a závazků, hlavně však omezuje a zastavuje osobní růst, kariéru a naplňování životních plánů. Můžete mít silný energetický potenciál, jenže vaše napružená a koncentrovaná energie, vří na místě a způsobuje zmatky. Zkrátka ocitnete se ve slepé ulici.

Řekli jsme si, že správná a harmonická proudění energie čchi je základem správné funkce jakéhokoliv systému neboť obdobné cykly, procesy a podmínky, jaké probíhají ve Vesmíru, či na Zemi, existují v krajině, zahradě a též v lidském těle. Lidské tělo je tedy transformaci vesmíru a jeho různé části mají své analogie ve všem, co je obklopuje, ve veškerém vnějším světě. Pokud je blokována energie čchi při svém pohybu na meridiánech v lidském těle můžeme zasáhnout akupunkturou nebo akupresurou. Obdobně můžeme působit při blokádách pohybu energie čchi například v našem bytě.

Na uvedeném zobrazení vidíme pohyb energie čchi v bytě. Pokud máme některé části bytu, kde je nedostatek energie čchi pak uvedená část působí na své obyvatele velmi nepříznivě. Velmi nevhodné je například pokud se nachází toaleta nebo koupelna

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

hned vedle hlavního vchodu. V tomto případě má energie čchi tendenci odtéci odpadem v klosetové mísce nebo vaně a dále do bytu už pronikne velmi málo.

Ještě bych chtěl zvlášť upozornit, že energie Čchi dovede kopírovat nebo následovat nejen fyzický pohyb (když následuje osobu při vstupu do domu), ale také myšlenkové procesy. Kdykoli na něco myslíme, ovlivňujeme proudění čchi, a tím i průběh události. Někdy stačí pouze, že na něco zaměříme svoji pozornost (platí ovšem i v negativním slova smyslu).

Uváděné vidění světa musíme dále doplnit o další hledisko a sice o teorii souvztažnosti. Pokud má být jakýkoliv systém v rovnováze, pak každý systém nižšího řádu musí být rovněž vyvážený. Uvedené pravidlo platí v každé situaci, za všech okolností a v celém vesmíru. To znamená, že harmonie v jedné z jeho částí odraží a vytváří soulad v jiných částech, a to ve všech jeho rovinách. Znamená ovšem také, že nesoulad a disharmonie v jedné části systému vyvolává nesoulad ve všech ostatních částech. Zde bych chtěl zvýraznit skutečnost, že působí také faktor času. Cím déle na sebe systémy působí tím větší je následný účinek. To znamená cím déle žijeme v nějakém prostoru, byť, domě tím větší mají jeho dispozice vliv na nás organismus.

Půda a sklep se často stávají skladištěm nepotřebných věcí. Vztah k věcem, které nám snad kdysi sloužily prozrazuje naši duševní pružnost a schopnost vyvítjet se. Nezatěžujme se tedy zbytečnými věcmi a vytvořme si raději volný prostor pro svoje myšlenky. Jde rovněž o symbolickou záležitost, neboť podkoví objektu odpovídá hlavě osoby. Sklep zase představuje symbol podvědomí. Sem ukládáme různé „události a situace“, jimž se nechceme víc zatěžovat, ale které jsou zdrojem různých problémů. Pokud zde dostatečně neprobíhá energie čchi, věci sem umístěné se mění a chátrají. Zbavme sklep všechn zbytečnosti, vyčistěme, osvětleme a zabezpečme dobrou ventilaci. Pomůže nám to po duševní stránce lépe, než si dovedeme představit. Vyjde nás to levněji a působí účinněji než nějaká složitá, náročná a dlouhodobá psychoterapie.

Případ Karel ročník 1961

Únavový syndrom, deprese, dráždivý tračník, spastická zácpa. Při analýze rodinného domku vyšlo najevo, že jeho sklepní prostory jsou značně zdevastované, že jsou přeplněny různým haraburdím a nepotřebnými věcmi. Rovněž kanalizace vedoucí v podlaze sklepení nebyla plně funkční. Po vyklizení sklepních prostorů, vyčistění a vybílení celého sklepa, se jeho zdravotní stav během několika týdnů

výrazně zlepšil a veškeré obtíže bez jakékoliv léčby zmizely.

Případ Eliška ročník 1947

Není to moje klientka, jedná se o mojí sousedku. Výrazná cephalie trvající cirka 30 let, jakákoliv medikace nepomáhala. Bolesti hlavy byly úporné a začaly se projevovat po snatkutu a nastěhování k manželovi do rodinného podkrovního domku. Po létech, když dorostly děti a narodili se vnuci, začal být domek pro všechny těsný, zejména o víkendech když všichni přijeli domů. Nahoře nad podkrovím byla ještě malá půdička, takže manžel se rozhodl, že tam vsadí střešní okna a udělá tam palandy pro vnuky. Především vyklidili všechny věci, které ač naprostě nepotřebné tam byly po léta uloženy. Provedli tepelnou izolaci, obložili vnitřní prostory dřevem, udělali palandíčky pro děti a postavili schody. A najednou, po 30 letech přestala sousedku bolet hlava.

Pokud doplníme uvedené skutečnosti o symbolické znázornění části systému, které je ve Feng-Šuej často využíváno pak můžeme je můžeme vhodným postupem využít přímo ke konkrétní léčbě některých akutních problémů. Uvádíme dva případy.

Případ Ivetka ročník 1962

Při pobytu v Beskydském rehabilitačním centru si stěžovala na časté žaludeční křeče. Když mi uvedené obtíže popisovala objevily se náhle opět. Dal jsem ji připravený list papíru a požádal, aby mi bolest namalovala. Když tak učinila požádal jsem ji ať tu bolest na kresbě zruší. Namalovala ji, jak je vidět z kresby, ve formě červeného plamene. Když jsem ji požádal ať bolest zruší vzala černou pastelu a velmi razantně plamen začernila. Bolest náhle odezněla a v delším sledovaném období se již nevyskytla.

Případ Miluška ročník 1952

Uvedená pacientka mívá časté zažívací potíže a vlekle recidivující formu pankreatitis. Při pobytu v Beskydském rehabilitačním centru, když mi své obtíže popisovala, se objevily náhle opět. Dal jsem ji připravený list papíru a požádal, aby mi bolest namalovala. Když tak učinila požádal jsem ji ať tu bolest na kresbě zruší. Namalovala ji, jak je vidět z kresby, ve formě červeného plamene. Když jsem ji požádal ať bolest zruší vzala černou pastelu a velmi razantně plamen začernila. Bolest náhle odezněla a v delším sledovaném období se již nevyskytla.

Stačí tedy někdy učinit změny na symbolické ztvárnění symptomu nemoci a její projevy zmizí. Změníme-li aktuální disharmonický stavu v dané

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

části, v stejném okamžiku zmizí i nesoulad ve všech ostatních částech či rovinách celého systému. Cokoliv změníme ve svém těle, nebo ve své duši, ovlivňuje nejen nás, ale také všechno lidstvo, Zemi i Vesmír. Každý nás osobní nesoulad vyvolává nesoulad celého vesmíru. Naopak - jakákoliv změna v našem okolí vyvolává změnu nejen v celém systému a v našem organismu, ale též v naší duši, v situaci a vztazích, ve kterých se nacházíme. Pečujeme-li o své prostředí, pečujeme o sebe a o celý vesmír.

Místo a otisky minulých dějů

Každý systém, tedy i krajina, místo, útvar či objekt, má zakódované informace o své minulosti, o dějích, které tam proběhly. Například automobil zanechá na místě pobytu „tepelnou stopu“. Pokud toto místo vyfotografujeme po několika hodinách pomocí infrapaprsků, můžeme získat jeho fotografií přesto, že už automobil není fyzicky přítomen. Strukturální změna energetického pole, vzniklá vlivem nějakého děje, dlouhodobě ovlivňuje místo, kde kdysi proběhl a tím i všechny následné procesy. Podobně je zachován každý výrazný děj. Může se jednat o výbuch sopky, o masakr, tragédii, neštastnou událostí, nějakou katastrofu, nebo o sousedské spory (například se někdo neprávem zmocní pozemku nebo nějaké stavby). Rovněž dlouhodobý pobyt svárlivého člověka, staré pohřebiště, nebo zasypaná bažina, kde někdo zahynul, a spousta dalších událostí, negativně ovlivňují dané místo i děje následně probíhající.

Případ Pavel II.

Podnikatel starožitník. Latentní tetanie, hypertenze, thoracoalgie, nespavost, deprese, zánět prostaty. Úspěšný podnikatel doby, než si v jednom městě na Moravě koupil starobylý dům a začal s jeho rekonstrukcí. Od tohoto okamžiku mu začal obchod upadat a objevily se již zmíněné zdravotní problémy. Řekl mi, že od okamžiku kdy se tam nastěhoval nemůže spát a chodí spát k příbuzným a nebo jezdí na chatu cca 40 km daleko za městem. Později mi sdělil, že s postupující rekonstrukcí narazili pod domem na pozůstatky starého středověkého hřbitova. Podotýkám, že podobné zdravotní potíže má rovněž jeho manželka. Stav zatím trvá.

Případ Adam 17 let

Jeho matka navštěvovala v loňském roce mou terapeutickou skupinu.

Po nějaké době mi sdělila, že její syn v patnácti letech náhle onemocněl schizofrenií. Když jsem se

zeptal na bydlíště sdělila mi, že si kupili ve polovinu dvoudomku, který nákladně rekonstruovali. Potom jsem se zeptal na předchozí nájemníky. Sdělila mi, že tam spolu harmonicky žili dva starší manžele. Po krátkém zaváhání mi pak řekla, že měli v životě smůlu. Když jejich synovi bylo 15 let otrávil seplymem v koupelně. Myslím že není co dodat, časová shoda je až příliš nápadná.

Další příklad, který asi všichni znáte. Za druhé světové války, spadla na Ukrajině bomba na pionýrský tábor a zabilo mnoho dětí. Když se rozhodovalo o výstavbě Jaderné elektrárny, nikdo této staré události nevěnoval pozornost. Později proslulo toto místo další obrovskou tragedií. Jmenuje se Černobyl.

Průběh procesů

Základní cyklický pohyb energie čchi, neboli přírodní rytmus, můžeme také popsat v následujících pěti základních fázích : 1. Začátek, 2. Vzestup, 3. Kulminace - vyrovnaní, 4. Pokles, 5. Konec. Uvedený cyklus názorně ukazuje průběh jakéhokoliv procesu. Všechno, co někdy začne a proběhne, musí skončit. Pak může začít nový proces. Velkým problémem jsou neukončené procesy. Může se jednat o stavbu domu, partnerský vztah, výrobu nějakého výrobku, poskytnutí služby, průběh porady, mytí nádobí, soulož, pracovní poměr nebo cokoliv jiného. Také život je procesem, který někde začíná a končí. Pokud však není nějaký proces rádně ukončen a vztahy nejsou harmonicky urovnány, pak přetrvávají problémy ovlivňující všechny následné procesy. Jestliže nepovedeme rádně proces výběru staveniště nebo partnera, neukončíme proces výstavby objektu nebo partnerský vztah, poneseme vždy určité následky. Vzhledem k tomu, že energetické vazby mezi bytostmi existují i po smrti, lze vhodným způsobem zharmonizovat nevyřešené vztahy k zemřelým. K naprostému vyrovnaní vztahů, vyrovnaní energetických vazeb a osvobození je proto nezbytné provést rituál ukončení vztahů. Velmi instruktivní návod popisující technologii ukončení životního procesu, (aby vše bylo harmonicky vyrovnáno a byly vytvořeny podmínky pro nový cyklus), přináší „Tibetská kniha mrtvých“ ze které jsem jej převzal. Má velké množství pacientů (v současné době již několik desítek), kteří nedovedli ukončit vztah se zemřelým partnerem a trpí značnými fyzickými obtížemi. Často je to vertebralgičeský syndrom. Pokud provedou rituál ukončení vztahů, třeba i po několika desítkách let, zdravotní problémy začnou ustupovat. Namátkou uvedu jeden příklad.

Případ KAMILA ročník 1937

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

Byla v beskydském rehabilitačním centru hospitalizována pro dlouhotrvající úporné bolesti krční páteře. V podstatě nemohla být bez průběžné medikace. Při terapeutickém rozboru vyšlo najevo, že se nesnášela se svým otcem, který byl alkoholik a tyranizoval rodinu. Zemřel před 17 lety a ona mu nešla ani na pohreb. Vysvětlil jsem pacientce co by měla udělat. Vzhledem k tomu, že bydlí v blízkém městečku, vzala si propustku a ještě téhož dne večer se vypravila na hřbitov k hrobu svého otce a rituál tam provedla. Na druhý den mi sdělila, že pocítuje velkou úlevu. Bolesti krční páteře postupně ustupovaly, medikace byla odstavena a pacientka v současné době netrpí žádnými potížemi.

Pokud ztratíte svého partnera a chcete navázat nový vztah, vyměňte postel a přestavějte nábytek. V nejhorším, vyměňte alespoň pokrývky, podhlavníky a matrace, neboť vše uvedené má paměťovou stopu a obsahuje informace o biopoli předchozího partnera. Obdobný rituál prováděli naši předkové při úmrtí člověka - vždy spálili jeho lůžkoviny a slamník. Dále je nutno zbavit se všech osobních věcí zemřelého a schovat jeho fotografie, aby nebyly volně umístěny v obytných místnostech. Stále více se přesvědčují o moudrosti našich předků, jejichž zkoušenosť opomíjíme, považujeme je jenom za svérázný druh folkloru, přestože mají naprostě věcný základ. Poznatky fengšuej vycházejí ze stejných principů, jenom jsou lépe utříděné a zdůvodněné.

Obdobné zásady platí i pro žijící partnery po rozchodu. Je nutno ukončit vztah a přerušit stávající vazby. Formální rozchod nestačí. Svobodný a ničím nezatížený život stejně jako nové partnerství je z energetického hlediska prakticky nemožné pokud neodstraníme veškeré pozůstatky minulých vztahů a nebo vztahy nevyrovnané (pokud jeden z účastníků vztahu je v bud závislém nebo dominantním postavení). Žádnou roli nehraje aktuální fyzická vzdálenost ani délka času.

Případ Pavlína, ročník 1958

Tetanie, vertebralalgický syndrom. Žena velmi úspěšného, ale psychicky nevyrovnaného podnikatele. Po určité době se jejich společný život začal jevit jako velmi problémový, docházelo k závažným rozporům a tak se rozhodli, že společně soužítí ukončí. Provedli majetkové vyrovnaní, rozvedli se a manžel se odstěhoval. Vzhledem k tomu, že Pavlína nechtěla zůstat sama projevila po určité době zájem navázat nový vztah. Je to celkem atraktivní osoba a zájemců o takovou hmotně zaopatřenou ženu bylo hodně. Nicméně vždy se vyskytuje nějaké problémy a každý vztah po krátké době skončí. Teprve když provedla

rituál na ukončení vztahů s bývalým manželem situace se změnila a během krátké doby potkala muže, za kterého se po nějaké době vdala. Její druhé manželství trvá 3 roky a zdá se, že je velmi štastné. Nicméně ani zde neproběhlo vše bez problému. Klientka si asi po roce, po od sňatku začala stěžovat, že má pocit jako by s manželem někdy nerozuměli. Docházelo k podobným rozporům i když ne v stejně intenzitě jako s bývalým manželem. Velmi rychle jsem zjistil, že nový manžel se nastěhoval do její vily, která ji po majetkovém vyrovnaní zůstala, že spolu spí ve stejně ložnici a na stejně posteli jako s bývalým manželem. Tepřve poté co klientka zlikvidovala veškerý nábytek v ložnici a kupila nové lůžko se situace zklidnila a dnes spolu žijí bez jakýchkoliv problémů.

Etika a morálka

Již jsem uvedl, že každý dokonalý výkon přináší pozitivní působení čchi. Stejně pravidlo platí i v etice a její praktické aplikaci morálce. Souhrn norem a pravidel chování a jednání lidí v různých situacích z hlediska dobra a zla, správnosti nebo nesprávnosti a nebo čestnosti či nečestnosti patří k základním činitelům ovlivňujícím výskyt pozitivní nebo negativní čchi. Tam, kde dochází k nemorálnímu jednání, k porušování nejvyšších vesmírných zákonů, je blokována pozitivní energie a podněcována negativní.

Pokusme vybavit své pocity, když přijdeme na místo, kde vládne zvůle, nezákonost a porušování mravních principů. V domku nebo bytě, jehož obyvatelé lžou, kradou a vzájemně žijí v nesváru. V podniku, kde vládnou negativní mezilidské vztahy vyvolávané nemorálním jednáním, nepravostmi, či upřednostňováním osobních zájmů některých jedinců. Obdobně v budovách s velkou koncentrací nositelů těchto jevů (budovy soudu, věznice a další).

K podnícení negativní energie stačí pouze zpráva o překračování mravních principů. Současné sdělovační prostředky jsou plné informací o podvodech, krádežích, vraždách a násilí. Z televizních obrazovek se na nás neustále valí masakry, destrukce a s nimi i negativní čchi.

Etika a morálka se může projevit jako velmi praktický a silný ekonomický nástroj, neboť pouze spolupráce na základě vysoké etické úrovni, kterou je nutno dodržovat za jakýchkoliv podmínek, je cestou k osobní a společenské prosperitě.

Etika má významný vliv na zdravotní stav. Problemy v dané oblasti jsou považovány za základní příčinu jakékoliv nemoci. Obdobně působí etika a morálka v dalších oblastech života.

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

Intuice

V současné době se začínají objevovat publikace o feng-šuej a s nimi lidé znající využití jeho základních principů v praktickém životě. Velmi vítám rozvoj nauk zpřístupňujících vytváření harmonického životního prostředí a napomáhajících ke zkvalitnění života mnoha lidem. Přesto chci upozornit na úskalí, která se mohou objevit, neboť způsob uplatňování zásad feng-šuej je velmi důležitý.

Může se nám stát, že nastudujeme soubor nějakých pouček, snažíme se o jejich přesně dodržování a často dosáhneme jiný účinek, než jsme očekávali. A to i tehdy jestliže se nám podaří vytvořit navenek velmi působivé prostředí. Chci proto znova zdůraznit, že systém, jehož jsme součásti, je velmi proměnlivý, dynamický a nemůže být přesně popsán žádnými poučkami. Jakékoli poučky jsou vždy jen nedostačujícím pokusem o vysvětlení a uplatnění vesmírných zákonů na modelových situacích, které lze jenom velmi obtížně přenést na skutečné podmínky.

Dále chci zdůraznit, že při aplikaci feng-šuej jde o úpravu konkrétního prostoru vztahujícího se ke konkrétní osobě a ta je vždy naprosto zvláštní a jedinečná. Nepodobá se žádné jiné na naší Zemi. Přečtěme odbornou publikaci, nebo si nechejme poradit a vysvětlit některé užitečné zásady, ale především zapojme svou vlastní intuici – svůj vnitřní hlas. Je naším kompasem, naši vrozenou původní schopností, která se rozvíjí opakovaným využíváním.

Strnulé a necitlivé využívání poznatků a zásad vzniklých v jiné době a na jiném místě, nám nemůže přinést příliš pozitivní řešení. Čerpejme z nich, ale naslouchejme vlastní intuici. Časem stejně zjistíme, že všechny odpovědi na otázky jsou ukryty v nás samotných. Musíme jenom hledat cestu k jejich uvolnění. K takovému poznání mne přivedly osobní zkušenosti a dlouholetá praxe. Nezbývá než vzpomenout s trochu humoru na mého anglického přítelje, který jednou řekl: „Poradce je člověk, který se podívá na tvou hodinky, řekne ti kolik je hodin a nechá si za to zaplatit.“

Ze všeho, co již bylo řečeno, vyplývá komplexní spjatost všech systémů ve všech úrovních a jejich vzájemné ovlivňování. Je proto nesmírně důležité i vybrat a vytvořit si vhodné prostředí pro svůj život, aby nás pozitivně ovlivňovalo. Nejen pro nás samotné, ale i v zájmu vyššího celku, jehož jsme součásti. Toho lze však dosáhnout jen v souladu přírodou, kterou musíme respektovat, ale nemůžeme žádným způsobem omezovat.

Dům (také byt) představuje velmi složitý systém, kde se projevuje mnoho různých vlivů. Významně ovlivňuje život svých obyvatel a ti zase ovlivňují jeho stav a vzhled. Proto musíme věnovat svému bydlišti odpovídající pozornost, stejně jako svému tělu a duši, neboť všechny uvedené části tvoří jeden vzájemně se ovlivňující celek. Při hodnocení objektu, v němž bychom se chtěli usadit, nám může nápomoci diagram pa-kua.

Pokud se zdržujete delší dobu v nějaké budově, a potom zase v jiné, jistě vnímáte odlišné pocity v atmosféře, kterou rozdílné objekty vytvázejí. Tyto snadno vnímatelné rozdíly jsou způsobeny vlivem energie čchi, která v každém prostoru působí různě. Rozdílnost jejího působení ovlivňuje mnoho různých faktorů, o kterých jsme se již zmíňovali (například poloha, celkový tvar a použitý materiál, umístění v krajině, historie budovy, účel použití). Hlavně nás však ovlivňuje tvar půdorysu budovy a rozložení jejích částí podle diagramu pa-kua.

Podle feng šuej je nejlepší budova se čtvercovým půdorysem. Čtvereč vypadá prvek země, tedy stability, a jistoty a umožňuje plné uplatnění všech devíti sektoriů diagramu pa-kua, které ovlivňují spolu s celým objektem nás život. Víme již, že každý z uvedených sektorů je specifický energetickým polem, které ovlivňuje určitou životní aktivitu. Pokud se budou vyskytovat deficitní nebo posílené sektory, budou obyvatelé objektu žít nevyváženým životem. Například by mohli věnovat nadměrnou energii své kariéře a opomíjet mezičlenské vztahy nebo duchovní růst. Uvedu několik příkladů.

Případ Šárka ročník 1973

Deprese, únavový syndrom, nespavost, závratě, tetanie, poruchy menstruačního cyklu. Bydlí ve vile již s manželem koupili asi za 3 miliony korun. Podotýkám, že v dané lokalitě stojí ještě další tři úplně stejné objekty. Její problémy nastaly v během několika měsíců po nastěhování. Když mi donesla půdorys jejich domu, zjistil jsem, že mají ložnice nad garáží, což je velmi nepříznivý faktor a uprostřed sektoru č. 5 kde se nachází Centrum štěsti mají točité schodiště, které působí zvlášť negativně. Upozornil jsem ji na souhrn negativních faktorů, které pravděpodobně vyvolávají její potíže. Když mu názor sdělila svému muži ten se ji vysmál. Po nějaké době mně navštívila sdělila mi, že u jejího manžela se rovněž začínají projevovat poruchy spánku, deprese a únavový syndrom. Začala tedy zjišťovat situaci v sousedních objektech a ke svému překvapení zjistila, že jejich obyvatelé mají obdobné zdravotní problémy, které nikdy

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

před tím neměli. Případ je zatím otevřen, protože vzdát se vily takové ceně není jistě jednoduchá záležitost.

Případ Daniela ročník 1957

Úporné bolesti hlavy, ztráta rovnováhy, kolísavý tlak, únavový syndrom. Příčinou se ukázal malý byt přeplněný nábytkem. Podle diagramu pa-kua stojí v centru šestí toaleta s koupelnou a v centru šestí obývacího pokoje velký starožitný stůl po babičce. Tedy blokáda sektoru 5 – centrum štěsti. Už jenom odstranění neforemného stolu z obývacího pokoje výrazně zmírnilo uvedené zdravotní problémy.

Případ Alena ročník 1951

Trpěla ztrátou rovnováhy, blokádou krční páteře, obtížnou chůzou, brzká únavnost dolních končetin s paraparesou. Pacientka je rozvedená a má značné problémy s výběrem partnera. Nedaří se jí navázat vyvážený harmonický vztah. Nedovede si najít vhodného partnera. Při analýze bytu 3+1 podle fotografií a zakreslením půdorysu ve kterém žije sama se ukázalo, že je přeplněn nábytkem, spotřebiči, různými věcmi, které si u ní uložili sousedé. Takže byt vypadá jako velké skladишťe a v sektoru č.2, který ovlivňuje vztahy se nachází nepoužívaná ložnice přeplněná různým haraburdím. Paní spala nakonec na zemi v přeplněném obývacím pokoji. Po, pro klientku velmi bolestném, postupném vyklízení bytu a uvolnění prostoru se začíná její zdravotní stav pozvolna zlepšovat.

Zvláštní pozornost je potřeba věnovat všem přistavbám provedeným v průběhu trvání objektu. Pozmění vždy jeho energetické dispozice ve všech sektorech, a tedy i vliv na jeho obyvatele, což platí pro jakékoliv plánované změny, které chceme ve svém domově provést. Velké problémy vznikají často u staveb, v nichž bydlí více nájemníků, neboť změny, které ve svých bytech provádějí, ovlivňují energetické poměry v okolních bytech.

Případ Radka ročník 1976

Byla rozvedená a navštěvoval mne se svým synem, který trpěl somnambulismem. Při jedné návštěvě si postěžovala na nárůst negativních pocitů v posledním období. Když jsem se zeptal na způsob jejího bydlení, sdělila mi, že nyní, po přestěhování, žije v krásném bytě umístěném v nadstavbě paneláku. Řekla mi, že cítí chlad a nepřátelství od stávajících obyvatel domu, přestože nadstavba vlastně vylepšila dispozice bytů umístěných pod ní, neboť je

lépe tepelně izolovala. Původní obyvatelé měli zafixovaný prostor svého bytu i celého domu, ale nadstavbou se vše změnilo. Nová obyvatelka se stala zdrojem změn (i když je sama neinicovala), a tedy terčem nelibosti stávajících nájemníků.

Případ Marie ročník 1946

Jiná moje pacientka zakoupila byt v činžovním domě a provedla v něm řadu změn včetně vnitřních příček. Narušila tím energetické dispozice celého domu. Přestože je nekonfliktní a tolerantní člověk, uvedené změny vyvolaly negativní pocity ostatních nájemníků, které vyústily až ve fyzické násilí (založili ji požár ve sklepě).

Při každé změně je vhodné udělat si analýzu pa-kua svého obydí a porovnat změny působení energie v jednotlivých sektorech. Tak můžeme odhadnout navazující změny v našem životě a popřípadě v životě spolubydlících.

Významným faktorem ovlivňujícím často zdravotní stav obyvatel a jejich mezičlenské vztahy může být její tvar. Hrany rohů mířících do místnosti členitého půdorysu působí negativně. Různá zákoutí tvoří „mrtvé prostory“ zastavující nebo zpomalující tok energie čchi. Rovněž sloupy v místnosti blokují její pohyb. Nejhůře působí sloup umístěný uprostřed místnosti, v jejím „duchovním centru“ (též centrum štěsti), které spojuje a ovlivňuje všechny oblasti pa-kua. Měl by tam být vždy prázdný prostor. Uvědomme si například nesnadnost komunikace u stolu s velkou kytkou uprostřed. Každému sloupu nebo podobnému předmětu umístěnému ve středu místnosti, v ose hlavního vchodu anebo přístupové komunikace, se proto říká „bariéra srdce“.

Měli bychom umožnit energii čchi, která vstoupila do našeho domova, aby mohla volně proudit prostoru, anž by narážela na zdi, sloupy, nebo kusy nábytku. Obdobně jí musíme umožnit, aby po projití celým domem mohla opět odejít. Jen takové uspořádání vnitřního prostoru umožňuje stálý příliv a pohyb blahodárné a čerstvě energie čchi.

Velmi významná jsou okna. Říká se o nich, že jsou očima našeho domova. Proto je musíme vždy udržovat v dobrém funkčním stavu podle stejných zásad platících pro dveře. U oken hraje zvlášť důležitou roli jejich čistota, neboť přenáší informace zvenčí dovnitř a obráceně. Okna umožňují opotřebované energii opustit vnitřní prostory. Pomáhají nám získávat informace, a to nejen ve skutečné, ale i v symbolické podobě. Vždy, když potřebujeme vyřešit nějaký problém či situaci, nebo hledáme odpověď na

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

nějakou složitou otázkou, umyjeme svoje okna. Očistíme (symbolicky) svoji mysl a „prohlédneme“. Když zjistíme v okně rozbité sklo, měli bychom se postarat jeho výměnu. Okno, stejně jako prasklé zrcadlo, znamená špatné znamení a privádí do našeho domov a nepříjemné problémy a neštěstí. Nadbytek okenní plochy zapříčinuje městnání energie čchi a nervozitu obyvatel. V místnosti bez oken zase energie čchi neobíhá, stagnuje, zahnívá, a poškozuje vše, co v ní nachází.

Nejen byt, dům, zahrada nebo jiný systém má svoje pa-kua. Také člověk jej má a saturace jednotlivých sektorů výrazně ovlivňuje jeho život. Potom se může stát, že pokud jsou v našem bytě poddimenzovány stejné sektory jako v našem osobním pa-kua, pak se naše situace a zdravotní stav výrazně zhorší. Pokud ale máme slabené sektory osobního pa-kua v pa-kua našeho bytu nebo domu posílené, pak můžeme svoji situaci nebo zdravotní stav výrazně vylepšit.

A nyní několik slov alespoň k některým jednotlivým místům v bytě

K nejdůležitější součásti našeho domova patří hlavní vchod, jeho tvar, umístění, velikost a ostatní charakteristiky neboť tvoří hlavní přívod energie. Vchod nejen umožňuje vstup, ale zároveň poskytuje všem obyvatelům ochranu. Proto vypovídá o bezpečí a zdraví všech osob, které v domě žijí. Jestliže má dům více vchodů, musíme si vyjasnit, který z nich je hlavní. Velikost hlavního vchodu by měla být úměrná k velikosti domu. Z příliš velkého vchodu má energie čchi snahu unikat a s ní všechny prostředky a štěstí. Příliš malý vchod zase omezuje množství vstupující energie, což může působit na obyvatele depresivně a způsobovat rodinné nesváry.

Velmi důležitou funkci (v jakémkoliv vchodu a u hlavního zvlášť) plní práh. Představuje hranice vnějšího a vnitřního světa a často byl využíván při různých magických úkonech. Zlé mocnosti a negativní síly jej nikdy nemohou překročit, pokud není narušený. Měli bychom vždy dbát na jeho pevnost, celistvost a stabilitu, neboť patří k hlavním ochranným a bezpečnostním prvkům každé místnosti.

Případ pivovar

Hlavní vchod má být nápadný, příjemný a zvoucí dovnitř. Také by měl být vždy volně průchozí a čistý, aby se hosté s dobrou náladou těšili na návštěvu. Obdobným způsobem reaguje energie čchi. Vzpomínám, jak jsem v roce 1992 navštívil služebně jeden významný potravinářský podnik, dnes už to mohu upřesnit jednalo se o pivovar. Při pokusu vstoupit do administrativní budovy jsem narazil na kovové, pevně

uzavřené dveře vstupní haly. Otevřely se až po dlouhém bouchání a zvonění. Tenkrát se ve mně usadil velmi silný negativní pocit, který pak ještě dlouhou dobu přetrval. Naše jednání, na které jsem byl pozván, skončilo neúspěchem. Později, aniž jsem si uvědomoval proč, jsem začal nakupovat láhvové pivo od jiné firmy, podotýkám, že nejsem žádný pivař a kupují je pouze občas, u které jsem byl před mnoha lety přijat „s otevřenou náručí“ - otevřenými dveřmi. Uvedené souvislosti mne tenkrát vůbec nenapadly. Až o mnoho let později, když významný český pivovar májící ve svém znaku otevřenou vstupní bránu světového jména se stal majitelem pivovaru kde mne uvítaly zamčené dveře.

Sloup, umístěný před vchodem, zabraňuje přístupu energie čchi. Uvedu tedy jeden zajímavý případ vchodu do hotelu.

Případ hotel

V jedné známé obci na Moravě stojí pěkný, moderní, čtyřhvězdičkový hotel. Několikrát změnil nájemce, ředitele, personál a naposled i majitele. Po celou dobu své existence se přes často extrémní snahu svého středního managementu potýká s problémy. Opakující se reklamace hostů týkající se kvality jídla, obsluhy, ubytování a tak podobně. Sám jsem to zažil jak se říká na vlastní kůži. Jednou jsem při služební cestě, na parkovišti před vchodem do hotelu zastavil. Byl jsem unaven a potřeboval jsem si odpočinout. Hotel vypadal navenek velmi slušně, ale mně se nějak nechtělo ven. Nedovedl jsem určit přičinu onoho nepříjemného pocitu, který mně bránil vyjít ven, občerstvit se a chvíli odpočinout. A najednou jsem si to uvědomil. Uprostřed vstupního schodiště stál podpěrný sloup balkonu. Při vstupu ani příliš nevadil, neboť dveře se táhly na obě strany, ale přesto jsem pocítil jeho neurčité negativní působení. Jako by mi naznačoval nechod' se, nevítáme tě, obtěžuješ, nemáme zájem. Neuposlechl jsem a udělal chybou. Polévka byla studená, steak špatně upečený, obsluha nevlídná. Neustále se zde opakují různé obdobné chyby přes velkou snahu nového majitele a stálých pracovníků na střední úrovni řízení, kteří se snaží vše kontrolovat, aby k nim nedocházel. Zkoumal jsem později příčiny spolu s některými kolegy, kteří jsou s danou problematikou obeznámeni a všichni jsem došli k stejnemu závěru. Příčinou je podpěrný sloup balkonu uprostřed vstupního schodiště, který zabraňuje vstupu energie čchi a dále emblem draka chrlíčího oheň umístěný na průčelí hotelu.

Další obdobný případ – Restaurace

Můj přítel, vynikající restauratér a hoteliér, si postavil v malém moravském městečku, na strategick-

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

kém místě, (na rohu náměstí a dvou komunikací) pěknou stylovou restauraci, zařízenou s vytříbeným vkusem, s dobrou kuchyní a obsluhou. Její hlavní vchod, v rohu objektu, ovlivňuje negativně rohový sloup. Domnívám se, že zbytečně oslavuje všechny vyjmenované pozitivní činitele a jistě i prosperitu jinak velmi pěkného podniku.

Nejméně třetinu svého života trávíme v ložnici, proto patří k nejdůležitějším prostorům v našem bytě. Odpočíváme v ní spíme a sníme. Uchylujeme se sem, když toužíme po samotě, když nás něco trápí nebo se potřebujeme před něčím schovat. Můžeme v ní prožívat své nejhodlání intímní soukromí, neboť sem mají přístup pouze osoby nám nejbližší. Ve spánku, ale i při ostatních uvedených aktivitách, jsme vždy nejzranitelnější, a tak nám ložnice poskytuje klid, pohodу a bezpečí. Proto má být umístěna vždy v nejklidnější části, co nejdále od hlavního vchodu, pokud možno tak, aby pod ní nebyla garáž, skladistič, technologické zařízení, výrobní prostory nebo jakýkoliv prázdný prostor. Rovněž dobré nepůsobí umístění záchodu nebo koupelny hned vedle ložnice. Ani vstup do ložnice proti hlavnímu vchodu se nejvíce příliš vhodně. Odtud proudící energie čchi nedovolí hluboký spánek, vyvolává rušné sny a její obyvatelé si nikdy rádně neodpočinou.

Není příliš vhodné, abychom využívali ložnici k jiným účelům, než je určena, (například práci na počítači), neboť pracovní činnost podněcuje aktivační charakteristiku průběhu energie čchi. Ta není příliš přiznivá pro hluboký, bezpečný a posilující spánek. Pokud nemáme jiné řešení, musíme místo alespoň symbolicky rozdělit na část pracovní a odpočinkovou.

Negativně působí všechny elektrické přístroje, neboť vysílají do svého okolí škodlivé elektromagnetické záření. V ložnici to mohou být budíky, rádia, telefony, ventilátory, stolní lampičky, ale také nestíněné elektrické vodiče uložené pod omítkou a vedoucí k zášuvkám u naší postele. Studie švédských vědců prokazuje, že u dětí, které dlouhodobě pobývají vedle elektrických vodičů je výskyt leukémie čtyřikrát větší než u ostatních. Obdobně to platí například pro mozkové nádory a pro rakovinu prsu, Alzaimerovou chorobu a další.

Případ Zdeněčka ročník 1980

Před lety jsem řešil problémy dvanáctiletého děvčete, které silně bolela hlava a nemohlo v noci spát. Nechal jsem matku namalovat plánek jejich bytu. Ihned jsem zjistil, že dítě spalo v dětském pokoji

na patrové posteli zatím co na druhé straně zdi, v místě jeho hlavy, stála v kuchyni na skříni malá mraznička - zdroj potíží. Po jejím přestěhování všechny problémy malé klientky zmizely.

Svou postel bychom měli umístit tak, aby nestála naproti dveřím, nohama směrem k nim, neboť stejně tak vynášíme z místo smrti mrtvé tělo. Uvedeným směrem odchází po smrti také duše (energeticko informační pole). Pozice postele směřující nohami ke dveřím umožňuje odsávat z těla energii a všechni takto spící bývají ráno unaveni.

Nejlépe, když postel umístíme co nejdále ode dveří, hlavou k pevné zdi tak, aby byla z obou stran lehce přístupná. Z postele máme vidět ke dveřím, abychom nemuseli otáčet svou hlavu více než o 45°. Pokud je úhel větší často může být příčinou bolestí krční páteře. Uvědomme si, že první bydlíště našich důvavných předků bývaly jeskyně. Naši předkové mívali více vyvinuté instinkty a tak i v době spánku sledovali vchod do jeskyně zda jim nehrází nebezpečí. U nás v současné době se tyto oslabené instinkty projevují ve formě jemných biopotenciálů v krčních svalech, které si vůbec neuvědomujeme. Pokud trvá taková situace déle objeví se dříve či později bolesti krční páteře. Vzpomínám jak při jedné vizitě si začala pacientka na pokoji stěžovat po 14 dnech pobytu na bolesti krční páteře ačkoliv nikdy předtím ji páteř nebolela. Příčinou byly dveře za hlavou jejího lůžka, které měla tak orientováno, aby mohla pohodlně sledovat televizi.

Případ Sáša

V minulém roce mne na doporučení lékaře navštívila mladá žena, ročník 1980 s následujícími problémy: výrazné deprezivní stavы, nespavost, tětaní, bolesti hlavy, dyspepsie, únavový syndrom, nedokonaná suicida. Absolvovala bezúspěšně psychiatrickou léčbu, navštěvovala internistu, neurologa a další odborníky. Stav se nezlepšil a trval v podstatě v nezměněné podobě cca 2 roky. Dále podotýkám, že nebyla schopna snášet jakoukoliv zátěž a proto byla bez zaměstnání na podporu. Rovněž nesnášela samotu. Její manžel pracující v strojírenském podniku jako obráběčkový nemohl chodit na odpolední směny. Proto nebyla jejich finanční situace příliš dobrá. Po základní diagnostice jsem ji požádal ať mi namaluje půdorys jejich bytu. Namalovala mi lůžko v pozici mrtvoly tzv. nohama proti dveřím. Přitom byly dveře jejich ložnice umístěny proti dveřím hlavního vchodu. Když jsem se pacientky zeptal jak se ji v dané situaci spí odvětila, že velice špatně. Reklamovala, že když se chce vyspat musí si jít lehnout vedle do obývacího pokoje. Zeptal jsem se proč si nevy-

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

mění tyto dve místnosti a bylo mi sděleno, že to tak bylo odjakživa a že je to nenapadlo. Když uposlechla mé rady a přestěhovala ložnici do obývacího pokoje a naopak, přemístila lůžko tak, aby nebylo proti dveřím, její zdravotní potíže během tří týdnů ustaly. Dnes je bez medikace, má zaměstnání – prodává ve věcerce, manžel chodí na odpoleční směny – tedy i jejich finanční situace se zlepšila.

Výrazné problémy v ložnici mohou vyvolávat obrazy. Pro rychlé pochopení uvádíme následující příklady:

Případ Petr, ročník 1956

Muž podnikatel – majitel mezinárodní obchodní sítě, mne navštěvuje už delší dobu. Není tam žádná závažnější diagnostika, chodí v podstatě, aby si postěžoval, pochlubil se a podobně. V určité době letos na jaře si začal stěžovat, že si s manželkou nějak hůř rozumí. Pokud jsou spolu na pracovišti, že je to bez problému, ale jak přijdou domů tak jsou nesvozní, hádají se, trvale tam panuje napětí. Domníval jsem se, že příčina je jakási ponorková nemoc, když jsou spolu 24 hodin denně. Nicméně v jednu chvíli se mi pochlubil, že kupil na aukci v Praze obraz holandského mistra v ceně několik tisíc korun a pověsil si ho do ložnice nad lůžko. Zpozorněl jsem a zeptal se co je na obraze namalováno. Sdělil mi, že je na něm plachetnice v bouři na moři. Doporučil jsem mu, aby obraz odstranil. Uposlechl a uložil jej do depozitáře ČSOB. Během relativně krátké doby manželské ne shody přestaly.

Případ Marie ročník 1936

Vertebralalgický syndrom. Kromě uvedeného trpěla srdeční arytmii a záduchou. Když mi sdělila, že má na stěně v ložnici za hlavou obraz Ježíše Krista požádal jsem ji ať mi ho popíše. Řekla, že je namalován v dlouhé modré rize se svatozáří nad hlavou a na hrudi má velké červené krvácení srdce. Doporučil jsem ji, ať obraz odstraní. Když to udělala, během tří týdnů její zdravotní problémy přestaly. Při této příležitosti bych chtěl upozornit na zprávu o vraždící ikoně v Ermitáži.

K ložnici se váže ještě jedna pro mne úsměvná příhoda, která se stala v březnu tohoto roku. Když jsem večer zapnul internet abych se podíval na poště, objevil se mail od jedne paní, která mi sdělila, že si koupila mou knihu „Žít Feng- šuej, která vyšla v minulém roce. Napsala mi, že se ji moje kniha velice líbí, ale nesouhlasí s mým názorem na některé rostliny. Já jsem tam totiž uvedl, že nedoporučuji v ložnici dieffenbachie a tchýnné jazyky. Paní mi na-

psala, že má tchýnné jazyky v ložnici, že ji krásně kvetou, že si s nima povídá a že je ji s nimi dobré. Já jsem ji odpověděl něco v tom smyslu, že zřejmě žije sama. Paní byla zřejmě zrovna na internetu, neboť během 15 minut jsem dostal odpověď kde mi sděluje, že žije sama a že už marně asi 10 let se snaží získat partnera. Tak jsem ji hned obratem odpověděl ať odstraní tchýnné jazyky. Bohužel už se neozvala a další vývoj neznám.

Poněkud zvláštní místnosti jsou toaleta a koupelna. Jejich význam a důležitost nikdo z nás nezpochybňuje. Přesto vytvářejí negativní prostor. Uvedený názor je rozšířen v různých kulturách. Speciální místnosti na lidskou očistu (ruská baňa nebo finská sauna) byly původně stavěny mimo obydí.

S obdobným názorem jsem se setkal, při svých cestách na Zakarpatské Ukrajině. Navštívil jsem nejen tradiční dřevěné chalupy s vysokou střechou a bez komínu, ale i moderní zděné rodinné domky. U všech byla postavena (v zahradě mimo objekt) klasická „kadibudka“ (suchý záchod). Na můj nesmělý dotaz mi bylo sděleno, že přece takovou „nečistotu“ nemohou postavit někde uvnitř pěkného moderního domu. Spatruji v tom určitou logiku, neboť v uvedených místnostech se zbavujeme nečistot pocházejících z našeho těla. Současně odstraňujeme i „psychické nečistoty“ a také opotřebovanou a negativně působící energii čchi. Funkční poruchy vybavení evokuji různé zdravotních a jiné potíže u členů domácnosti. Mnozí odborníci tvrdí, že pokud v životě dochází k nějakým změnám, často je doprovází funkční problémy v koupelně nebo na záchodě. Pokud koupelna nahrazuje také prádelnu, nemělo by se v ní aspoň skladovat špinavé prádlo.

Nevyužívané místnosti

Pokud máme ve svém bytě nadbytečnou místnost, najdeme pro ni využití. Místnost, která není využívána, umírá. Umírající místnost shromažďuje negativní čchi, která se šíří do ostatních místností a ničí jejich užitnou hodnotu.

Pokud nemáme pro určitou místnost využití nedělejme z ní nikdy skladишť nepotřebných věcí. Její negativní působení by se jen prohlubovalo. Můžeme ji nechat prázdnou, ale pravidelně o ní pečujeme, větráme ji a uklidíme. To ovšem nestačí. Aby místo zilo, je vždy důležitá přítomnost lidského činitele.

Na dveře koupelny pověsíme zrcadlo, přesune me několik židlí, umístíme někam zvonky a vše, co chceme, se nám splní. Bylo by to krásné, ale žádný

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

systém není jen přímočarý. Musíme počítat s velmi důležitým vlivem a ten vytváříme svou osobností my sami.

Uspořádáním našeho prostoru podle zásad feng šuej můžeme výrazně ovlivnit procesy probíhající v našem okolí. Jelikož jsme jeho součástí, měli bychom žít harmonicky. Energie čchi pak bude proudit volně v našem těle, orgánech i buňkách. Pokud nežijeme v souladu s vesmírnými zákony, narušujeme celkový systém a také sami sebe. Mnozí významní myslitelé i lékaři tvrdí, že nemoc je upozornění na chyby, kterých jsme se dopustili nebo se dopouštíme. Někteří dokonce tvrdí, že nemoc je trest za narušování systému. Projevem upozornění nebo trestu jsou energetické bloky způsobující nedokonalé poudrění energie čchi v našem těle, které jsou přičinou nemoci. Měli bychom žít harmonicky, v souladu s vesmírnými zákony, měli bychom aktivně žít feng šuej.

Zásady feng-šuej uplatňované v našem bydlení platí stejně pro naše tělo i duši. Po celý svůj život ukládáme v sobě krvdy, které jsme utrpěli, výčitky z vlastních neúspěchů, zlobu a závist, negativní myšlenky a stres. Měli bychom ocílit naši duši i tělo od negativních myšlenek směřujících k ostatním, i k sobě.

Největším úkolem, který se celý život učíme zvládnout, je přijetí odpovědnosti za svoje činy a akceptování viny. Jsme lidé chybující. Netrestejme sev blížní trápením za vinu, selhání, či nezvládnutí úkolů. Zbavme se škodlivého haraburdí - pocitu viny. Vymetme je ven, jako když čistíme své obydlí. Odstraňme vzpomínky na prožité stresující události. Odpusťme svým blížním, odpusťme sobě a požádejme o odpusťení ty, kterým jsme kdy ublížili. Není-li to možné přímo, učíme tak alespoň myšlenkově, v představách.

Musíme ovšem být velmi trpěliví. Hmota nebo také objem zátěže, (tenze, bolesti, neštěstí) odpovídají závažnosti problému, který máme odstranit. Nikdo z nás není postižen více nebo méně, ale pouze tolik, aby vyrovnal nerovnováhu vzniklou svým jednáním. Neexistuje proto žádná nespravedlnost a jakékoli srovnávání s jinými jedinci je naprostě bláhové. Doba trvání zátěže v různé formě (nemoc, neštěstí) odpovídá rozsahu nerovnováhy. Ubívá stejně jako ledové koule - velká taje na slunci pomalu, malá taje rychleji. Dobu působení zátěže můžeme ovlivnit jen omezeně, a to intenzivním prožitkem.

Žijeme v době, kdy prožívání bolesti se posuzuje jako něco nepatřičného a její působení omezujeme používáním různých chemických preparátů. Neodstraňujeme podstatu potíží, nýbrž získáváme návyk a

znásobujeme dávky. To je cesta do pekla. Mnoho mých klientů se v silném a někdy dlouhotrvajícím napětí ptá, jak dlouho bude jejich utrpení ještě trvat. Chtějí, aby přestalo hned. Projevují málo trpělivosti, neboť nechtějí respektovat zákon hmoty bolesti a jejího trvání.

Vzpomínám si na jednu klientku, kterou opustil manžel a ona velmi dlouho trpěla. Jednou se zeptala : „Jak dlouho bude moje trápení ještě trvat?“ V tom okamžiku jsem si vzpomněl na jednu pohádku, kde hrdinka dostala na podobnou otázku následující odpověď : „Až přepluješ moře a přetrpíš hoře“. Jejího autora obdivuji, neboť naprostě přesně vyjádřil, v symbolické podobě, zákon hmoty (objemu) bolesti a jejího trvání.

Filosof a římský císař Marcus Aurelius praví : *Lidé si hledají místo, kam by se uchýlili: venkov, přímoří, hory. Však i ty nezřídka zatoužíš po něčem takovém. Ale všechno je svrchovaně zpozdilé, neboť v kteroukoliv chvíli se ti zachce, můžeš se uchýlit v sebe sama. Vždyť nikde nemá člověk klidnějšího útulku než ve své duši ... A proto si neustále dopravej tohoto útulku a zatouju se.“. Dbejme, aby naše duše byla krásná a čistá, neboť jedině v takovém prostředí se může pobyt proměnit v odpočinek. Měli bychom pečovat o svou duši a postarat se o krásu a harmonii našeho nitra. Psychické napětí a nepokoj se projevují výřem myšlenek, které vříři chaoticky jako energie čchi. Nenalézáme-li ve svém nitru mír a rovnost, nedosáhneme vnitřního pokoje a harmonického průběhu energie čchi.*

Vše souvisí se vším. Chceme-li dosáhnout duševní rovnováhy věnujeme pozornost následujícímu :

Je bohužel smutnou skutečností a zlatým temtem, kterému se v rámci tzv. tržního mechanismu mnoho lidí klaní, snaha brát více, než do systému vložili. Má-li být jakýkoliv systém v rovnováze, nemůže vydávat více, než kolik bylo do něj v různé formě vloženo. Platí to pro každý systém: lidské tělo, rodina, ekosystém, továrna, stát, zeměkoule, či celý vesmír. Bereme-li tedy více, než vložíme, vytváříme na patřičné úrovni nerovnováhu, která pak ovlivňuje i veškeré systémy vyššího rádu. Vydáváme-li více energie, nežli vložíme v jakékoliv formě do svého těla, vytváráme nerovnováhu, bereme-li si ze vztahu s partnerem více, než do něj vkládáme vytváráme nerovnováhu, předražujeme-li své zboží nebo služby, vytváráme nerovnováhu, upíráme-li pracovníkovi spravedlivou odměnu, vytváráme nerovnováhu, zneužíváme-li jakýkoliv ekosystém nebo sociální systém, vytváráme nerovnováhu. Vytváráme tak nerovnováhu v sociální skupině, ve společnosti, ve světě, v celém vesmíru.

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

Poněvadž je celý systém autoregulativní a tíhne k rovnováze, musí vždy následovat reakce. Vysílené tělo reaguje vznikem nemoci, nerovnovážný partner-ský vztah se rozpadá, neúměrné ceny za zboží a odměny za práci vyvolávají sociální bouře, zneužívání ekosystém se rozpadá a přináší stále se zhoršující životní podmínky a přírodní katastrofy, potlačování lidských práv a vnucovaní hodnot přináší teror a násilí. Bereme-li tedy více, než dáváme, narušujeme harmonický průběh energie čchi nejen v našem těle i duši, ale i v celém systému - Vesmíru.

Z uvedenými skutečnostmi jak se zdá korespondují současné vědní poznatky které potvrzují, že základ přírody spočívá na kvantové úrovni, tedy daleko za molekulami, atomy a jejich částicemi. Na této úrovni hmota a její ekvivalent energie již neexistují, jeví se jako jednotné pole obsahující shluky neviditelných vibrací. Přiblížili jsme se tak nyní svými poznatky k hranici poznání, kterou dosáhlo lidstvo již před mnoha tisíci léty.

Na cestu

Závěrem chci vyslovit, že všechno, co jsem uvedl, je v podstatě jenom vyjádření osobní zkušenosti, prožitku, vidění světa. Samotná slova nemohou mít nikdy pro nikoho podstatný význam. Naznačují pouze směr, kterým je možno se vydat.

Pokud budeme pouze věřit tomu, co je napsáno nebo řečeno a nezačneme podle toho jednat nemá to žádný význam. Můžeme diskutovat, věřit či nevěřit, souhlasit či nesouhlasit, význam však má jen to co sami prožijeme.

Dejme se proto do hledání svých vlastních prožitků a osobních zkušeností, jejichž špetka bude mít vždy větší cenu, než hromada různých slov. Vydejme se na cestu poznání a zkušeností. Nepotřebujeme k tomu žádného učitele. Není gurú ani učitelů. Všichni jsme jenom žáci prožívající současnou existencí jež může být, budeme-li chtít, harmonická.

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

MERANIE EXCITAČNÝCH A IONIZAČNÝCH VLASTNOSTÍ AURY ČLOVEKA

Ing. K. Komárek a doc. Ing. I. Horec, CSc.

Resumé:

Článok sa zaobrá výsledkami, ktoré boli získané pri meraní ionizačných a excitačných vlastností aury ľudského tela za rôznych podmienok, pri použití rôznych druhov a tvarov materiálov.

ÚVOD

V našom príspevku využívame teoretické a praktické poznatky, ktoré sú potrebné pre meranie excitačných a ionizačných vlastností aury človeka. Ide o životnú energiu (bioenergiu), ktorá je prítomná okolo ľudského tela a nazýva sa aura. Teoretický názor na túto problematiku vyslovil V. Grisčenko vo svojej bioplazmovej teórii [1], keď predpokladá výskyt plazmy (štvrty stav hmoty) v ľudskom tele. Ide o energetické pole, ktoré koresponduje s ľudským telom i o elementárnu plazmu podobnú konšteláciu ionizovaných častic, ktoré sa vo vz. poli predstavujú ako svetelný jav. Je známe, že pri vydaní veľkého množstva bioenergie vieme posudzovať a merat dopyvodné efekty, ako je zmena elektrickej vodivosti telies, zmena magnetických vlastností, fotochemické reakcie a ďalšie javy.

Uvedené poznatky viedli k potrebe konštrukcie špeciálnej aparátury, ktorá umožní meriť ionizačné vlastnosti aury [1].

PODMIENKY MERANIA

TECHNICKÉ PREDPOKLADY

Obecne pre tieto merania ionizácie je možno využiť rôzne typy plynov (čistých a zmesí) a ich koncentrácie v rozmedzí jednotiek až milióntov baru. Je možné využiť rôzne typy trubíc s pevne nastaviteľnými tlakmi plynu, alebo systémy s premennými tlakmi. Vhodné sú čisté plyny, kde sa dobre definujú základné energetické pomery, čo je výhodné pre výpočty a nastavenie meracej aparátury. Ďalej použitá trubica môže mať rôznu dĺžku, priemer, vzdialenosť a plochu elektród. Okrem toho sa môžu používať i rôzne veľkosti napäti, t.j. desiatky KV až mV. Na všetkých týchto parametroch závisí aké vytvoríme prevádzkové podmienky a s akým typom výboja budeme pracovať. Musíme aparátu vytvoriť taký stav, aby sme predĺžili strednú voľnú dráhu iónov a predĺžili rekombinačnú dobu. Týmto opatrením zväčšíme prúd. Celkový prúd (šum) spôsobený kozmic-

kým žiareniom a žiareniom zeme je o 4 až 5 rádov nižší ako najmenšie nami merané hodnoty.

VPLYV VEDOMIA

Pretože sa jedná o meranie bioenergie človeka, presnejšie povedané ionizačných účinkov aury, sú namerané výsledky závislé na individualite každého človeka, jeho momentálneho psychického stavu. Ďalej závisia na type osobnosti (introvert, extrovert) a vplyve vonkajších podmienok. Vieme, že prirodzené zhromažďovacie a premiestňovacie miesta bioenergie sú akupunktúrne meridiány, ktoré prechádzajú ľudským telom, celý nervový systém, koncové body tela (napr. špičky prstov).

Z hľadiska najväčšieho využarovania jedinca, čo bolo potvrdené v publikáciách [1], [2] sa ukazuje ako najvhodnejšie zamerať sa na ruky, kde boli zmerané najväčšie gradienty teploty. Medzi zá�astím a koncamy prstov boli u senzibilov namerané teplotné spády 10 až 12°C. U priemeru to boli jednotky stupňov. Veľký vplyv na výsledky merania má i schopnosť sústredit sa na danú činnosť, dĺžka a opakovanie merania.

VÝSLEDKY MERANIA

PODMIENKY MERANIA

Cyklus merania má tri fázy:

proces ustálenia východzích hodnôt a nastavenia individuálnej východzej úrovne (trvá minúty),

proces aktívneho, cielavedomého pôsobenia ruky (trvá 190 sekúnd),

proces prechodu z aktívneho pôsobenia do kľudu (trvá 90 sekúnd).

Každý cyklus merania sa opakuje v rovnakom poradí za pôsobenia prirodzenej teploty rúk, zníženej a zvýšenej teploty povrchu rúk. Výsledky sa dajú vyhodnotiť ako priamo nameraná veličina, t.j. pomer individuálnej východzej úrovne a nameraných hodnôt.

POPIS NAMERANÝCH VÝSLEDKOV

Z veľkého množstva meraní rôznych osôb sú vybrané zaujímavé a výrazné výsledky. Na jednotlivých protokoloch sú prezentované výsledky meraní skúmaných osôb A, B, C, D, E. Na príklade osôb A, B

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

je ukázaný vplyv použitého napäťia (protokoly č. 5, 6, 1), z ktorých je vidieť, že znižené napätie (protokoly č. 4, 3) sa prejaví rastom hodnôt prúdu a došlo k zvýšeniu citlivosti aparátury. Dá sa povedať, že v tomto rozsahu neplatí klasický Ohmov zákon, že sa tu objavuje oblasť, kde so znižovaním napäťia rastie prúd a teda sa objaví i oblasť záporného odporu.

Okrem rôznorodosti vzorky osôb bola pozornosť zameraná i na skúmanie tvarových žiaričov. Najskôr boli skúmané rovinné žiariče, kde sa ukázal vplyv použitého materiálu. Bol použitý diamagnetický materiál (hliník), feromagnetický materiál (železo) a dielektrický materiál (plastická hmota). Výsledky sú prezentované u pokusnej osoby A (protokol č. 13 plexi doska, č. 14 hliníková doska, č. 15 oceľová doska). Ukaže sa, že tento typ tvarového žiariča vie koncentrovať bioenergiu a tak zvyšiť hodnoty prúdu. Zaujímavá je i vysoká hodnota vychodznej ustálenej hodnoty.

Rúrkové tvarové žiariče boli vyskúšané na desiatkach vzoriek. Niektoré výsledky boli približne rovnaké a preto sú prezentované len rozdielne výsledky. Najskôr boli vykonané merania pri vyšších napätiach na vzorke 1 (protokol č. 10 oceľ), vzorke 2 (protokol č. 11 hliník) a vzorke 3 (protokol č. 12 plastická hmota) u pokusnej osoby A a na povorvanie vzorky 1 i u osoby B (protokol č. 22). Vzorka 7 (protokol č. 16 plast a), vzorka 8 (protokol č. 17 tvrdý papier), vzorka 11 (protokol č. 20 plast b), vzorka 10 (protokol č. 19 plast c), vzorka 19 (protokol č. 18 plast d), vzorka 12 (protokol č. 21 mosadz) pri nižších napätiach (väčšej citlivosti) je postupne uvedená u pokusnej osoby A. Z výsledkov je vidieť rôzny stupeň tlmenia ionizačných vlastností aury. Niektoré materiály dobre prepúštajú bioenergiu (elektrický náboj) a niektoré ich výrazne tlmi. Dá sa povedať, že pôsobia podobne ako Faradayova klietka pre elektromagnetické vlny.

Z vykonaných meraní je vidieť, že výsledné hodnoty závisia okrem materiálu i od hrúbky steny. U plasticických látok a iných izolantov veľkú rolu hrá permitivita daného materiálu a tiež činitel dielektrických strát.

Pri všetkých meraniach sa dbalo, aby boli dodržané rovnaké podmienky merania.

VŠEOBECNÉ POZNATKY Z MERANIA

Nami vykonané výsledky merania a skúsenosti iných pracovísk [3] ukazujú závislosť na dobe merania, či je to ráno po zobudení, po únavе, pred spánkom. Najväčšie namerané hodnoty je možno pozorovať do obedu, alebo skorého poobedia. Veľký vplyv na vykonávané merania má prechod atmosférickej

fronty, kedy v dobe búrok sú také výkyvy v hodnotách, že sa toto meranie nedá vykonať. Vysoké hodnoty pozorované u senzibilov sú predovšetkým dané ich vrozenými vlastnosťami a schopnosťou sa sústrediť a priviesť sa až do meditatívneho stavu vedomia.

Na namerané výsledky majú vplyv i skryté nemoci, nervozita (nie každá meraná osoba sa vie sústrediť a uvoľniť), úzkosť, teplota, telesná konštitúcia, prítomnosť ďalších osôb a to v pozitívnom a negatívnom zmysle.

Ďalšou skúmanou oblasťou je pokles závislosti na počte opakovania. Pri opakovani s malými prestávkami sa ukazuje výrazný pokles hodnôt bežného priemeru. Vysokosenzitívni ľudia dokážu túto hodnotu dlho udržiavať na pomerne vysokej hladine.

U niektorých osôb sa prejavuje i kvaziperiodické striedanie maximálnych a minimálnych hodnôt, tak ako je to vidieť na niektorých obrázkoch.

ZÁVER

Meranie ionizačných vlastností aury ľudí, t.j. meranie množstva elektrického náboja v okolí ľudského tela ukazuje na vplyv vedomia človeka a jeho psychickej pripravenosti. Použitú aparáturu pri meraní bude potrebné v ďalšej etape zdokonaliť. Pôjde predovšetkým o ďalšie zvýšenie citlivosti a jej jemnejšej regulácie. Bude sa pokračovať v ďalšom rozsiahлом skúmaní väčšieho množstva ľudí. Na základe štatistických zhodnotených výsledkov meraní bude vypracovaný matematický model.

Ďalšia pozornosť bude zameraná na nové typy materiálov, tvarových žiaričov, ktoré budú skúmané v extrémnych podmienkach a to z hľadiska vonkajších činiteľov a psychických stavov človeka [4,5].

Terminológia niektorých fyzikálnych pojmov:

Aura - je priestor v blízkosti organizmu, v ktorom pôsobením biopotenciálu sa excitujú atómy okolitého prostredia a tým aura registruje vhodný dostatočne citlivý detektor.

Ionizácia - dodaním energie, ktorá presahuje výstupný potenciál atómu prvého dochádza k odtrhnutiu jedného alebo viac elektrónov z vonkajšej (valenčnej) sféry atómu a tým k vzniku, z pôvodne neutrálneho atómu jedného alebo viac kladných iónov a voľných

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

elektrónov. Prijatím elektrónu k neutrálному atómu vzniká ión.

Excitácia - dodaním menšej energie ako je potrebné k procesu ionizácie dochádza k prechodu elektrónu na vyššiu energetickú dráhu a po určitej dobe dochádza k spätnému návratu na nižšiu dráhu. Pri tomto návrate vyziaší elektrón určité kvantum energie vo forme žiarenia o určitej vlnovej dĺžke.

[2] KÜS, Z. – KOMÁREK, K. – VITOVSKÁ, J. – EXNÁR, Z.: Zmeny teploty povrchu tela pri bioenergetickom pôsobení. Závery a výsledky merania VA a VTÚ Liptovský Mikuláš 1996.

[3] EGELY, G.: Experimental Investigation of Biologically Induced Energy Transport Anomalies. Zpráva výzkumu. KFKI 1986-94/K.

[4] HEREC, I.-KOMÁREK,K.: Vplyv používaných materiálov vo vojenskej technike. Smerky vývoja techniky pozemného vojska. Fakulta logistiky VA Liptovský Mikuláš 29-30.11. 2000. Zborník referátov str. 154-156.

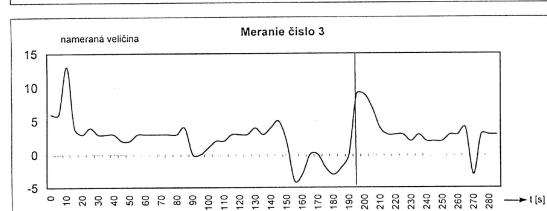
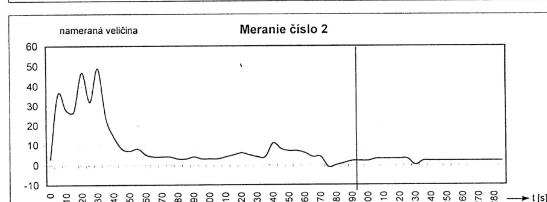
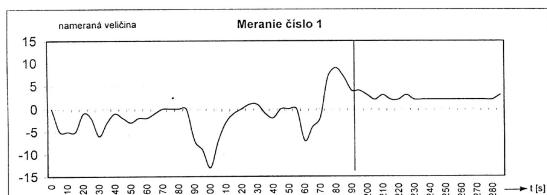
[5] KOMÁREK, K.: Vplyv vybraných typov žiarenia na vojenskú techniku a jej obsluhu. Autoreferát dizertačnej práce. VA Liptovský Mikuláš 2002.

LITERATÚRA

[1] MECKELBURG, E.: Neviditeľní agenti. LA-GUNA ETNA, Praha 1994.

Príloha 1 Výsledky merania ionizačných a excitačných vlastností bioenergetického poľa človeka

Pokusná osoba: B Protokol číslo 1

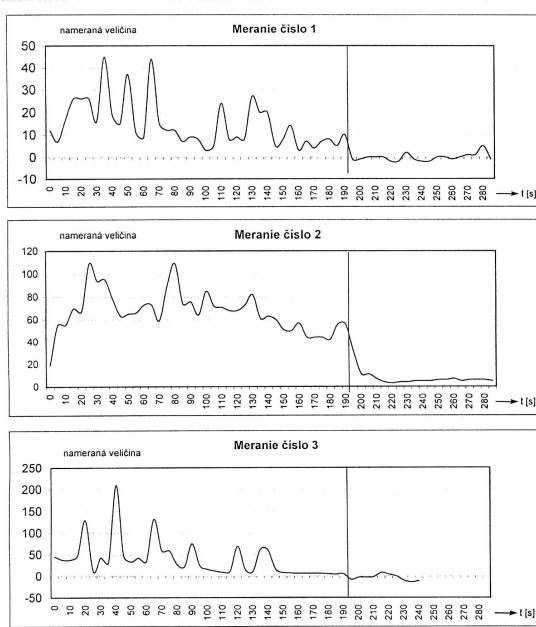

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

Pokusná osoba: B

Protokol číslo 2

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

MĚŘENÍ INFORMACÍ PŘI POUŽITÍ NAPROGRAMOVANÉHO PŘEDMĚTU

R. Lopourová

Referát nebol dodaný do uzávierky zborníku.

Za neuverejnenie sa ospravedlnujeme.

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

ENERGIE A IMUNITA

Ing. A. Rumler

Existence živých organismů je spjata z jeho možností se umět bránit okolnosten, které ohrožují jeho existenci. Toto vše zajišťuje imunitní systém. Jeho selhávání je mnohdy spjato s jeho energetickou nedostatečností. Mnoho lidí si všebec neuvědomuje, že léky jsou ve většině případů pouze pomocníky na to aby organizmus překonal svoje krizové stavu a po jejich skončení musí imunita zajistit doložení. V následném textu se budu zabývat jedním z hlavních problémů selhávání imunitního systému a to jeho energetickou nedostatečností. Tento problém úzce totiž souvisí s léčitelskými praktikami, které je možné aplikovat u lidí ale i u zvířat. I tyto problémy jsem někdy musel řešit a měl jsem úspěch. Protože je tu taky mimo jiné problém jejich umístění v prostoru.

Nejdříve musíme si vytvořit představu, že celý imunitní systém pohání „Baterie“, kterou si v těle určité systémy nabíjejí, jedním takovým důležitým systémem jsou Čákry a jejich synchronní chod, který významně ovlivňuje psychický stav člověka ale také jeho pobyt v reálném prostředí. Jeden velmi důležitý prvek, který nám tu baterii vybíjí i nebo i nabíjí i současně geoaktivní zóny.

Vím, že zde o nich zaznělo mnoho informací ale je nutné stále „být na poplach“, protože jejich působení na tu naší „baterku“ má rozhodující vliv na další funkci imunitního systému. V současné době mnoho lidí neumí jednotlivé zóny od sebe rozlišit, dále se komerčně objevují univerzální „rušiče“. Vzhledem k rozličnému využívání těchto zón není možné takový vyrobit. Chtěl bych ve stručnosti uvést typy zón, které bychom měli hledat a následně nezdřížovat se na nich, nebo takové, které bychom z hlediska pobytu měly vyhledávat. Vyhýbat bychom se měli zónám, které vytvářejí vodní prameny, někdy i pukliny v zemské kůře, kruhovým zónám, které se také nazývají gejzíry nebo i někdy i zónama „smrti“, velikost a intenzita jejich záření úzce souvisí s fázemi Měsíce. Rovněž je důležité i jejich vzájemné prolínání, podle mé dlouholeté zkušenosti je nejhorším místem kde se můžeme zdržovat je místo kde se objeví v pásu vody kruhová zóna. Ke zvýšení záření pásu vody přispívá jeho průsečík se zónou Curieho nebo Hartmana, které sami o sobě nemají zásadní vliv na organizmus a jejich poloha osciluje okolo rovnovážné polohy podle intenzity slunečního větru. Zóny, které organizmus naopak dobíjejí, jsem nazval plusové zóny mají elipsový tvar, do těchto zón se řadí také zóny, které bych označil slovem vymodelené zóny,

jsou a nacházejí se na posvátných místech. Pro úplnost bych vzpomněl ještě, že existují meditační zóny, jejich existence je ale časově omezená v průběhu dne. Také existují zóny způsobené zdroji vysokofrekvenčního záření a mohou být nebezpečné. Jak celá záležitost s vybíjením a nabíjením „baterky“ z hlediska Fyziky funguje?

Nejdříve si musíme říci několik slov o charakteru Bio-pole, které se prezentuje určitým využíváním. Toto záření má specifický charakter, někdy podobá využívání elmag. Pole, ale se v mnohem liší. Filosoficky ho nejlépe charakterizuje povídání o JIN - JANGU. Graficky ho nejlépe můžeme vyjádřit pomocí vektorů viz obr. Oba vektorové vektory ve většině případů nejsou k sobě kolmé a mohou se i výrazně frekvenčně lišit. Toto záření prochází všemi materiály neprojede zrcadlem. Má pro nás význam v tom, že uvede objekty, které do něho vstoupí uvede do rezonance. Na tomto principu funguje vybíjení nebo nabíjení pomyslné „baterky“ která celý bio-systém pohání. Zdrojem takové energie, která nás dobíjí mohou být plusové geo zóny, různé typy zářičů, stromy, hvězdy, duchovní svět atd.

Geo zóny.

Měřil jsem záření několika pramenů. Člověk využívá symetricky ve směru JIN-JANG např. na vlně 10 cm , prameny využívaly asymetricky ve směru JIN na vlně 2 cm a ve směru JANG. na vlně 10 cm. Lidské tělo využívá symetricky v rozmezí (4-30 cm). Pokud vstoupí Bio - systém do pásu vody, která ho uvede do rezonance zvýší se frekvence jeho využívání ve směru JIN 5x a s tím i výdej energie v tom směru taky 5x pokud vezmeme, že i zde platí známý Planckův zákon, $E = h \cdot f$ což znamená, že využávaná energie je přímo úměrná frekvenci.

Naše „baterka“ tento hazard určitou dobu kryje ale potom začne u bio-systému vybíjení JIN složky což se navenek projeví využíváním na dlouhých vlnách. Naše „baterka“ začne celý systém napájet asymetricky a tím se poruší celkově symetrické využívání celého Bio - systému i jeho částí a tím se mimo jiného dojde k poruchám funkce imunitního systému. Proto jsou zóny tak nebezpečné

Nesymetrické využívání bio - systému může být také porušeno i vlivem venkovního prostředí např. pomocí virů a bakterií, má na něho vliv i stravovací návyky, ale psychický stav bio systému.

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

V dalším textu bych rád uvedl jak je možné a jakými prostředky je možné zajistit aby se systém uvedl zase pomocí rezonance do harmonie.

Začneme geo-zónami. Nejlepší se v nich zbytečně dlouho nezdržovat a jedná se konkrétně o zóny způsobené vodními prameny, nebo jsou to kruhové zóny. Charakter jejich vyzařování je na obr. 2. Záření zón je možné zastavit tak, že do cesty jím dám lesklou plochu, něco jako zrcadlo je zajímavé, že funkci zrcadla obstarají někdy i klenuté stropy ve sklepech.

Odrušení záření zón nemá charakter nulování, ale frekvenční změny záření viz obr. 3. Vzhledem k rozličnému vyzařování pásu vody a kruhové zóny není možné použít stejněho prvku, ke kompenzaci záření obou zón. Z těchto poznatků vyplývá, že neexistuje universální rušič geo-zón.

Plusové zóny mají v prostoru elipsovity charakter vyzařují symetrické záření a na základě rezonance upravují případně nesymetrické vyzařování Bio - systému a zvyšují na čas i amplitudu, dotyčného záření.

Průsečíky těchto zón jako např. voda s Cuiriého zónou způsobí, že výsledné záření tohoto kříže je výraznější. Jako vůbec nejvíce nebezpečné místo pokládám průsečík pásu vody z kruhovou zónou. Neměl jsem zatím možnost měření toho jaký charakter co se týče vlnění tento kříž má, ale z dlouhodobého pozorování zdravotního stavu lidí, kteří se dlouhodobě na této lokalitě zdržovali je to zřejmé.

Z předchozího textu je zřejmé, že „baterku“ která pohání a dodává energii Biosystému vybíjejí ve většině případů vodní prameny, neboť pásy vody nebo kruhové zóny, nebo jejich vzájemná kombinace. Naopak ji dobijí plusové zóny, nebo působení léčitele na systém, pozoroval jsem, že léčený - jeho tělo kmitá několik dní na frekvenci na, které kmitá tělo léčitele. Další možnosti je jak nabíjet „baterku“ je využít záření kosmu,stromů,kamenů a amuletů, ale nejčistší forma záření je energie, kterou získáme od kladních duchovních bytostí, samozřejmě, že existuje řada i dechových cvičení z jogy ale tím bych se zde nechtěl zabývat jsou zde určitě povolanější. Nejdříve musíme pochopit mechanizmus jak lidské tělo energii přijímá.

Lidské tělo můžeme klidně považovat za počítač, který má na vstupu filtr informací, které by měl vyhodnotit než ji pustí na další zpracování. Tento filtr ovládá psychika člověka. Nejdříve musí důţný pochopit, že např. způsob navrhované léčby je správný a pro něho výhodný, tím se v těle otvírá možnost aby se informace dostala ke zpracování u

dalších řídících systémů v lidském těle. Někdy stačí pouze informace ke spuštění těchto systémů a např. podání něčeho co nemá z léčbou nic společného a to dodá pouze informaci, která nastartuje imunitní systém. Jsou to známé Placebo efekty. Existuje velmi důležité místo, je na páteři a tvoří určité řídící středisko imunitního systému, nachází se v místě We je 3-4 obratel krční páteře. Je to také průsečík čar spojujících stejnou polaritu v lidském těle viz obr 4. Někdy se toto místo nazývá hexametr. Proč? Je to místo kde se kříží spojnice bodů, které určují polaritu lidského těla, a to právě hemisféry mozku a konce levé nohy, levý hemisféry mozku a konce pravé nohy, pravé ruky a levého ramene a levé ruky a pravého ramene. Je to také místo, kde mají vektory Jin Jangu stejnou hodnotu je to místo rovnováhy. Pokud dojde na základě určitých procesů v lidském těle k porušení polohy tohoto bodu, vyvolá to reakci řídících systémů v lidském těle, včetně imunitního systému který ve spolupráci z dalšími systémy v lidském těle obnovy rovnováhu a bod se posune na správné místo a tím se obnovy rovnováha mezi Jin Jangem v tomto bodě. Dá se také toho docílit položením do toho místa dečky se spirálovým zářičem. Obr. 5

Léčbu nemocného bychom měli zahájit tak, že položíme pravou ruku na čelo člověka a levou na dotyčné místo na páteři, potom z toho místa stahovat plazmu jak se běžně dělá. Pokud tento úkon bude dělat žena musí dát vzhledem ke své polaritě těla dát ruce opačně. Toto místo iž při léčení určitých nemocí ovlivňovat pomocí spirál nebo znaků. Věděli to už starí Číňané viz tento znak vyšitý na županu obr.6 Chemicky se také dají dávat informace do řídících systémů v těle pomocí podávání Homeopaktik. Aby tělo mohlo energii, která přichází z nějakého zdroje dobrě zpracovat musí v pořádku systém, kterým ji hlavně přijímá jsou Čakry.

Čakry jsou velmi zajímavý a složitý systém na který má vliv psychika i venkovní energetické prostředí. Nejlepším cvičením jak uchovat tento systém v „chodu“ je cvičení podle knihy Pět Tiběťanů ale s tím, že muži tančí tanec doprava a ženy doleva, to souvisí s polaritou lidského těla.

Existuje v celku 8 čaker a na těle člověka je jich 7 a mimo tělo je osmá. Prvních 6 ještě tvoří páry takže navenek tento má tento pář vyrovnávající Jin -Jang. Celé uspořádání tohoto systému je zřetelné z obr.7

Chod čaker můžeme uvést do harmonie pomocí léčitelských praktik tak, že položíme ruku na čáru a dáme jí příkaz: Toč se tak jak se točit máš! Potom symbolicky vezmeme „Hada“ v první čáře za

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

„hlavu“ a zvedáme ho tak, že projde všemi čakrami a „hlavu“ vytáhneme nad 7 čakru, potom zase stejnou cestou vrátíme „hada“ do klidové polohy v první čakře. Tím také se zprůchodní energetický kanál, který se nachází v ose páteře a spojuje všechny čakry. Dotyčnému po tomto úkonu začnou hřát ruce a může provádět léčitelské praktiky. Funguje to dobrě ale u lidí, kteří mají proto určité přirozené dispozice. Tento úkon si mohou dovolit udělat duchovně vyspělí lidé, protože musí vědět komu to dávají. Nemusí to také mít trvalý charakter, je to závislé od toho co dotyčný bude s tímto darem dělat.

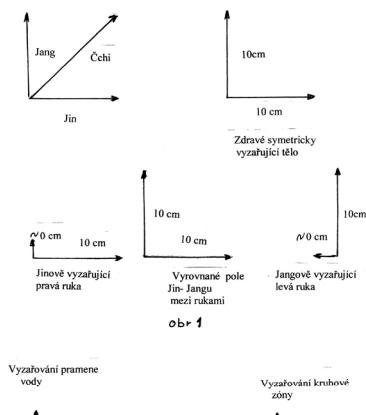
Toto sdělení má sloužit jako úvod do problematiky poznání mechanizmů, které zajistují existenci Bio- systému v určitém prostředí. Hlavní závady kdy imunitní systém funguje špatně vidím v porušení chodu zpětných vazeb v řídícím systému imunity a to v jeho energetické nedostatečnosti v systémech, které zajistují přenos informací, nemyslím, že je to však jediný způsob jak je možné, že se do imunitního systému nedostane správná informace. Závada může být i v přenosu informace chemickou cestou kde se domnívám že na tom může mít podíl iont sodíku a to, že to může nastat např. vázání iontu sodíku do stabilnějších sloučenin a tím

omezením jeho působnosti tj. přechodnými vazbami na určité látky, které zajistují Jin- Jagovou rovnováhu v dotyčné oblasti a tak se zamezí předávání informací. Další poruchou v předávání informací je porucha toku energie na akut drahách nebo reflexních zónách. Je velmi vhodné proto odtahovat porušenou plazmu z koncových bodů drah pomocí léčitelských praktik Pokud jsem to dělal u citlivé osoby bylo to jako bych jim stahoval z těchto drah něco jako když stahujeme bužírku z kovového vodiče. Podle mé zkušenosti lze tím ovlivnit počáteční stádia roztroušené sklerózy, kdy ještě nedošlo např. k zásadní změně pohyblivosti. Výběr bodů na které a jak je možné působit bych udělal pomocí nějakého indikátoru. Je to nutné ale kombinovat z pokládáním rukou na centrum imunity na páteři jak už bylo zde popsáno. Bude se vám zdát tato přednáška něco jako neukončená ve skutečnosti tomu tak i je. Experimentuji z dalšími typy různých zářičů a sleduji jejich vliv na energetická centra na lidském těle, chtěl bych se k této problematice na příštím střetnutí znova vrátit, protože poznání v tomto směru může podstatně zlepšit netradiční metody léčení.

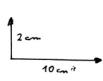

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

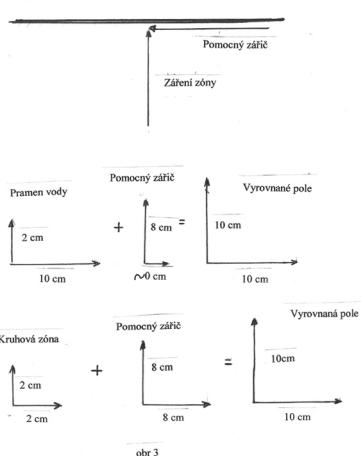
Odrážení zón a jejich kompenzace pomocným zářičem

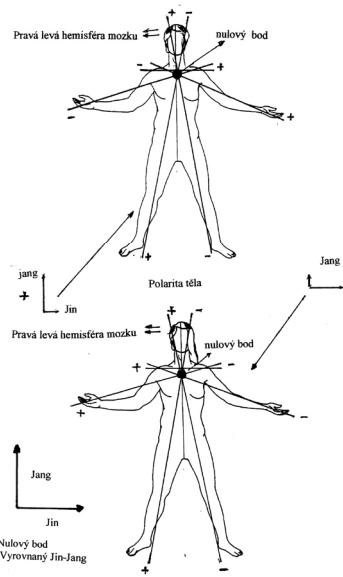
Vyzářování prameny vody

obr 2

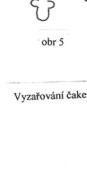
obr 3

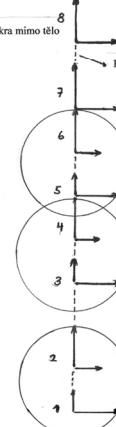
Znak na pláště

Spirálová anténa

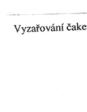
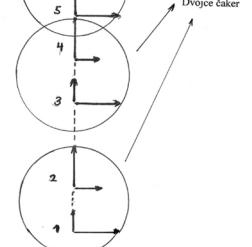
obr 5

obr 6

obr 7

obr 6

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

KDYŽ SE PĚTA VRÁTIL Z FLÁMU

Ing. L. Khebl

Byl to den a noc jako již mnoho předchozích. Vít shodil popelnici před domem, červotoč ve třetím nosném trámu v domě popisném 23 v ulici Nad prospěšností vtipným manévrem obkroužil suk, popelář hlučným chováním vyplašil potkana, který si po težké noci plné boje s deratizační četou našel chráněné místo v keramické trubce vedle silnice, paní Holubová vyrazila na cestu k toaletě, a dle pokynu lékaře spolkla a zapila poslední dávku antibiotik, pavouk v levém zrcátku červené škodovky stojící už poněkolikáté tak divně šíkmo k chodníku upředl novou pavučinku, bílý kamínek ve tvaru hrušky se šedivými flíčky na náspu u silnice se posunul zas o několik milimetrů niž a asistent Péta se vracel z mejdantu.

A dnes to bylo obzvlášť bujaré.

Péta pracuje jako asistent na katedře fyziky. Je se svojí prací docela spokojen, chodí se jen čas od času rozptýlit do společnosti, aby mu z toho věčného zkoumání a měření neprasknula žilka. Péta, nedbaje rady moudrých předků, požíl tento večer v množství nebývalém. Snad proto mu ani tolik nevadilo, že mu sel objímat slečnu Vladěnku, která ve věci objímání má více než základní vzdělání.

Vladěnka útočí na své oběti očima velkýma a cudnýma, přičemž docela logicky očekává, že zájem bude, a to už podstatně méně cudný, o zcela jiný orgán.

Zatímco ochránci města čekají útočníky z jihu, tanky nebohé měšťany drancují ze severu.

Pétaova cesta domů probíhala podle té lepší varianty ze zásoby katastrofických scénářů. Díky příznì osudu, bez slečny Vladěnky.

Jazzman rád posedí.

V nočním tichu nad rámem působí zasouvání klíčů do zámku jako rachot starého traktoru, který už měl dávno skončit svoji pouť na skládce mezi verky sobě rovnými. Ve stavu po flamu člověk občas, pokud síly zbývají, popřemýšíl o tom, jestli zutí, svléčení se, osprchování, vycištění zubů a přesun na kanape jsou procedury skutečně tak snadné a s minimálním koeficientem obtížnosti, jak se vždycky domníval.

Pétaovo poněkud rachitické tělo zaujalo pozici rozplácnutého žabáka ležícího na bříše. Na rozdíl od představ civilizovaného ukládání se ke spánku, kdy člověk podléhá určitým estetickým vlivům, ve stavu podnapilém zaujímá oválněc polohy výrazně životičnějšího ražení.

A přichází bezbolevná nicota spánku.

Najednou tukání na okenní parapet, jako když se vrabci perou o kus rohlíku.

"Péťo vstávej!", profízlo strnulou trmu a ticho v ulici, které stálo všude kolem, jako mlha nad řekou, kterou znají jen rybáři a řidiči, co vozí mléko z kravína.

Péta: *To už je ráno? Kolik je hodin? Kdo je tam?*

Prof.: *To jsem já.*

Péta: *Pane profesore, co tam děláte?*

Prof.: *Měl jsem náhodou cestu kolem, říkám, zastaviš se, poklábosíš s asistencem Péťou. Ale koukám, ty seš malinko pod parou.*

Péta: *Víte kolik je vůbec hodin, pane profesore?*

Prof.: *Nebud' drzej asistente, věda si žádá oběti.*

Pust' mě dovnitř, běž se opláchnout a přines dvě skleničky. Ta se sodovkou bude pro tebe a ta druhá s mojí oblíbenou whisky Tulamore Dew je pro mě.

Péta: *Ale já takovou whisky nemám.*

Prof.: *Stála mě skoro pět set, ale čas od času si musím udělat radost. A dneska je co slavit. Vzpomínáš si, o čem jsme se naposledy bavili, Péťo, ty můj milý kořalo z kabinetu 205?*

Bodejť by si Péta nevzpomněl, kolik bezesných nocí strávil v hromadách odborné literatury. Téma bylo jasné. Z čeho se skládá hmota?

A v rychlosti, jakoby mimochodem, proletěly Péťovi hlavou výsledky experimentů a teoretických hypotéz jakoby zabalené do úhledného balíčku, doručeného způsobem, za který by se nemusel stydět ani poslíček od Tiffanyho.

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

Co nás to obklopuje, z čeho se to v té nejpůvodnější podstatě všechno skládá včetně nás samých?

Nebude kacišké v danou chvíli vyjít z vědecky uznávaných experimentů, které říkají, že se hmota skládá z různých atomů. Ale nejen z atomů se skládá náš vesmír, je tu bezpočet jiných čistic, ze kterých se skládají samotné atomy. Jsou tu jejich vzájemné interakce, a je tu prostor a čas, ve kterém se to všechno odehrává.

A jak všechno to kolem zkoumáme? Vzdálené objekty dalekohledem, něco vezmeme od oka, buňky zvládneme mikroskopem, atom jako celek dokážeme elektronovým mikroskopem, ale objekty menší než je velikost atomu, tedy menší než 10^{-10} m, na ty už musíme použít urychlovače čistic. A jaká je podstata takového zjištování údajů? Princip je jednoduchý, samotné provedení neskonale obtížné.

Představte si, že máte velkou temnou místnost a uvnitř něco nepěkně funí. Tak vezmete velikou kouli, která, když na něco narazí, tak se rozsvítí, a hodíte ji ve směru funění. Samozřejmě, že budeme předpokládat, že se to něco nerozzuří. Jediné zjištění, ke kterému dojdeme je, že tam skutečně něco je, protože se koule rozsvítila. To jsme se ale moc nedovzدeli, chceme vědět více. Tak vezmeme několik menších koulí a učiníme totéž. A podle toho, jak se ty světelné koule při nárazu na to něco rozsvěcují, zjištějeme, že je to nahoře širší a něco z toho trčí do strany. A tak ty koule zmenšujeme a zmenšujeme, až jsou z nich malé kuličky, které ve velkém množství pustíme proti tomu funkčnímu něčemu, a ejhle, najednou to něco, díky čemuž se při nárazu rozsvítilo množství malých kuliček, vypadá jako slon.

A podobně je tomu i v praxi. Abychom zjistili něco o něčem hodně malém, vypálíme proti tomu něco podstatně menšího, třeba elektron nebo proton, a čekáme, co se stane. V podstatě fyzici pozorují následky takových srážek, analyzují je a snaží se vydít nějaké závěry, a nebo se nechají jen nasměrovat určitým směrem pro další experimentování.

Všeobecně při takových srážkách v praxi vznikají velmi složité děje, vznikají stoky čistic, které se mohou rychle rozpadat na jiné částice a analýza je neskonale titernou a intuitivní prací. Všechny zjištěné údaje jsou vlastně neprímé ve smyslu pokusu se slonem.

Přístrojům, ve kterých se provádí takové experimenty říkáme urychlovače. V základu je rozděluje me na lineární (částice běží přímo) a kruhové (částice obíhají po kruhových dráhách). Částice jsou urychlovány silným magnetickým polem a dosahují obrovských rychlostí a závratných energií.

Z hlediska typů srážek na sebe narází buď dva vstřícné svazky čistic nebo jeden svazek čistic narází na pevný terč.

Po letech experimentování a pokusů, vystřelení všemožných čistic proti sobě nebo proti pevnému terči, následnému analyzování a předpovídání, vytvořili fyzikové teorie nazvanou standardní model, která popisuje všechnou hmotu a všechno silové působení ve vesmíru s výjimkou gravitace. Půvab této teorie spočívá v tom, že dokáže popsat atomy a stovky dalších čistic a jejich složité působení pomocí několika málo fundamentálních čistic a interakcí.

V základu byly stanoveny dvě třídy čistic: částice, které představují jakoby kousky hmoty a částice, jež přenášejí silové působení.

Při tom největším současném možném rozlišení se nacházíme řádově v měřítku 10^{-18} m, kam z hlediska standardního modelu patří ty nejmenší částice, ze kterých se to všechno kolem nás skládá, a to je 6 typů kvarků a 6 typů leptonů. Abychom okouzlili sousedy, kvarky se jmenují up, down, charm, strange, bottom a top a mezi leptony patří 3 různá neutrino, mion, lepton tau a nejznámější lepton, nám dobré známý elektron. Z těchto stavebních častic složíme i všechny atomy. Jak víme ze školy, atom se skládá z jádra a obalu, jádro obsahuje protony, kde každý proton je dále složen ze dvou kvarků označených up a jednoho kvarku s označením down, naproti tomu proton má jeden kvark up a dva kvarky down. A v obalu jsou nám dobré známé elektrony, které sami o sobě jsou z hlediska standardního modelu nedělitelné. Pro omráčení blondaté sousedy můžeme ještě zazářit zmínkou o antičásticích reprezentujících antihmotu, a je naše. Tedy vidíme, že ne všechno, co nás obklopuje jsou jenom atomy.

Další otázkou se ptáme, jak to všechno drží po hromadě. Fyzikové vycházejí z několika typů interakcí.

Jedna z nich - gravitace, není součástí standardního modelu, taková částice ještě nebyla objevena.

Tím se naše pozornost přesunula na částice, které představují nosiče interakce. To jsou částice, které zajišťují vzájemné působení mezi česticemi hmoty.

Jedna z interakcí je elektromagnetismus. Elektromagnetická interakce způsobuje odpuzování čistic se stejným nábojem a přitahování čistic s náboji opačnými. Oním nosičem interakce je foton. Mimo-

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

chodem i částice gama, rentgenové záření, světlo, mikrovlny i radiové vlny jsou vlastně fotony, jen o různých energiích. Elektromagnetická interakce způsobuje i to, že se atomy spojují do molekul, odpovídá tedy za všechny chemické děje, tedy i za biologické procesy a vlastně za existenci života jako takového. Když to trošku zjednodušíme, tak všechny ty nádherné věci kolem nás existují vlastně jenom díky tomu, že proton a elektron mají opačné náboje.

Zbývající dvě interakce o mnoho nepřesahují svým působením jádro atomu. Jedná se o interakci silhou a interakci slabou.

A teď pojedeme s kopce, držte si klobouky - jáko, v zábavním parku.

Vědci tvrdí, že některé částice, jako třeba kvarky nesou náboj jiného typu než elektromagnetický. Ten dostal název barevný náboj nebo barva. A barevné působení mezi částicemi je velmi silné, z toho tedy silná interakce. Silná interakce působí jenom na vzdálenost na úrovni kvarků, a nosíče, které tototo působení zprostředkovávají se nazývají od anglického slova glue (lepidlo), gluonu.

A lochneska zrychluje, nevolno začíná být i těm, co cestují nalačno.....

Protony a neutrony složené z předešlých zmíhaných barevných kvarků jsou jako celek barevně neutrální, ale existuje možnost, že barevné kvarky z jednoho protonu mohou interagovat s barevnými kvarky zcela jiného protonu uvnitř jádra atomu díky tzv. zbytkové silné interakci.

Výsledek se dá představit také jako situace dvou sousedních protonů v jádru atomu, které na sebe kříčí: "Tvůj elektromagnetický náboj mě odpuzuje míří, než mé tvůj barevný náboj přitahuje". A tímto způsobem podle standardního modelu drží jádro pohromadě.

A návštěvníci lunaparku se těší na prodlouženou jízdu.....

Vratme se k těm nejzákladnějším jednotkám hmoty, k 6-ti kvarkům a k 6-ti leptonům, a položme si otázku, proč se veškerá stabilní hmota ve vesmíru skládá pouze z těch nejméně hmotných, tedy z kvarků up, kvarků down a elektronů?

Je to působením slabé interakce, díky které se kvarky a nabité leptony rozpadají na lehké částice. Částice těžká po rozpadu "zmizí" a místo ní se objeví dvě nebo více částic nových. Celý proces skončí, až pokud se vzniklé částice nemají na co rozpadat a vše skončí u nám známého elektronu a kvarku up a kvarku down, které jsou považovány za jakýsi fundament stabilní hmoty. Když se těžké kvarky a těžké nabité leptony rozpadají, fyzikové říkají, že mění vůni. A nosiče slabé interakce dostaly název boson W+, boson W- a boson Z.

... a první naložené sanitky opouštějí lunapark.

Naše豪 nadějnýho asistenta Péťu přepadá před tou složitostí, která mu teď proletěla hlavou nepopsatelné zoufalství. Ani sebedokonalejší experiment, více a více objevených částic a interakcí jednak ne-přináší klid do duší vědců, ale hlavně nepřináší odpověď na docela zásadní otázku, proč je to tak a nejinak.

Složitost a množství názvů je jen nutností pro pojmenování objeveného a je důležité pro vzájemnou komunikaci s jinými vědci.

Péťa si uvědomuje, že právě v této oblasti, více než v mnoha jiných oborech lidské činnosti, se vědci snaží popsat zřejmě nepopsatelné a ne zcela převoditelné do řeči trojrozměrného prostoru. Vše o čem se mluví, budou nejspíš jen určité projekce té "opravdové skutečnosti" pro naše schopnosti vnímání.

Kde vlastně skončíme při tom nekonečném roz-ebírání atomu a ostatních částic na další a další sub-částice? A je ta představa vůbec správná? To, čemu říkáme subatomární částice, není to jen různý projev toho samého, jakési základní substance?

Standardní model atomu vychází z trojrozměrné představy, tedy z nám nejbliže známé, představitelné a inklinující k měřitelným parametrům prostoru. A co další rozměry? S jakou jistotou můžeme tvrdit, že se všechno odehrává v trojrozměrném prostoru? Fyzici už teď hovoří o skrytých rozměrech. Třeba se začínáme přibližovat skutečnosti, ale další kroky nám začíná komplikovat podstatně méně jasná možnost představy něčeho takového.

Můžeme vůbec trojrozměrně vysvětlit a pochopit celou skutečnost? Je vůbec lidské vnímání připraveno ve všech svých možnostech zpracování údajů přijmut takovou informaci v nezkreslené podobě? A nejsme zakořeněni v trojrozměrném prostoru a v diskrétním čase natolik silně, že snad až příští generace nahlédnou kousek dál za horizont, až změní celkový postoj ke všem souvislostem?

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

Péťa se zhluboka nadechnul, nosem vypustil proud vzduchu, převalil se v křesílku z proutí a doufal, že pan profesor, který stále tajuplně mlčel a vychutnával si pohodu noci, nevytušil jeho beznadějně vyhrnuté obočí. Pan profesor evidentně nikam nespěchal a na prozrazení svého tajemství evidentně trpělivě čekal. A dával si načas.

Péťa měl tedy ještě chvíliku času nechat proplovat útržky toho, co si pamatuje o složení vesmíru a o základních teoretických modelech.

Díky snaze nahlédnout do tajemství těch nejmenších částic ze standardního modelu, začala vznikat teorie strun, která si také kladla za úkol přiblížení se snu fundamentální fyziky, jímž je generovat všechnu hmotu a sily přírody z jediného stavebního kamene.

Teorie strun je jednou z cest, při které vědci usilují o popis veškeré hmoty a snad úplně všeho pomocí malých strun pohybujících se v desetirozměrném prostoru. V teorii strun si můžeme představit ty nejmenší částice jako smyčky z provázku. A každá taková smyčka se může nacházet v mnoha rozmanitých formách. Každá forma představuje jinou částici. Je to podobné, jako když brnknete na strunu od houslí. Dokáže se rozkmitat mnoha druhů vibrace. Tak je struna od houslí schopna dát vzniknout mnoha zvukům. Ale všechny tóny vibrující struny jsou jen rozdílné módy jednoho a téhož objektu.

Zcela obdobně existuje jedna fundamentální struna, jejíž rozdílné vibrace se nám při pohledu na velkou vzdálenost jeví jako rozdílné elementární částice. Struna natřásající se jedním způsobem vypadá jako kvark, struna tančící jiný tanec vypadá jako foton a další vibrace vypadá jako elektron. Pokud ty nejmenší částice jako jsou kvarky, elektrony a podobně, jsou v rozmezí řádu 10^{-18} m, pak struna, která nakonec jako ten kvark či elektron vypadá, je v měřítku řádově 10^{-33} m.

V této teorii jde o sjednocení všeho, protože všechny elementární částice a všechny interakce mezi nimi jsou vibracemi stálé stejné struny, což nás přivádí k myšlence, že může existovat nekonečně mnoho podob jedné struny, tedy i nekonečně mnoho elementárních částic.

Péťovi se opět zatmělo před očima. Ale co ksakru určuje definitivní skutečnost, vlastnosti strun, počet částic a i to, jak se která částice chová při interakci s jinou částicí a jaké má vlastnosti?

Jako by snad vytušil vrcholící bezradnost svého milého asistenta, kterého před chvílí zastihl naprostě nepřipraveného na erudovanou vědeckou komunikaci, vložil se do děje sám pan profesor.

Prof.: *Uvědomujes si, že to, co naši kolegové fyzikové nazvali strunou je jen fyzikální model, určité prostorové ohrazení přesně definovaných energetických změn v prostoru? A když jsem řekl energetických, tak proto, že skutečně jsou energetické podstaty. Ovšem pod touhle energií mám na mysli tu nejzákladnější substanci, kterou je prosycen celý vesmír, a která teprve čeká na své určení k čemu bude sloužit. Jedná se o tu substanci, která byla dána vesmíru do vínku. Čeká tiše a nehybně bez jakéhokoliv projevu v prostoru a čase. Je ve svém poli, které je zároveň i v prostoru. Čeká jen na impuls, na hýbatu. A tím je informace.*

Jestli už bioterapeuté v praxi využívají možnost zjištění informací z energoinformačního systému člověka, jsou schopni je dekódovat a v určitém množství převést do srozumitelného tvaru, proč by tedy neexistovala informační banka toho našeho neznámého programu výroby hmoty, se všemi informacemi všech stavebních kamenů, všech kombinací a interakci, s možností odečtení, co se stane, když... A není to náhodou ta samá banka informací, kterou pro některé úkony používají bioterapeuté, je třeba jen rafinovaně strukturovaná a my se v ní jenom neumíme orientovat a získávat potřebné informace. Nebylo by to krásné, kdyby se ten proces zkoumání otočil a my jsme nejprve zjistili, co potřebujeme vědět, a pak to pro kontrolu ověřili třeba už v tom našem urychlovači? Jen bychom si v praxi potvrdili, že máme pravdu a že naše zjištěné informace jsou správné.

Ještě se nabízí jeden základní problém. Abychom byly schopni odecít nějakou informaci, musíme vědět, co vlastně hledáme. V tom vědci otevřeli, docela zásadně, dveře svými pokusy a položili základ ve smyslu pojmenování jednotlivých funkčních systémů vesmíru a jejich náplně práce.

Zeptat se na něco konkrétního a dostat konkrétní odpověď, o to tady jede.

A třeba to není ani obtížné získat takovou informaci, jak postavit hmotu, snad jen trochu neuvěřitelné. Do popředí se proderou naopak jiné otázky. Jak bychom jako lidé, skupina lidí či jako lidstvo dokázali naložit s tak strategickými informacemi, byly by nám vůbec k užitku a nebo bychom to zneužili jako mnoho ostatního?

A není třeba právě tady odpověď na to, proč je nám toho v současnosti tolik skryto?

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

Když domyslíme věci do důsledku, ... pokud dokážeme odecítat z informačního pole informace o procesu tvorby hmoty, bude to jistě neskutečně veliký krok vpřed, ale pokud dokážeme takové informace aktivně používat, pak jsme vlastně schopni vytvořit cokoliv hmotného z tohoto vesmíru. Okamžitě se ukazují doslova pohádkové možnosti využití včetně medicíny.

"Pes vám ukousnul nos, milostpaní, a sežral ho? To je maličkost, vytvoříme nový, ... a nechcete ho o kousek menší?"

A jestli bychom byli schopni něco hmotného složit, je docela logické, že bychom to dokázali i rozložit.

Umiš si, Péťo, představit, že takové možnosti jsou přístupné nějaké větší skupině lidí?

Obroučky brýlí, co měl pan profesor tak rozmorně ležérně posazené na nose občas natáhly do pokojíče kousek žlutého světla z výbojky na lampě, co tak nejistě stojí před domem, pan profesor si pochutnával na své oblíbené značce a zkušenost napovídala, že pokud bude tak vehementně kroužit vrchovatě nalitou skleničkou, pocítá si svoje oblíbené tesilové kalhoty a bude ho to přímo v klíně docela nepříjemně studit, a to i za předpokladu, že Tulamore Dew vždycky pěkně zahřeje.

Pan profesor si docela nahlas, ale přitom tak vznešeně mlasknul, našpulil rty a přejel dlaní po bradě.

Prof.: Milý Péťo, nic energetického, menšího než jev, kterému fyzici říkají struna už podle mých dneš-

ních zjištění není. Na vzdálenostech řádu $10^{-41}m$ jsem ovšem narazil na jev, který způsobuje přenos naprostě specifické informace na objekt strunu v rozmezích řádu $10^{-33}m$ rozkmitává oním tancem charakteristickým pro určitou částici, kterou pak na vzdálenostech řádu $10^{-18}m$ můžeme už pozorovat v urychlovačích třeba jako kvark nebo elektron nebo jako cokoliv elementárně hmotného.

Péta: A jak jste na to, pane profesore?

Prof.: Ještě to budeme muset dostatečně transparentně dokázat vědecké veřejnosti a to nebude vůbec snadný úkol. Radujme se ovšem z přítomnosti, a proto nezdržuj a dolej.

Tak jako každý všední den v 6 hodin, soused, ortodoxní skinhead, dupe okovanýma botama po chodbě, ze světlíku se tlačí naprostě nesnesitelný zpív, autobus 124 podřazuje před kopcem v dolní části ulice a Péťovi, mladému a nadějnemu asistentovi k katedry fyziky, zvoní po včerejším mejdantu budík.

"To byl ale divnej sen, jako živej", proletělo Péťovi hlavou. "To bohdá nebude, aby mě pan profesor přišel navštívit."

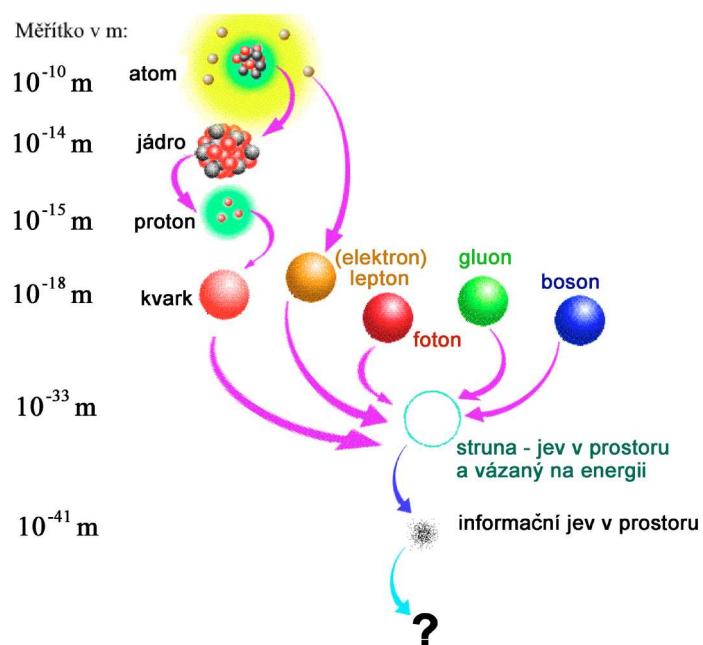
A tak Péťa pokračuje v ranních procedurách, snad jen trošku rozvrkočen mírnou migrénou ze včerejšího flámu.

A to ještě neví, že mu situaci vůbec neulehčí fakt, že na stole v obývacím pokoji stojí nedopitá minerálka a láhev irské whiskey Tulamore Dew.

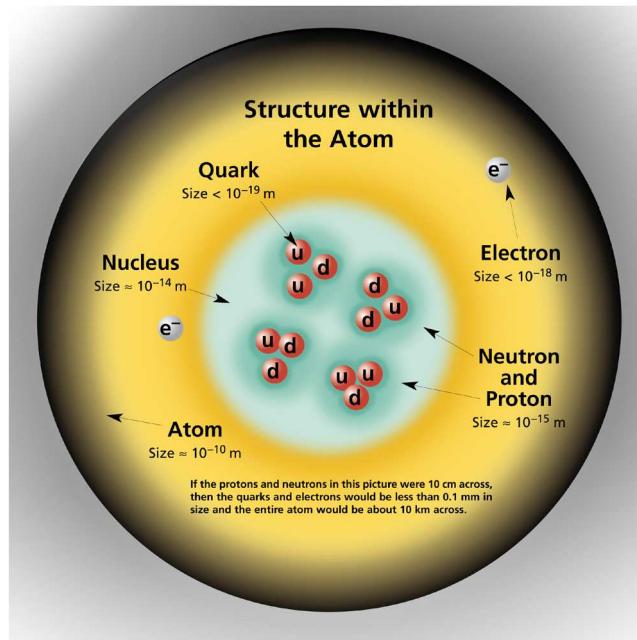

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

Obr. 1

Obr. 2

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

NENÍ INFO JAKO INFO

Ing. J. Júzková

Dnes bych se chtěla pokusit o vysvětlení tzv. Informační terapie.

Mezi starší generaci se zcela jasně říkalo a někde se stále používají i dnes výrazy „Předávám vám energii“, „Přijímám energii“ například od stromu, z vesmíru a podobně. Dříve všichni brali tento výrok zcela normálně a někteří považovali vše za uzavřenou věc.

Léčitel citil brnění v rukou a pacient „příliv“ energie, ale podstata tohoto fenoménu není jenom energetická.

A teď v krátkosti do historie. V době, kdy jsem se začala víc zajímat o Psychotroniku (vědní obor zkoumání energeticko informačních jevů vázáných na člověka a na jeho prostředí) v Psychotronickej laboratoři profesora Kahudy v Praze, byl přenos energie zcela normální termín.

Laboratoř tyto a jiné fenomény člověka zkoumala dle svých tehdejších možností. Probíhaly oponentury výsledků jednotlivých výzkumných úkolů na Vysočí škole Chemicko technologické v Praze za účasti vědeckých pracovníků v dané oblasti.

Vedoucí laboratoře profesor Kahuda zemřel, v laboratoři se vyměnilo vedení, já jsem přestala do laboratoře docházet a po určité době byla laboratoř zrušena úplně.

Časem jsem začala jezdit na Diskusní semináře o bioterapii a biodiagnostice, dnes jsou přejmenovány na Diskusní semináře o informační terapii, které vede již několik let primář MUDr. Rosinský.

I zde se ze začátku se stále mluvilo o „předávání energie“. Až později se začalo hovořit o informaci, která je napojena na energetickou porci.

Dnes již víme, že se nepředávají žádné energetické porce, ale pouze informace.

Člověk má svoje energetické porce se svou vlastnickou značkou, které patří pouze jemu.

Při jakémkoliv působení na člověka dochází pouze ke změně nastavení intenzity a funkce jednotlivých energetických porců v energeticko informačním systému člověka.

V průběhu běžné bioterapie jsme schopni upřesnit intenzitu a funkčnost cizí energetické porce do meziklasického fungování člověka.

Zásadní rozdíl mezi předcházejícím popisem bioterapie a mým postupem v informační terapii spočívá v tom, že nepůsobím na základní energetické porce, ale na „řídící mechanismus“ energeticko-informačního systému daného člověka. Tzv. „řídící mechanismus“ je v každém energeticko-informačním systému, ale je přístupný pro cizího člověka pouze za podmíny splnění určitých bezpečnostních pravidel tak, aby neodbornou manipulací nedošlo k destrukci systému. Pro tento způsob práce je třeba mít určité výhody, znalosti a určité postoje k bytí.

Pro jednodušší pochopení uvedu příklad.

Máme firmu s mnoha kancelářemi. V případě běžné bioterapie musíme zajít do každé místnosti a všude odevzdat oběžník s potřebnou informací. Při mém způsobu práce stačí poslat E-mail s konečnou představou a jednotlivé kanceláře se mezi sebou o svých úkolech a kompetencích sami dohodnou tak, aby byl dosažen konečný efekt.

Nyní pro všechny posluchače vysvětlím pojmy, které používám včetně toho čemu říkám energeticko-informační systém člověka a s ním spojené pojmy informace, energie a energetické porce systému.

Energeticko-informační systém člověka ovlivňuje základní fungování a interakce mezi člověkem a všemi ostatními úrovněmi – energetickou, informační, hmotnou.

Ovlivňuje tělo člověka, ale není pouze záležitostí fyzické části člověka. Celý systém je složitý, musí mít vlastnosti, které řídí celého člověka individuálně, musí zajistit funkci člověka ve společnosti ostatních lidí, na planetě, ve vesmíru. Energeticko-informační systém člověka chrání naše tělo před možností působení energeticko-informačních vlivů z okolí. Nechrání před mechanickým poškozením člověka. Systém podléhá toku času a je zranitelný – vznikají poruchy funkce a opotřebovává se. Samoopravitelnost jednotlivých funkcí systému je omezena. V systému může dojít k poruše funkce a intenzity.

Dalšími pojmy jsou informace a energetická porce.

Informace je změna, přenáší se, dává energii určitý smysl.

Informace určuje energetické porci v energeticko-informačním systému člověka její rozsah činnosti. Energeticko-informační systém člověka

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

se skládá z jednotlivých porcí, které mají svoji intenzitu (síla intenzity se mění dle okamžité potřeby – např. po jídle je více zatížen trávící systém než před jídlem), kvalitu (druh) , množství (s danou konkrétní informací o funkcí). Informace může energii stanovit rozsah činnosti v kladném i záporném rozsahu.

Energie je všude okolo nás a je též součástí i energeticko informačního systému člověka, nedá se „odsát“, „předat“ apod. Je ohrazená kosmem.

Každá energeticko informační porce systému musí splňovat minimálně tři následující základní podmínky:

Znak vlastnictví daného člověka (informace pro jednotlivé složky energeticko informačního systému daného člověka).

Funkce k čemu je daná porce určena (informace o kvalitě činnosti s určitým zaměřením).

V jakém rozsahu bude fungovat (kvantita – množství).

Jak víme, každá složka energeticko informačního systému člověka má přesně určenou svou funkcí, která zabezpečuje jednotlivé činnosti systému.

V případě narušení má snahu se samovolně uzdravit sám, za pomoci bioterapeuta nebo za pomocí lékaře. Lékař může s bioterapeutem spolupracovat.

A teď již modelový příklad jak postupuji například při léčení úrazu.
Upozorňuj, že uvedený postup není vhodný pro léčbu nádorových onemocnění!

Obrátí se na vás pacient v momentě, kdy kostičky jsou polámané a jsou jedna přes druhou.

Co s tím? Pro práci s informační terapií je nutné následující:

Mít souhlas od konkrétního člověka, v případě dítěte do 15 let od přímých rodičů, v případě bezvědomí může žádat člověk, který je u úrazu.

Jako u každé činnosti v této oblasti nemít závoru na pomoc danému člověku na začátku a ni během terapie.

Znát anatomii člověka, hrubá orientace zde nestačí.

V momentě přemýšlení nad pacientem a i v době působení mít „prázdnou hlavu“ bez jakýchkoli vedlejších myšlenek na cokoliv.

(Nemůžete přemýšlet současně o terapii a co uvařit k večeři nebo a to by byla veliká pohroma myšlenek současně na jiného člověka.

Každý diagnostik by měl zjistit svým způsobem diagnostiku poškozeného člověka, jaký je přesný

rozsah zranění a dalších vedlejších fenoménů vzniklých úrazem, např. otres mozku, šok, bezvědomí , více zranění najednou apod. V tomto smyslu někdo pracuje s kyvadlem, jiný s virgulí, někdo vnímá jinak.

Při diagnostice se zjišťuje odchyly od normálu organismu.

Snímájí se informace o informaci probíhajících dějů v jednotlivých energeticko informačních porcích (kvalita, kvantita, vlastnická značka).

Nestačí zkonstatovat, že má např.zlomené záplesti, tak mu „dodám energii na uzdravení“ nebo mu popřej rychlé uzdravení. Přání rychlého uzdravení mi pomohu psychicky, že na něj někdo dobré myslí a tzv. „dodání energie“ není možné, jak jsem již vyvěstila dříve..

Po zjištění podrobného zdravotního stavu je třeba vytvořit **přesný informační model** zdravého stavu postiženého.

Všechny rozměrové představy přesného informačního modelu správné funkce organismu jsou projekce. Způsob projekce si každý zvolí sám podle toho, jak mu jeho představa vyhovuje.

Jak vytvořit přesný informační model?

Jedná se o přesné zformulování myšlenky jak má vypadat zdravý stav organismu, rozmyslet si na co působit dřív a co udělat později.

Pochopitelně jako první úkol je pomoci zachovat životní funkce postiženého.
A pamatujte na to, že myšlenky se řídí vůlí.

Konkrétní myšlenku (což je akt vůle) odeslat ze svého energeticko informačního systému do systému poškozeného.Tzn. ovlivnit funkci a kvalitu jednotlivých energetických porcí, které jsou v daném případě potřebné. Nezáleží na vzdálenosti mezi fyzickými těly. energeticko informační systém člověka není ohrazen prostorem, systémy se prolínají.

Je nutná zpětná kontrola naší činnosti ať od ošetřujícího lékaře, příbuzných nebo přímo od postiženého člověka. Informační model lze během terapie dle potřeby upravit. Ovšem úpravy během terapie by měly být minimální.

V době léčení není dobré zatěžovat organismus dalším vstupem se změněnou informací.

Během uzdravování lze bez zatěžování organismu u nemocného člověka snímat informaci o probíhajícím informačním ději v organismu bez vstupování do systému nemocného, pouze jako pohled na fotografií náměstí ve městě, kde jste nikdy nebyli. Na fotografií je zachycena stávající informace o dění na náměstí v době fotografování.

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

Jedna z nejdůležitějších věcí na celé informační terapii je přesný model zdravého organizmu – model místa na které chcete působit.

Je zde jedna mimotechnická pomůcka, na kterou jsem přišla docela nedávno.

Je vhodná hlavně při zranění končetin. Pokud zdravé končetině nastavíte imaginární nebo i opravdové zrcadlo v případě přímého kontaktu se zraněním, získáte v odraze zrcadla přesný informační model, jak má nemocná končetina vypadat. Pro upřesnění, když dáte před zrcadlo levou ruku, vidíte v zrcadle ruku převrácenou - pravou.

Snažila jsem se alespoň orientačně Vám přiblížit můj způsob používání informační terapie. Pro tento

způsob terapie je třeba umět dobře poznat rozdíl mezi energií a informací..

Na závěr stojí za zmínku si uvědomit si, že v běžném životě se na nás hrne množství informací ze všech stran – rádia, televize, denní tisk, reklamy vysílané nebo natíštěné, v zaměstnání, v rodině a pod. A že působením informace na člověka a na jeho okolí se nezabýváme pouze my v rámci informační terapie, ale i fyzici a jiné vědní obory.

Z vědeckého hlediska je informace změna.

.

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

MŮJ ŽIVOT S ČARODEJNICÍ

Júzek, Manžel J. Júzkovej

Děkuji Vám, že jste mi umožnili toto vystoupení, přestože nejsem geniálním léčitelem, lékařům se vyhýbám a okultní vědy jsou pro mne cosi jako soutěž domorodců ve šplhu na palmu. Ve svém vystoupení bych Vám chtěl přiblížit úhel pohledu na celou problematiku, který je Vám poněkud neznámý. Pohled člověka racionalního, člověka, který stále ještě věří, že $1+1=2$ a drží se toho zuby nehty. Dovolte mi, abych Vám zde vypověděl svůj strašiplný příběh.

Do svých cca 20 let jsem byl zcela spokojený mladík, zabývající se sportem a koketující s technickými vědami. Trávil mě ruský jazyk a vojenská služba, začal jsem chodit s dívkou, která se mi líbila a v celku mi nic nechybělo. Pravda, zdůvodnění, že své maturitní otázky znala dopředu, se mi příliš nezdálo, ale zařadil jsem to někam k historikám o dvoumetrové stíce, zachoval klid a oženil se. Znejistěl jsem až v okamžiku, kdy moje žena otevříala návštěvám ještě před tím, než zazvonily. Ale neměl být všem dnům konec.

Má chot' zkombinovala vyražené zuby s panickou hrůzou ze zubaře, kamarád aplikoval hypnózu, a já začal pochybovat o svém zdravém rozumu. Tohle už nešlo zařadit mezi historiky. Vždyť jsem byl právě u toho! Chvíli jsem zvažoval návštěvu psychiatra, ale potom jsem poslechl radu přítelé a vzal do ruky knihu jakéhosi pana Kafky. Tam jsem se dočetl, že fyzikální zákony jsou cosi, co si pouze namlouváme a technika je balast, který nám svazuje ruce – alespoň tak jsem to pochopil.

Vrhl jsem se na novou vědu jak žralok na plavce po čtyřicetidenním půstu. Přečetl hromadu více či méně odborné literatury a takto vyzbrojen zabředl do experimentů. Chodil jsem s čerstvě uříznutým klakem po kraji, hledaje vodu, zíral do jednoho bodu, procházel s kyvadlem po pokoji – nadarmo. Podle mých výzkumů se Čechy nacházejí na Sahare, v práci s kyvadlem jsem dospěl až k olovnici a když jsem zkoumal energeticky silná místa, jediný vysledek byl, že mě bolely nohy z dlouhého stání na jednom místě. Připadal jsem si jak schizofrenik. Toužil jsem po tom, abych pocítil na vlastní kůži ten proud energie procházející přes mé ruce, toužil jsem být jedním z Vás, jedním z těch co prohlédl. Marně.

Misto toho jsem byl svědkem toho, jak má žena pouhým pohledem hýbe po stole popelníkem (a pak nemůže pohnout sebou), budil jsem se v noci leknutím po tom, co z (pro mne) nepochopitelných důvodů

láhev dosud pevně stojící na skřínce se roztríštila o zem a manželka mě uklidňovala prohlášením, že když na ní balancovala, tak ji náhodou shodila.

Popuzovalo mě, že všichni naši kamarádi znali od mé ženy pohlaví našich dětí dřív než já, a to dlouho před jejich narozením a přitom veškeré schopnosti byly k ničemu, když jsem ji přesvědčoval, že by je měla soustředit na něco praktického jako třeba na číslo ve sportce a ne jenom na to, který strom co vyzařuje. Dokážete si jenom představit, co to se mnou dělalo, když můj hrubý plat činil závratných 1.950,- Kč, žena byla na mateřské dovolené a deset minut před tahem sportky mi napsala na kus papíru čísla, která vyhrávají?

Mezi tím povyrostly naše dcery a z jejich občasných poznámek jsem pochopil, že ta výjimka, to ošklivé káčátko, jsem zase já. Jak jinak jsem si měl vysvětlit sdělení typu: "Dnes jsme rozložili paní učitelku, až z ní letaly fialové hvězdičky."

Ještě ke všemu jsem si v té době pořídil chorobu trvalejšího rázu. Konečně, řekl jsem si, uvidím, co moje žena dokáže. To budou doktoři mrkat na drát! Omyl. Mrkal jsem já. Zatímco choroba v klidu postupovala, dostali jsme se na pokraj manželské krize. Zásadním projevem aktivity mé ženy (alespoň z mého pohledu) byla skutečnost, že věděla kde jsem, s kým se stýkám, o čem hovoříme, co dělám, apod. Nakonec jsme se obešli bez manželské porady prostě s tím, že manželka přerušila jakékoli fluidní spojení s mým duchovnem a já přijal svou chorobu jako menší zlo, které mohu přenechat vědě lékařské.

Jak má žena postupovala k duchovním výšinám, já jsem dospěl k názoru, že jsem se neoženil se ženou – i když tak zvenku vypadá – ale s jakýmsi exotickým, blíže neurčeným tvorem, kterého nemohu pochopit, ale jeho projevy jsou v zásadě neškodné a plní-li obvyklé povinnosti manželky, není to nakonec tak zlé.

Nalezl jsem tím svůj ztracený klid a získal potřebný nadhled. Ujistil jsem se, že většina lidí, se kterými se setkávám nejsou geniální léčitelé, že astrologie není zcela běžný vědní obor a zlomené kosti je třeba léčit na chirurgii. Začal jsem se dívat na to hemžení pohledem někoho, kdo o tom něco ví, ale pohled zvenku jej zcela uspokojuje.

A tak v klidu naslouchám příběhům o dimenzích o kterých nemám ani tušení, o tom, jak se kámen mění v cosi připomínající plastelinu, ale pochopit vás,

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

to se mi dosud nepodařilo. Proto neberte má slova příliš vážně. Opravdu nejsem schopen (i kdybych chtěl) někomu ublížit. A proto nemusíte propadat traumatu, jako jeden známý psychotronik, když jsem mu v dobrém rozmaru řekl, že ho obestří fialovým kouzlem. Copak jsem mohl tušit, že nečetl Rychlé šípy?

Pravda, znejistím a připadám si jako v rovníkové Africe, když po doteku rehabilitační sestry začínáme oba omlévat, ona z posledních sil zavolá mou ženu a nevolnost i veškeré potíže náhle zmizí. V takovém případě se i zeptám, co to bylo, abych se dověděl, že to byl jenom útok černé magie.

Přesto jsem mnohdy překvapen bizardnostmi života. Například nedávno jedna známá lékařka žádala telefonicky o pomoc se zprůchodněním střev, protože právě ležela na operačním sále se sondou v konečníku a ono to nešlo dál.

Vážení, nevyprávěl jsem Vám to tu, abyste mě litovali. Není třeba. Já jsem již své trauma překonal. Ale věřte mi, nebylo to jednoduché. A to jsem své rány dostával postupně. Dokážete si jenom představit normálního člověka, který je svědkem osvobození ducha, kdy kolem se otevírají a zavírají dveře, řinčí nádobí a zúčastněné osoby se tváří, jako by to bylo normální? Prosím Vás, ušetřete nás, obyčejné lidí zbytečných efektů. Mějte ohled na naše duševní zdraví. Jsme sice zoceleni horory na TV Nova, ale přesto nás mrazí, když mávnutím ruky zaháníte bolest, ukazujete ve kterých místech vytryskne voda nebo bez blížšího podívání určujete původce závady stroje.

A, jenom tak mezi námi, kdybych se nakonec dověděl, že je to všechno jenom podvod, věřte mi, strašně moc by se mi ulevilo.

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

TRADIČNÉ MAGICKO-APOTROPAJNÉ OPATRENIA A ICH INTERPRETÁCIA Z ASPEKTU SÚ- ČASNÉHO POZNANIA

PhDr. D. Belko, PhD., Katedra etnológie a etnomuzikológie FF UKF v Nitre

Prolegomena

Vo svojich predchádzajúcich referátoch uverejnených v zborníkoch prednášok z kongresov Psychotronica Slovaca¹ som sa zameriaval predovšetkým na poskytnutie zastrešujúcich informácií o niektorých myšlienkových koncepciách, ktoré sa v odbornej religionistickej, etnologickej či antropologickej literatúre pomenúvajú ako rané (teda včasné, v odbornom písomníctve niekedy označované i ako prvotné či prvobytné, ba v staršej spisbe aj celkom nevhodne ako primitívne) náboženské formy, rozšírené najmä medzi príslušníkmi prírodných, či aliterárnych, respektíve preliterárnych národov; vyjadrené presnejšie: medzi príslušníkmi malých kmeňových spoločenstiev. Pripomínam, že minuloročne analyzované myšlienkové koncepcie sa v odborných kruhoch prezentujú napríklad aj ako súhrn pradávnych (ale dosiaľ živých) religióznych predstáv, znalostí a skúseností, na základe ktorých sa snažia ich stúpenci predstrieť akési interné modely vnímania a vôbec nazerania na časť reality, ktorá každú (čiže nie iba ľudskú) bytosť a bytosť obostiera a prestupuje, či inak povedané: snažia sa predložiť určité vnútorné modely percepcie a chápania časti Multidimenzionálnej, teda časti Mnohorozmerného Sveta a zároveň Individuálneho Mnohorozmerného Bytía Jestvujúceho V Mnohorozmernom Svete.

V tohtočnom príspevku sa sústredím na predloženie informácií akoby z inej oblasti poznávania a poznania, konkrétnie z oblasti, ktorá sa v súčasných vedách o človeku, spoločnosti a kultúre označuje ako etnomedicína. Môj referát je pritom zameraný viac na predloženie teoretických etnomedicínskych poznatkov, ktoré sa však bez väčších problémov dajú následne previesť do praktickej sféry. Upozorňujem na daný fakt teoreticko-praktickej syntézy preto, lebo z predošlých pracovných zhromaždení odborníkov z oblasti psychotroniky vzišiel poznatok, že značná

časť návštěvníkov kongresov Psychotronica Slovaca (a teda azda aj značná časť čitateľov zborníkov prednášok z týchto podujatí) sa väčšimi zaujíma o praktické prvky psychotroniky² ako o teóriu, hoci práve z teórie celá problematika praktickej aplikácie vychádza. Zásadná otázka pritom zní: Prečo je tomu tak, že prevažná časť ľudských bytosť sa väčšimi ako k teórii upína k praxi? Nuž preto – snažiac sa odpovedať v značne zjednodušenej forme na položenú otázku –, lebo pre prevažnú časť ľudí fakticky akákoľvek teória bola nielen v minulosti, ale dodnes i je zvyčajne považovaná iba za čosi myšlienkovo abstraktné, ba za akési plané vedátorstvo či jalové mudrovanie. Faktom ale je, že teóriu možno chápať aj inak, ako iba nejaké bezobsažné mudrovanie, ved' napokon pokusov predstrieť vyčerpávajúce definície čo je to vlastne teória nájde pozorný zájemca v bežných vedeckých publikáciach desiatky. Teória býva exaktne vymedzovaná rôzne, napríklad: teória

² V danej súvislosti možno dodať, že niektorí, s psychotronickej problematikou *azda* nie dostačujú oboznámení jedinci označujú psychotroniku, respektíve niektorí iba *praktickú aplikáciu* poznatkov získaných prostredníctvom psychotrického výskumu, aj za časť tzv. *ezoteriky*. Ak sa ezoterika zadefinuje ako nesmierne rozsiahlu oblasť poznania, ktorého skutočná podsta a príčina existencie je skrývaná (a to zvyčajne úmyselne) pred inými ľuďmi, to znamená, že ak ezoterika je oblasťou poznania, ktoré z rôznych dôvodov nemá byť všeobecne dostupné a známe, a teda ani nemá byť úmyselne vystavované pozornosti, ba práve naopak, daná oblasť poznania má byť prístupná iba zasväteným a kompetentným jedincom, tak prednášky prevažnej väčšiny prednášateľov, odznevšie na kongresoch Psychotronica Slovaca (a zvyčajne následne i uvedené v zborníkoch prednášok z týchto podujatí) nemožno zaradiť do oblasti ezoteriky. Prevažná časť referujúcich sa totiž vo svojich prednáškach vôbec nesnažila a nesnaží utajovať isté skutočnosti, ktorých známost' by mala byť odhalená iba vyvoleným, ale ich prednášky možno charakterizovať ako aezoterickú, teda exoterickú snahu poskytovať (možno pre niekoho tajné, či v minulosti tajené) informácie širokému okruhu záujemcov, resp. i bádateľov.

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

ako ucelený výkladový a predikčný systém vzťahujúci sa k riešenému problému; teória ako usporiadaná množina dostatočne dokázaných tvrdení, vztahujúcich sa k tej-ktorej oblasti poznávania, splňajúcich pritom niektoré základné podmienky (najmä podmienku jednoznačnosti uvažovaných elementárnych pojmov, podmienku úplnej platnosti teórie pre všetky objekty a javy prináležiace k tej-ktorej oblasti poznávania, podmienku konzistencie dokázaných tvrdení); taktiež teória ako myšlienkový abstraktný, zovšeobecňujúci spôsob uvažovania, porozumenia a predloženia vnútorného usporiadania súboru vedomostí o určitej oblasti poznávania a poznania, ktorý je mimo riadne dôležitý a má i dalekosiahly dosah na efektívnosť postupu napríklad praktikujúceho človeka. Napokon v oblasti vedy sa pojmom teória azda najbežnejšie užíva práve vo vzťahu k pojmom interpretácia, hypotéza, metóda, empiria či prax. Pripomínam uvedené fakty z toho dôvodu, lebo napriek ich relativne ľahko dostupnej študovateľnosti sa veľmi často „teória“ a „prax“ vnímajú – a to neraz, žiaľ, aj medzi mnohými tzv. vzdialcami súčasnej doby – ako pojmy so sebou nesúvisiace, akoby navzájom protikladné, ba bežne sa dokonca objavujú formulácie typu, že teória je prázdna vedecká domnenka, názor nepodložený praxou a podobne. Pritom ďalším, oveľa dôležitejším faktom je, že pojmom „prax“ v gréckej pôvodine slúžil na označenie konania a pojmom „teória“ pôvodne v gréckom znamenal (a pre niektorých filozofickejšie zameraných učencov stále aj znamená) nazeranie, napríklad v zmysle Nazerania Odvekých Ideí, Archeotypálnych Praobrazov všetkých prejavov vnímateľných nielen zmyslami (zrakom, sluchom, chuťou, čuchom, hmatom), ale i nezmyslami (napríklad nezrakom, nesluchom, nechuťou a podobne), čiže vnímateľných senzoricky, ba ešte v rozsiahlejšej miere aj extrasenzoricky. Povedané zjednodušene inak: teória je (či mala by byť) primárne zameraná na Poznávanie a Poznanie Ideí; prax na realizácii myšlienok, teda na premene myšlienkových konštrukcií a produktov v realizačné činy. V takomto zmysle ne-radno chápať teóriu a prax ako čosi protikladné, pre-tože sú to kategórie na seba jednoznačne odkazujúce a vzájomne komplementárne – nezabúdajúc pritom ale na pradávnu axiómu, v súčasnosti potvrdenú už i tzv. postmodernou filozofiou, že Idea určuje formu³ –, pretože teoretické poznatky sa v praxi (to jest

v konaní) premieňajú na činy, z ktorých po ich realizácii vyrastajú ďalšie poznatky, a tak stále dookola, ba vlastne po špirále, z ľudského podhľadu by sa mohlo zdáť, že takmer až do nekonečna. Individuum, ktoré si (dočasne) nepraje Poznať, Nazerat na Odveké Idey, vytrvalo preferujúc len tzv. prakticizmus, a pritom vcelku jedno v akej oblasti, teda ktoré tvrdošíjne uprednostňuje a zdôrazňuje iba prax bez zreteľa na teóriu a ktoré eventuálne nemá ani záujem spoznávať širšie súvislosti nevyhnutne spojené s jeho praktickou činnosťou, možno v univerzálnom používanej reči symbolov – reč symbolov je tradičné označenie pre schopnosť individuálnych rozumných bytosťí vyjadrovať myšlienky obraznými inotajmi, respektívne reč symbolov aj ekvivalentným označením pre alegorický jazyk, to jest celkovú sústavu vyjadrovacích verbálnych i neverbálnych archetypálnych metaforických znakových prostriedkov, slúžiacich najmä ako nástroj pre akceleráciu myšlenia, ale i ako nástroj porozumenia, dorozumievania a ukladania životne veľvýznamných poznatkov – pripodobiť napríklad človeku, ktorý sa pri hľadaní cesty vyberie bez riadnej cestovej mapy do neznámych rozsiahlych močarín; môže sa pokoje stat, že sa v hlbinách neznámych rozľahlých močarín začne topit.

Kedže v nasledujúcej časti príspevku uvádzam informácie o etnomedicíne, tak môžem v tejto súvislosti ako príklad anticipačne predostrieliť fakt, že viačerí, trebárs i pomerne úspešní liečitelia-bioterapeuti po obdržaní mapy (napríklad mapy pre pohyb v močarínach) a následnom porozumení hľbky a šírky problematiky (napríklad hľbky a šírky močariny), v ktorej sa prakticky, teda konajúco účastnia, začali pôsobiť pri výkone svojich bioterapeutických praktík omnoho efektívnejšie, eventuálne po skutočnom spoznáni teórie a následnom pochopení (ne)zmysluplnosti umývania vonkajšej strany pohára⁴ – pochopení bezúčelnosti vykonávania liečenia kohokoľvek bez vnútornej zmeny postojov toho koho-

Signatur des gegenwärtigen Zeitalters. Weinheim 1986; a i.

⁴ Porov. napríklad ENB a AB. Evanjelium neznámeho boha a alchýmia biopoľa. Pracovný materiál. Y&my 1999, s. 11; Pokorný, Petr: Tomášovo evangelium. Překlad s výkladem. Praha, Kalich 1982, s. 126 (logion 89); Tomášovo evangelium. In: Evangelium „neznámeho“ boha. Původní překatolický soupis Ježíšových výroků – tzv. Tomášovo evangelium, Evangelium pravdy a jiné raně křesťanské texty ze šíastného nálezu v Nag Hammadi. Praha, Bibliotheca gnostica 1994, s. 121 (logion 89); a i.

³ Porov. napríklad Karola, Josef: Postmodernismus. In: Sociologické školy, směry, paradigmata. Praha, Sociologické nakladatelství 2000, s. 211 – 214; Koslowski, P. – Spaemann, R. – Löw, R.: Moderne oder Postmoderne? Zur

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

koľvek, či už k sebe samému, alebo k prostrediu, vrátane jeho blížnych – zavesili celé svoje liečiteľské remeslo jednoducho na klinec a prešli, zvyčajne na základe autopsie, poučení sami sebou, od prevažne zišne zameraného konanania v konaní k prakticky nezištnému nekonaniu v konaní.

Aby však môj tohtoročný príspevok neboli predstavili ako významne nezrozumiteľný a akoby odtažitý od vymedzenej témy, tak v jeho nasledujúcej čiastke (v jadre článku) sa pokúsim zreferovať jasne pochopiteľné informácie a na dôvodek vo finálnej čiastke (v závere príspevku) uvádzam aj istú evokáciu, ktorú kto chce, môže pri hľadaní svojej individuálnej cesty pokoju vnímať aj ako akúsi základnú cestovnú mapu,⁵ ktorá mu môže napomôcť k tomu, aby sa nemusel po daramnici napríklad priveľmi topiť v hlbinách rozľahlej močariny.

Tradičné magicko-apotropajné opatrenia a ich interpretácia z aspektu súčasného poznania

Po predchádzajúcim krátkom úvode prejdem teda k téme konkrétnie stanovenej v programe tohtoročného kongresu i v titule článku, čo si však najprv vyžaduje, aby som predstrel a vysvetlil aspoň v základných rysoch východiskovú terminológiu. Predstrieť a vysvetliť východiskovú terminológiu pokladám za nutný predpoklad toho, aby aj nie dostatočne oboznámení čitateľa prezentovaného príspevku porozumeli odbornej etnomedicínskej konceptualizácii a následne sa vedeli ako-tak orientovať v referovanéj problematike.

Už v úvode som, popri inom, spomenul, že v tohtoročnom príspevku sa sústredím na predlože-

⁵ Mapa, ako schematické zobrazenie zemskejho povrchu alebo aj iných priestorov, je funkčná vtedy, ak sa dá podľa nej bezpečne dostať napríklad z východzieho bodu 1 do cielového bodu 2. Analogicky je funkčná aj akákoľvek schéma mnohorozmernej problematiky Bytia V Bytí, ktorá napomáha myšlienkovému posunu (či posunu *Mysle*) na ceste napríklad z Východzieho Bodu A (Alfa) do Cielového Bodu Ω (Omega). Nie je ale vhodné robiť si ilúzio, že prostredníctvom jednej jedinej mapy je možné orientovať sa na ceste kdekolvek na svete (na *Svetie*). Ak však Bytie V Bytí nemá (aktuálne) žiadnu pomocou na cestovanie, je efektívne začať hokať mapou. (Poznámka poznámky: Pre porozumenie významu uvedeného textu je azda vhodnejšie prečítať si najprv záver príspevku, v ktorom je ponúknutá zmieňovaná základná cestovná mapa.)

nie informácií z tej oblasti poznávania a poznania, ktorá sa v súčasných vedách o človeku, spoločnosti a kultúre označuje ako etnomedicína. Etnomedicínu možno chápať – a aj sa v odborných etnologickej a kultúrno-antropologických krajinach chápe – v rôznej šírke. Kdekoľvek z laikov (ale neraz i odborníkov) si termín etnomedicína voľne zamieňa a chápe ho ako synonymum iných známych a často používaných termínov, akými sú napríklad slovné spojenia ľudové liečiteľstvo, ľudové liečenie či ľudová liečba. Je vhodné si však uvedomiť, že výraz etnomedicína a všetky ostatné uvedené (ale i niektoré ďalšie neuvedené) výrazy ľudové liečiteľstvo, ľudové liečenie, ľudová liečba, nie sú si navzájom sémanticky homologické, pretože obsahy termínov liečenie, liečiteľstvo, liečba v skutočnosti vystihujú a pojmovu odkazujú iba na aktivity, ktoré sa zúžene orientujú „len“ na znovu-dobudnutie zdravia. Obsah termínu etnomedicína však vystihuje a pojmovu odkazuje na oveľa rozsiahlejší komplex osvedčených postupov, poznatkov a ideí, ktoré sa neorientujú iba na samotné vyliečenie pacienta. Popri evidentnej a nespochybnielnej nenhoditelnosti aplikácie tradičných metód a techník liečby, etnomedicína zahrňa aj kvantum ďalších tradičných praktík a vedomostí napríklad o príčinách chorôb, o prevencii pred chorobami, taktiež bohaté znalosti o potrebnych hygienickych zásadach, o etnofarmakách, vedomosti o tele i tele človeka a tak ďalej. Súčasne existujú ďalšie komponenty tradičnej kultúry – napríklad rôzne zvyky, predstavy o prírode, tradované poznatky o ľudovej mágii – ako i zlomky vedomostí oficiálnej lekárskej vedy a tej-ktorej religie, ktoré sa prelínajú a zároveň aj súvisia s tradičnou etnomedicínu. Celý tento, pritom len veľmi skratkovo naznačený komplex uvedených elementov možno chápať ako etnomedicínu, po slovensky inak povedané, čosi ako „ľudové lekárstvo“; zdôrazňujem pritom slovo „lekárstvo“, ktoré má širšiu obsahovú náplň ako slovo „liečiteľstvo“.

Ked' už píšem o „lekárstve“, tak môžem v tejto súvislosti dodať marginálnu, ale za to azda pre viaceročných čitateľov zaujímavú informáciu, kedže predpokladám, že nie všetkým recipientom tohto kongresového príspevku je známa. To, že „ľudové lekárstvo“ v súčasnosti je – a aj v minulosti bolo (v Európe, ako v formotvornej sociokultúrnej oblasti modernej západnej medicíny konkrétnie od konca 17. storočia) – z pohľadu príslušníkov typicky školometskej, podľa vedecky (oficiálne uznaných poznatkov tej-ktorej doby) orientovanej medicíny považované za laické (čo v preklade z grécktiny do slovenčiny neznamená nič inšie ako ľudové, v lekárskej hantírke však naboladujúce význam neoborné) lekárstvo, a ako také nebolo za tých ostatných cca 300 rokov včlenené do

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

oficiálneho školského medicínskeho systému tohoktorého obdobia, hoci mnohí legálni, školometsky odchovaní lekári užívajú a aj dodnes užívajú vo svojej praxi aj postupy, ktoré jednoznačne vychádzali a vychádzajú z poznatkov obšiahnutých v ľudovom (akoby „neodbornom“) lekárstve a teda ako také neboli a nie sú plne (ba niekedy vôbec) v súlade s uznanými metódami a znalosťami oficiálnej lekárskej vedy toho-ktorého (trebárs a súčasného) obdobia, je známy fakt. Menej známy, ale za to zaujímavý fakt – na ktorý si prejem upozorniť – je, že zo zachovaných historických prameňov a zo zrealizovaných etnologických výskumov vzišlo zistenie, že maskulínny výraz lekár (feminínum lekárka), ktorý sa u nás bežne používa ako synonymum pre doktora medicíny (medicinae universae doctor, t. j. doktor všeobecného lekárstva; MUDr.), sa ako označenie pre človeka vykonávajúceho medicínsku profesiu, a ako označenie pre to, čo si v súčasnosti pod týmto slovom ľudia najčastejšie predstavujú, začal používať iba pred necelými tristimi rokmi. Západoslovenský termín lekár je odvodený, alebo presnejšie vyvinul sa zo slovanských slov lekuvať, liekuvať, pod ktorými sa na našom území až do konca 17. storočia rozumelo magické zariekanie choroby. Pomenovanie lekár (ten, ktorý dokáže lekuvať) teda pôvodne bolo označením pre človeka, ktorý sa špeciálne zaoberal magickým odstraňovaním chorôb, na rozdiel napríklad od pomenovania враč (vraž, vražec; vyvinušie sa zo slovanského враžїt), označujúce kedysi naopak osoby, ktoré vražili, teda ktoré dokázali privolať choroby charodejníckymi prostriedkami a postupmi.

Po krátkej reflexii venowanej marginálnym terminologickým a sémantickým otázkam, sumarizujúc zároveň aj poznatky parciálne uvedené v predchádzajúcej časti príspevku, možno teda etnomedicínu stručne definovať⁶ ako mimoriadne rozsiahly komplex úkonov a praktík, vychádzajúcich z empirických poznatkov, svetonázorových predstáv, magických princípov, náboženských prvkov, fragmentov znalostí oficiálnej medicíny rôznych období, ako aj niektorých ďalších tradičných, generačne odvzádzavaných vedomostí (neraz pritom viazaných iba na veľmi úzky príbuzensky okruh), späť so zachávaním zdravia zdravého a navrátením zdravia chorému, ktoré sa v minulosti prevažne uplatňovali v ľudovej kultúre a ktoré sú v súčasnosti aplikované v kultúre každodenného života.

⁶ Ako podklad prezentovanej stručnej definície možno napríklad porovnať verbálne vymedzenie etnomedicíny uvedené v Horváthová, Emília: K vývoju etnomedicíny na Slovensku. *Studia académia slovaca*, roč. 16, 1987, s. 151.

Takto rozsiahlo vymedzenej etnomedicínskej problematike sa, samozrejme – z dôvodu priestorového ohraničenia rozsahu príspevkov v tomto zborníku –, nemožno venovať v plnej šírke, ale z celého obrovského spektra etnomedicínskeho poznania je nutné upriamiť pozornosť iba na časť ideí, vedomostí a praktík existujúcich v ľudovom (akoby „neodbornom“) lekárstve. Konkrétnie v prezentovanom článku ohraničujem tému v prvom rade chronologicky a obsahovo (v súlade s názvom referátu) na tradičnú profylaxiu – a to nie v celom rozsahu, ale sústredím sa predovšetkým na predstretie magických prvkov, ktoré sa mimoriadne hojne využívali v ľudovej kultúre v rámci tradičných ochranných opatrení, čím sa snažím nadizátať na prednášky o súvisiacej problematike, ktoré odzneli na kongresoch Psychotronica Slovaca v druhej polovici deväťdesiatych rokov 20. storočia⁷ – no a v druhom rade ohraničujem tému i geograficky, sústredujúc sa na slovenské etnomedicínske reálne. Prečo sa sústredujem práve na poznatky zaznamenané na terajšom území Slovenska je zrejmé; je to preto, lebo ľuďom žijúcim našom sociokultúrnom priestore sú tieto reálne kultúrne (ale aj inak) najbližšie. Pri detailnejšom pohľade môže vyznieť uvedená limitácia ako značná redukcia celej problematiky, faktom ale je, že pri väčšom zábere potencionálne predložených poznatkov by z ich analýzy, komparácie a interpretácii vzíšiel referát v dĺžke niekoľko stoviek rukopisných strán textu, čo samozrejme nie je vhodné zo spomínaného dôvodu priestorového ohraničenia rozsahu príspevkov v tomto zborníku. Takisto v súlade s titulom článku a vôbec v konsonancii s celkovým programovým zameraním kongresov Psychotronica Slovaca budem zaznamenané reálne o slovenskej tradičnej ľudovej magickej profylaxii priebežne interpretovať z hľadiska poznatkov, ktoré sú známe z oblasti výskumu prejavov energetických, energeticko-informačných a informačných dištančných interakcií prebiehajúcich medzi individuálnymi biosystémami a prostredím, pričom priebeh skúmaných prejavov sa realizuje predovšetkým na úrovni jednotlivých energeticko-informačných (sub)systémov. Predpokladám, že s chronologicky,

⁷ Porov. Belko, Dušan: Energoinformačná interpretácia tradičnej predstavy o magickej príčine chorôb. In: *Zborník prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca*. Bratislava, SPS 1997, s. 27 – 29; Belko, Dušan: Energoinformačná interpretácia niektorých kuratívnych praktík magického charakteru, existujúcich v tradičnej etnomedicíne Slovenska. In: *Zborník prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca*. Bratislava, SPS 1998, s. 45 – 48.

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

obsahovo a geograficky zredukovanou etnomedicínskou tému sa vtesnám do ohraničeného rozsahu príspevku, a možno iba dúfať, že predostretá redukcia informácií bude dostatočne ilustratívna či už pre pochopenie, porozumenie, alebo aspoň pre spravenie si akej-takej predstavy o nesmiernej rozľahlosti celej problematiky.

Na margo pritom upozorňujem, že vo svojom príspevku pri interpretácii etnomedicínskych fenoménov užívam – pre niektorých, s psychotronickou problematikou nie dostatočne oboznámených čitateľov azda aj akoby komplikovanú – terminológiu tak, ako je v súčasnosti viac či menej ustálená v oblasti výskumu prejavov energeticko-informačných dištančných interakcií prebiehajúcich medzi individuálnymi biosystémami a prostredím. Proces konsolidácie terminológie prebiehal dlhodobo (a dodnes nie je ukončený), príčom v tomto príspevku používané termíny boli prezentované ako životoschopné⁸ predovšetkým na Seminároch o biodiagnostike a bioterapii, po novom, od roku 2001, označované ako Informačné semináre o energeticko-informačných systémoch a na pokračujúcich Diskusných stretnutiach pre absolventov Seminárov o biodiagnostike a bioterapii (Diskusných stretnutiach pre absolventov Informačných seminárov o energeticko-informačných subsystémoch), konajúcich sa na prelome 2. a 3. tisícročia post Christum natum (konkrétnie v rozsahu rokov 1999 – 2002) prevažne v lokalite Lúka nad Váhom.

Hoci z mimoriadne rozsiahleho spektra etnomedicínskeho poznania upriamujem pozornosť iba na časť ideí, vedomostí a praktík súvisiacich s tradičnou profylaxiou v slovenskej etnomedicíne, je to aj tak ešte stále kategória nielen relatívne obšírna, ale i významovo závažná, ako na to upozorňujú viacerí odbornici. Totiž výsledky viacerých etnografických výskumov v oblasti tradičnej etnomedicíny poukazujú na fakt, že takmer neprehľadné množstvo preventívno-zdravotných opatrení realizovaných pri najrozlič-

nejších príležitostiach jednoznačne dosvedčuje za aké dôležité kedysi bolo (a dodávam, že rovnako aj v súčasnosti je) považované zdravie a vôbec celkové fyzické vlastnosti jednotlivca. Zo všeobecných profilaktických opatrení sa ako podstatná súčasť výčleňujú protektívne opatrenia magického charakteru, ktoré boli (podobne ako aj magické kuratívne praktiky) determinované tradičnými ideami o potencionálnych magických príčinách chorôb.⁹ V našej odbornej etnografickej literatúre¹⁰ sa v princípe diferencujú dva

⁹ Detailnejšie informácie o tradičných ideánoch o potencionálnych magických príčinách chorôb, ktorých rozpoznanie bolo de facto priam nevyhnutnou podmienkou na priatie nielen účinných ochranných opatrení, ale i samotných spôsobov liečenia porov. napríklad Belko, Dušan: Energoinformačná interpretácia tradičnej predstavy..., c. d., s. 27 – 29; Belko, Dušan: Energoinformačná interpretácia niektorých kuratívnych praktík..., c. d., s. 45 – 48.

¹⁰ Uviest' všetku etnografickú literatúru, z ktorej sú čerpané odborné poznatky (nielen) o tradičných magicko-apotropajúcich opatreniach aplikovaných v ľudovej kultúre Slovenska, samozrejme – z dôvodu priestorového ohraničenia rozsahu príspevkov v tomto zborníku –, nemožno. Z celého obrovského spektra etnografických reálií o danej etnomedicínskej problematike vyberám len niektoré diela, ktoré sú však dostačujúce, aby sa prostredníctvom ich štúdia mohol eventuálny záujemca dopracovať k ďalším, špecifickejšie orientovaným informáciám. Obširne údaje o prezentovanej problematike sa nachádzajú najmä v štúdiach špecializovaných etnografických časopisov a zborníkov, napríklad v Baňáry, Jozef: Ľudová liečba a povery v Zuberči. Časopis MSS, roč. 14, 1911, s. 16 – 18; Belko, Dušan: Magické predstavy, opatrenia a praktiky v humánnej etnomedicíne. Slovenský národopis, roč. 44, č. 3, 1996, s. 302 – 318; Belko, Dušan: Otázka percepcie času a priestoru u senzibilov. (Komparácia tradičných a súčasných predstáv o pôsobení jedincov s nadprirodzenými schopnosťami.) Slovenský národopis, roč. 46, č. 1, 1998, s. 5 – 27; Čečetka, F. J.: Poverečné lečení. Národopis. sb. českoslovanský, roč. 7, 1901, s. 134 – 174; Halaša, Andrej: Ľudová liečba a rozličné rady a čary. Sborník MSS, roč. 8, 1902, s. 116 – 125; Horváthová, Emília: O liečebných praktikách v Slovenskom Komlóši. Slovenský národopis, roč. 18, 1970, s. 488 – 495; Horváthová, Emília: K vývoju..., c. d., s. 151 – 166; Horváthová-Čajánková, Emília:

⁸ Pomenúvať energeticko-informačnú čiastku *Individuálneho Mnohorozmerného Bytia* Jestvujúceho V *Mnohorozmernom Svete* ako „systém“ sa nezdá byť celkom normálne (porov. aj poznámku č. 16), keďže ide iba o „subsystem“ *Individuálneho Holistickeho Multidimenzionálneho Bytia*. Z uvedeného dôvodu je v príspevku pre označovanie energeticko-informačnej čiastky *Individuálneho Holistickeho Multidimenzionálneho Bytia* dominantne užívaný azda o čosi viac výstižnejší termín energeticko-informačný subsystem, hoci tento akoby neologizmus nie je v doteraz sa utvoriavšej odbornej terminológii všeobecne prijatý.

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

rozsiahle okruhy tradičných magicko-apotropajných opatrení:

opatrenia založené na generáčne odovzdávajúcich znalostach aplikácie rôznych prostriedkov a úkonov, u ktorých sa predpokladal magicko-preventívny efekt;

opatrenia spočívajúce na rešpektovaní generáčne odovzdávaných zákazov a príkazov, ktoré mali za cieľ magickú ochranu zdravia človeka.

Napokon nielen odborníkom, ale aj širšej societe je vcelku známe, že v ľudovej kultúre Slovenska existovalo kvantum zákazov a príkazov, ktorých nedodžívanie malo podľa tradičných predstav privodiť zdravotnú újmu. Tradované zákazy a príkazy sa zvyčajne viazali (ba mnohé z nich sa doteraz stále viažu) najmä k niektorým úsekom výročného cyklu (napríklad k obdobiu Vianoc, Veľkej noci) a biodromálneho

1959. Liečebné praktiky čarodejníc na severozápadnom Slovensku v prvej polovici 18. storočia. Slovenský národopis, roč. 7, 1959, s. 433 – 445; Lacková, Elena: Ľudové liečenie olašských Rómov východného Slovenska v minulosti. Slovenský národopis, roč. 36, 1988, s. 203 – 209; Šmajda, Michal: Poverčivé spôsoby liečenia a zaklínania v ukrajinských obciach severovýchodného Slovenska. Nové obozory, roč. 13, 1971, s. 341 – 360; Tóthová, Izabela: Magické prvky v liečebných úkonoch maďarského etnika na Slovensku. Národopisné informácie, č. 3, 1980, s. 121 – 133; a vo viacerých ďalších. Zo syntetických prác orientovaných monetematicky na oblasť etnomedicíny, v ktorých sú takisto uvedené viaceré informácie o tradičných magicko-apotropajných opatreniach, možno spomenúť aspoň monografiu Čižmář, Josef: Lidové lékařství v Československu. Brno, Melantrich 1946; skriptá Bednárik, Rudolf: Ľudová liečba na Slovensku. Bratislava, Univerzita Komenského 1954; state venované ľudovému lekárstvu v troch vlastivedách: Matiegka, Jindřich: Lidové lečení. In: Československá vlastiveda. Řada II. Národopis. Praha, Sfinx 1936, s. 300 – 340; Horváthová, Emília: Lidové lečení. In: Československá vlastiveda. Díl III. Lidová kultura. Praha, Orbis 1968, s. 584 – 589; Horváthová, Emília: Liečenie a pranostiky. In: Slovensko. 3. zväzok. Ľud – II. časť. Bratislava, Obzor 1975, s. 1031 – 1041; eventuálne aj viaceré heslá o etnomedicínskej problematike uvedené v dvojzväzkom náučnom slovníku Encyklopédia ľudovej kultúry Slovenska. 1. a 2. zväzok. Bratislava, Veda 1995.

cyklu (k narodeniu jedinca, k jeho iniciácií, svadbe či úmrtiu), ale samozrejme aj k určitým ďalším príležitostiam. Zdôrazňujem, že v ľudovej kultúre sa zároveň jednoznačne uznával aj fakt, že rešpektovaním generáčne odovzdávaných zákazov a príkazov, ktoré mali za cieľ ochranu zdravia človeka, sa dalo predísť mnohým chorobám, vrodeným vadám, či iným zdravotným poškodeniam, ktoré mali byť podľa tradičných predstáv spôsobované napríklad nejakými nemateriálnymi negatívnymi vplyvmi. Mnohé zákazy a príkazy, ale aj viaceré protektívne úkony a praktiky aplikované v ľudovej kultúre pritom vychádzali zo starých, ba priam archaických náboženských názorov a predstáv, ktoré možno podľa koncepcí rozpracovaných bádateľmi v oblasti vied o človeku, spoločnosti a kultúry zaradiť do troch základných kategórií: do magie, animizmu a manizmu. V danej súvislosti môžem dodať, že v christianizovanej spoločnosti (a to nielen v minulosti, ale i dodnes) sa zvykne tradíciou fixovaný súhrn fragmentov archaických, v zmysle jednoznačne predkresťanských náboženských názorov, predstáv, obradov, praktík, činností a eventuálne aj niektorých ďalších fenoménov – vzniknutých v predchádzajúcich etapách vývinu sociokultúrneho systému, avšak pretrvávajúcich aj v kresťanskej kultúre – nevelmi správne označovať ako tzv. poverty, či niekedy sa hodnotiaco eufemisticky pomenúvajú ako prvky ľudovej vieri či prvky ľudového náboženstva. Predkresťanské prvky ľudovej vieri, to jest predkresťanské náboženské názory a predstavy, v ktorých sa odzrkadloval vnútorný vzťah človeka k tomu, čo sa v danej dobe v danej kultúre pokladalo za posvätné a nadprirodzené, hodné uctievania, prípadne i poznávania, ako aj na základe takýchto názorov a predstáv vystavané vonkajškovo orientované rituály, praktiky a činnosti, súhrne označované ako tzv. poverty, sú však poverami iba vzhľadom na iné, oficiálne uznané názory, predstavy, vonkajškovo upriamene obrady, normatívne stanovené postupy, činnosti a úkony toho-ktorého náboženstva, v našom christianizovanom sociokultúrom regióne konkrétné náboženstva kresťanského. (Samozrejme, v iných ako christianizovaných sociokultúrnych regiónoch o tzv. poverách platí to isté napríklad pre predjudaisticke prvky vzhľadom na normatívny judaizmus, pre predislamské elementy vzhľadom na normatívny islam, pre predzaratuštristicke prvky vzhľadom na normatívny zarathuštrizmus a tak ďalej, pričom naznačené prvky v tomto príspevku ďalej nerozoberám, keďže nie sú pre prevažnú časť tu žijúcich súčasníkov relevantné, pretože sú akoby prívelmi kultúrne a aj inak vzdialené, ale na ich existenciu týmto spôsobom aspoň náznakovo upozorňujem; z hľadiska vnímania jestvovania tzv. povier v širšom kontexte je teda vhodné mať naznačený fakt na pamäti.) Samotný termín „poverty“

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

– teda pojem označujúci tradíciou fixovaný súhrn fragmentov (v našom sociokultúrnom priestore) predkresťanských náboženských názorov, predstáv, obradov, praktík, činností a prípadne niektorých ďalších javov – svedčí najmä o hodnotiacom a odmiestavom postoji príslušníkov, či presnejšie hierarchicky (naj)vyššie postavených predstaviteľov oficiálneho náboženstva, ktorí sa z hľadiska svojej pravej vieri usilovali ľudovú vieru potlačiť, čo sa im však ani v minulosti a ani v našej najsúčasnejšej súčasnosti definitívne nepodarilo uskutočniť. Pritom predkresťanské prvky ľudového náboženstva, v odborných religionistických kruhoch často označovaného aj ako žlté náboženstvo, sa s prvkami normatívneho náboženstva veľmi často prelínajú, hoci je zrejmé, že z najrôznejších dôvodov nemôžu byť včlenené do oficiálneho náboženského systému aj keď ich značná, ba v mnohých regiónoch prevažná časť veriacich príslušníkov daného náboženstva žije, čo je inak fenomenologicky zaujímavá zhoda napríklad s tým, čo bolo vyšše spomnenú o postupoch jednoznačne vychádzajúcich z poznatkov obsiahnutých v ľudovom (laikom, teda akoby „neodbornom“) lekárstve, ktoré hoci nie sú v súlade s uznanými metódami a znalosťami oficiálnej lekárskej vedy – a teda ako také ani nemôžu byť prijaté hierarchicky (naj)vyššie postavenými predstaviteľmi oficiálnej školskej medicíny, ktorí sa z hľadiska svojej pravej lekárskej vedy usilujú ľudové lekárstvo potlačiť, čo sa im však ani v minulosti a ani v našej najsúčasnejšej súčasnosti definitívne nepodarilo uskutočniť –, predsa len sú „neodborné“ etnomedicínske postupy mnohými le-gálnymi, školometsky odchovanými lekármi v ich praxi užívané.

Aby som však pokračoval v stanovenej téme, nadviažem na už spomnenutý fakt, že mnohé zákazy a príkazy, ale aj viaceré protektívne úkony a praktiky aplikované v ľudovej kultúre vychádzali z archaických náboženských názorov a predstáv, ktoré sú bádateľmi zaradované najmä do magie, ale tiekaj aj do animizmu či manizmu. Práve prvky ľudového náboženstva, tzv. poverky, založené prevažne na pradávnych magických ideáloch možno povaľať za akésy systémy koncentrovaných informácií; ich správnym porozumením sa malo ľudobudnému individuálne poučiť a na základe nadobudnutého poučenia si mohlo poučené ľudobudnému pomôcť trebať i pri eliminácii prevažnej časti nemateriálnych negatívnych vplyvov potencionálne naň pôsobiacich, predovšetkým vplyvov vyvolaných praktikami tzv. čiernej magie. Podľa názorov zaznamenaných v etnografických reálach o ľudovej kultúre sa človek, ktorý akceptoval a trvalo sa správal podľa tradičných príkazov a zákazov – prameniacich z ľudovej múdrosti, tvoriacej sa stáročia –

sa v mnohých prípadoch vyvaroval pred viacerými nástrahami a dopúšťal sa tak oveľa menej chybnejch životných krokov, čo znamená, že permanentné do-rižiavanie tradičných, tzv. poverových príkazov a zákazov malo mať priamy efekt predovšetkým na kvalitu, a v naďúžku života človeka. Poznanie tohto faktu napokon potvrzuje aj prastará, kedyž značne rozšírená ľudová múdrost: „Poverčivý človek dlho žije.“ No a práve prvky ľudového náboženstva, založené prevažne na magických ideáloch a vzťahujúce sa dominantne na tradičnú profilaxiu pred akýmis ne-materiálnymi negatívnymi vplyvmi na človeka, samozrejme, aj s pokusom o interpretáciu a vôlebc o porozumenie zmyslu niektorých tradičných magicko-apotropajných ideí, praktík a prostriedkov – príom tento pokus o výklad a porozumenie je založený na súčasných poznatkoch z oblasti výskumu prejavov dištančných interakcií prebiehajúcich medzi individuálnymi biosystémami a prostredím na úrovni jednotlivých energeticko-informačných subsystémov – sú predmetom jadra tohto príspievku. Kedže rovnako ako dnes, aj v minulosti si ľudia veľmi vysoko cenili svoje zdravie, využívajúc na jeho udržiavanie a ochranu vskutku kvantum rôznych magicko-preventívnych praktík a prostriedkov, tak samozrejme v etnografických reálach ich je zaznamenaných priam nepreberné množstvo. Z rozsiahleho arzenálu poznatkov o apotropajných opatreniach magického charakteru vyberám preto vskutku len zopár (celkovo šesť) reprezentatívnych príkladov z reálil o tradičnej humnejnej etnomedicíne Slovenska, ktorých zmysel sa pokúsim následne interpretovať – ako sú už viackrát opakovane naznačil – z aspektu súčasných poznatkov¹¹ z oblasti výskumu prejavov dištančných

¹¹ Poznatky z oblasti výskumu prejavov dištančných interakcií prebiehajúcich medzi individuálnymi biosystémami a prostredím na úrovni jednotlivých energeticko-informačných subsystémov sú uverejnené v mnohých publikáciách orientujúcich sa na psychotronickú problematiku. Uviest' všetku psychotronickú literatúru, z ktorej sú čerpané poznatky o danej problematike, samozrejme – z rovnakého dôvodu, aký je uvedený v predchádzajúcej poznámke č. 10 –, nemožno. Z celého spektra psychotronickej literatúry vyberám len niektoré základné diela, ktoré sú však dostačujúce, aby sa prostredníctvom ich štúdia mohol eventuálny záujemca dopracovať k ďalším, špecifickejšie orientovaným informáciám. Relevantné poznatky o dištančných interakciach prebiehajúcich medzi individuálnymi biosystémami a prostredím sú uvedené napríklad v Rosinský, Teodor: Bioterapia. Prí-

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

interakcií prebiehajúcich medzi individuálnymi biosystémami a prostredím na úrovni jednotlivých energeticko-informačných subsystémov.

Príklad č. 1:

V ľudovej kultúre sa značná časť magicko-ochranných opatrení viazala na bezprostredný moment narodenia dieťaťa, ako aj na dlhší časový úsek nasledujúci po jeho narodení, príčom ich rešpektovaním sa mal podla tradičných ideí zabezpečiť predovšetkým riadny telesný a duševný vývin dieťaťa. K tradičnej profylaxii patrilo napríklad aj opatrenie spočívajúce na dodržiavaní generačne odovzdávaných zákazov a príkazov, ktoré nariadovali: aby matka s novorodencom v období jej šestonedelia neopušťala priestor za kútou plachtom; aby novonarodeniatko bolo neustále v bezprostrednej blízkosti matky až do momentu jej vásdky; aby dieťa v najútlejšom veku, až do doby kým nie je pokrstené, neostalo ani chvíľu samé bez prítomnosti matky; príčom uvedené a viačeré ďalšie, podobne významovo zamerané zákazy a príkazy sa odôvodňovali prastarou predstavou, že v prípade ich nerešpektovania vystavuje matka seba aj svoje dieťa pôsobeniu negatívnych síl, eventuálne sa odôvodňovali predstavou, že v prípade ich nedodržania vymenia bohyňky (škodlivé démonické bytosti) zdravého ľudskejho novorodenca za svoje nepodarené dieťa. Za takto vymenené dieťa – nazývané v jednotlivých regiónoch Slovenska rôznymi lokálnymi pomenovaniami, napríklad ako boginča, odmena, premieň, podhodenec, divak, kuklis, podvržtok – sa v dedinskem spoločenstve považovalo každé dieťa, ktoré javilo znaky rôznych somatických a psychických anomalií, teda ktoré napríklad primerane nerástlo,

ručka pre liečiteľov. Bratislava, Flash channel 1991; Rosinský, Teodor: Človek, bytie a umeenie. Bratislava, Teleflash 1993; Rubens, Donna – Gyurkovics, Darina – Hornacek, Karol: The cultural production of bioterapia: Psychic healing and the natural medicine movement in Slovakia. Social Science and Medicine, Vol. 41, No. 9, 1995, s. 1261 – 1271; Sagmeister, Vladimír: Príbehy I. Psychotronické fenomény v príkladoch zo života. Časť prvá „Vidiet“. Bratislava, Flash channel 1991; Sagmeister, Vladimír: Základná škola psychotroniky. Bratislava, Flash channel 1992. Keďže autor tohto príspevku sa nepovažuje za psychotronika, najpodstatnejší prameň informácií o prezentovanej problematike tvorili študijné a pracovné materiály, ako aj osobné konzultácie, ktoré autorovi poskytol Ing. Vladimír Sagmeister.

nechodilo, bolo neustále hladné, nenaučilo sa rozprávať, zaostávalo vo svojom mentálnom vývoji, týralo svoje okolie ustavičným krikom a podobne.

Aká je možná interpretácia tradičného magicko-apotropajného opatrenia spočívajúceho na rešpektovaní uvedených zákazov a príkazov z aspektu súčasných poznatkov z oblasti výskumu prejavov dištančných interakcií prebiehajúcich medzi individuálnymi biosystémami a prostredím na úrovni jednotlivých energeticko-informačných subsystémov?

Z hľadiska poznatkov z oblasti výskumu prejavov energeticko-informačných dištančných interakcií nemá napríklad zákaz časovo obmedzujúci osamotenie dieťaťa termínom krstu zmysel. Krst ako cirkevný obrad vstupného kresťanského posvätenia má okrem zjavného religiózneho významu aj – ak sa krst vníma v skutočnosti v pôvodnom verbálnom a myšlienkovom obsahu (slovakizované pomenovanie „krst“ pochádza z gréckeho „baptizein“, teda doslovne „ponoriť“ do vody) – implicitný význam v metafyzickom kontexte. Uvedené tradičné magicko-preventívne opatrenie vychádzajúce z archaických náboženských názorov a predstáv však v minulosti malo a rovako aj v našej najsúčasnejšej súčasnosti má – z hľadiska následne uvedených poznatkov – svoje opodstatnenie. Z uskutočnených výskumov a pozorovaní je známe, že po narodení sa prevažná časť kladnej komunikatívnej zložky (energeticko-informačnej formy konštrukcie) energeticko-informačného subsystému novorodenca premení na jeho základnú ochrannú zložku (realizačnú energeticko-informačnú formu). Túto ochranu až do momentu začiatku pôrodu zabezpečoval energeticko-informačný substitútny systém matky. Základná ochranná zložka energeticko-informačného substitútnego novonarodeného dieťaťa však ešte nie je v stave v plnej miere zabezpečovať bezchybný chod jeho anatomicko-biochemickej a psychoregulatívnej podstaty, najmä ak sa centrum energeticko-informačného substitútnego novonarodeniatka nenachádza v bezprostrednej blízkosti centra energeticko-informačného substitútnego jeho matky. Vtedy môžu na novorodenca vplývať rôzne blízke ale aj priestorovo akoby vzdialenejšie vplyvy prostredia v tom najširšom zmysle slova. Z tých blízkych možno spomenúť napríklad vplyv geoaktívnych zón, na rozdiel od minulosti je nutné mať v súčasnosti na zreteli aj deštruktívne pôsobenie najrôznejších technologickej záveri 20. a 21. storčia, z tých priestorovo akoby vzdialenejších predstavujú takýto vplyv niektoré zložky kozmickej radiačie, no taktiež nemožno zabúdať ani na – z rozmátných príčin vyvolávané a z rozličných zdrojov pôsobiace – mnohé vonkajšie vplyvy na energeticko-informačnej úrovni. Účinky vplyvov prostredia, neraz vskutku veľmi škodlivé, de-

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

facto nevhodným spôsobom programujú nedotvorený energeticko-informačný subsystém novonarodeniatka a z neho sa môžu negatívne efekty v rozmanitých formách postupne premitať či už na anatomicko-biochemickú úroveň (napríklad vo forme rôznych telesných porúch), alebo aj na psychoregulatívnu podstavu dieťaťa (napríklad vo forme určitej mentálnej retardácie). Energeticko-informačný subsystém novorodenca je pritom najcitlivejší na vplyvy prostredia v momente narodenia a počas prvých hodín po narodení, potom – keď je už jeho základná ochranná zložka ako-tak utvorená – senzibilita na ne má klesajúcu tendenciu, i keď v priebehu prvého roku života dieťaťa je ešte stále mimoriadne vysoká. Po prvom roku citливosť energeticko-informačného systému na vplyvy prostredia klesá úmerne veku až do puberty, kedy má normálny človek svoj energeticko-informačný systém utvorený a dotvorený v plnej mieri. Isteže, nie je veľmi reálne predpokladať, že by sa napríklad pätnásťroční pubescenti neustále vyvalovali svojím marmám na pupku, summa summarum však mamičkini maznáčikovia majú svoj energeticko-informačný systém zväčša v podstatne lepšom stave ako ľudia bez úzkeho kontaktu s matkou, pretože jej blízkosť pri dieťaťu prevažnú časť bežných negatívnych vplysov prostredia eliminuje na únosnú, pre dieťa zvládnuteľnú mieru. Prítom zmysel – vzhľadom na uvedené tradičné magicko-apotropajné opatrenie uplatňované v ľudovej kultúre – má iba blízkosť matky, ktorú nemôže zastúpiť ani otec, ani (v dánnej, ale i nie v tak celkom dávnej minulosťi) pôrodná babička, ba ani moderné pôrodníctvo druhej polovice 20. a začiatku 21. storočia. Všetci iní ľudia okrem matky, sa v princípe stávajú (hoci akoby nevedome) v momente narodenia a krátko po ňom určitými suďčkami novorodenca – či už v minulosťi, v ľudovej kultúre s tradične chápanými atribútmi, v súčasnosti skôr už akýmisi „novodobými sudičkami“, s akoby novými funkciemi –, ktoré programujú energeticko-informačný systém dieťaťa, a to nie vždy vhodne. V uvedenom kontexte vnímania problematiky dáva naše oficiálne zdravotníctvo dieťaťu, de facto úplne legálne, takmer ihned po narodení riadnu „facku“, keďže aj v najmodernejších pôrodníckych zaradeniach je zatial bežným úzusom oddeliť novonarodeniatko okamžite po príchode na svetlo tohto sveta od rodičky a kým sa novonarodený človek späťtá, už má prvé nehomogenity vo svojom energeticko-informačnom systéme, ba niektoré jeho funkčné zložky môžu byť aj, vzhľadom na dieťa, nevhodne premenené. Keď už pišem o premenení, tak v tejto súvislosti ešte položím aj dve možno pre niekoho impertinentné, možno pre iného na prvý pohľad akoby i nadnesene znejúce otázky: Keďže v novodobých pôrodniciach sa oddelujú (dočasne unášajú) novoro-

denci od rodičiek a následne sa späťne matkám vračajú – z hľadiska poznatkov z oblasti výskumu prejavov energeticko-informačných dištančných interakcií – už s určitými nevhodne premenenými energeticko-informačnými subsystemami, možno vnímať pôrodnícorodcov (teda ľudí narodených v pôrodniciach, na rozdiel od domorodcov, ľudí narodených v kruhu domova) ako akési novodobé premienčatá, bogynčatá? A zároveň, možno zasa zdravotné sestry z pôrodníckych oddelení vnímať ako akési novodobé bohynky, ktoré súce nevymieňajú zdravých ľudských novorodencov za svoje nepodarené deti, ale predsa len ich vracajú matkám iné, premenené? Nech je už ako chce, o čo vhodnejšie, rozumnejšie a zmysluplniešie kedysi bolo využívanie viacerých, tradíciou osvedčených profilaktických opatrení – na rozdiel od v súčasnosti bežne praktizovaného odtrhnutia dieťaťa od jeho matky takmer ihned po narodení (ved' i samotná príroda to múdro zariadila tak, že pupočník, zväzok ciev spájajúci placenta s plodom, tzv. pupočná šnúra, má u človeka priemerne dĺžku iba čosi viac ako pol metra, teda dieťa po narodení nemá na sebe namontované napríklad samonavijacie pupočné pásmo s dĺžkou niekoľko desiatok, či dokonca niekoľko sto metrov, ktoré by mu umožňovalo v prvých momentoch biologického života odplaziť sa od svojej mamy ďalej ako je to preňho užitočné) –, trebárs i tradičných opatrení vo forme aplikácie kútnej plachty, ktorou sa spoločne novopečená matka i jej dieťa reálne aj magicky izolovali až do skončenia obdobia šestonedelia od ostatného priestoru, chrániac sa tak pred pôsobením najrôznejších negatívnych vplysov prostredia.

Príklad č. 2:

Na poslednú vetu predchádzajúceho príkladu de facto nadvázuje aj popis ďalšieho, veľmi často v ľudovej kultúre uplatňovaného magicko-apotropajného opatrenia (opäť jedného z mnohých zo širokého diapazónu opatrení tradičnej profilaxie, ktoré sa viazali na bezprostredný moment narodenia dieťaťa, ako aj na dlhší časový úsek nasledujúci po jeho narodení), spočívajúceho však nie na rešpektovaní nejakých generáčne odovzdávaných zákazov a príkazov, ale primárne založeného na tradičných znalostiach aplikácie rôznych apotropajných prostriedkov. Uvedené opatrenie vychádzalo z prastarej predstavy – ktorá bola v minulosťi spoločná takmer všetkým známym etnickým spoločenstvám, teda nielen napríklad nám kultúrne najbližším slovanským národom –, že žena počas svojho pôrodu a aj istý čas po ňom je v magickom zmysle nečistá a ako taká príťahuje zlé sily, proti ktorým je v danom období bezbraná a teda proti ktorým je nutné chrániť ju i jej

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

novonarodené dieťa. Z uvedeného dôvodu, ako základ zabezpečujúci ochranu matky i dieťaťa prostredníctvom rozmanitých magicko-apotropajných prostriedkov, ihneď po pôrde oddelia pôrodná babačka rôh obytnej miestnosti s posteľou obdžníkovou textíliou, špeciálnym druhom zošívanej a rozmanitými, viacvýznamovými symbolmi vyzdobenej, na tento účel osobitne prípravenej plachty – nazývaná v jednotlivých regiónoch Slovenska rôznymi lokálnymi pomenovaniami, napríklad ako kútňa plachta, kútňica, zásterná plachta, zastefacia plachta, zasteľka, presteradlo, plachta na záponu, záppóna plachta, ketižová plachta, plachta pre šestodielku, šestka –, ktorej hlavnou funkciou bolo izolovať prostredie v reálnom i magickom zmysle, a do takto vzniknutého, reálne aj magicky oddeleného prostredia, ktoré malo chrániť matku i dieťa pred pôsobením najrôznejších negatívnych vplyvov, boli spoločne uložení rodička aj novorodenec. Už v predchádzajúcim príklade som spomíнал, že matka až do svojho vásdky, teda do rituálnej očistu šestodielky, nemala s novonarodeniatkom opúšťať priestor za kútňou plachtou, ba dokonca za kútňu plachtu nesmeli vojsť ani jej najbližší príbuzní mužského pohlavia, aby ani oni nepreniesli nejaký škodiaci vplyv či už na dieťa, alebo na matku. Veľavýznamnou skutočnosťou pritom bolo – a na to si prajem v danom príklade upozorniť –, že takýto kútňou plachtou reálne i magicky oddelený priestor býval vždy vybavený mnohými magicko-ochrannými predmetmi a najrôznejšími symbolmi, ktoré mali zabrániť nielen priechodu už spomínaných bohyniek k zdravému ľudskému novorodencovi so snahou o jeho premenenie, ale takisto mali zahnať aj strigy a iné semidémonecké či démonické bytosti, medzi ktoré možno zaradiť i zlé sudičky, ktoré by sa odhodlali akýmkolvek spôsobom škodiť v období šestonedelia v magickom zmysle menej účinne chránenej matke a jej dieťaťu. Z magicko-ochranných predmetov – samozrejme, užívaných v tej-ktorej lokalite v závislosti od konkrétnej tradície – môžem spomenúť napríklad: rozsypávanie maku okolo posteľ; kladenie cesnaku, petrželu, kúsku chlebu, rôznych bylín posvätených v kostole, čipiek, červených stužiek a šatiek, alebo iných tradíciovi osvedčených apotropajných prostriedkov pod vankúš, eventuálne ich zašívanie či navešanie priamo na kútňu plachtu; umiestňovanie najrozmanitejších zahrotených železných predmetov, predovšetkým ihiel, nožov, nožníc, klincov, šídel, ale aj zubov použitých hrabli a vidiel, či už pod posteľ, či do rohov posteľ, alebo ich zapichovanie či zavesovanie priamo na kútňu plachtu tak, aby ich ostrie bolo orientované vždy smerom von od rodičky a dieťaťa. Zo symbolov, ktoré však mali nielen magicko-ochranný, ale viacvýznamový zmysel, boli ako ozdo-

ba kútnej plachty najčastejšie aplikované motívy kohúta, draka, baránka božieho, kruhu ako symbolického vyjadrenia Slnka, stromu života vo forme kvetinového kra a viaceré ďalšie prvky, príčom niektoré z uvedených motívov bývali v niektorých lokalitách zopakovanej aj ako výzdoba vyrezávanej hlavice palice, na ktorej bola zavesená kútňa plachta. Môžem ešte dodať, že z kolorovaných symbolov sa na bielej kútnej plachte hojne užívala predovšetkým žltá a červená farba, ktorým sa v tomto zmysle taktiež pripisovala (nielen) magicko-ochranná funkcia.

Aký je možný výklad opatrenia založeného na tradičných znalostach aplikácie uvedených magicko-apotropajných prostriedkov z aspektu súčasných poznatkov z oblasti výskumu prejavov dištančných interakcií prebiehajúcich medzi individuálnymi biosystémami a prostredím na úrovni jednotlivých energeticke-informačných subsystémov?

O používanej symbolike neuvádzam detailnejšie informácie, pretože priestor, ktorý je nutné venovať čo i len objasneniu jej základného významovému obsahu, by istotne presiahol priestorovo ohriadený rozsah príspevku.¹² Môžem však uviesť, že z hľadiska poznatkov z oblasti výskumu prejavov energeticko-informačných dištančných interakcií je zo spomenutých magicko-apotropajných prostriedkov vari najzaujímavejšia (okrem používaných symbolov) tradič-

¹² O základnom, ale i viacrozmersnom význame používanej symboliky možno odporučiť štúdium viacerých prednášky, ktoré odzneli napríklad aj na niektorých predchádzajúcich kongresoch Psychotronica Slovaca, najmä príspevky Ing. Vladimíra Sagmeistera zreferované na predchádzajúcich kongresoch Psychotronica Slovaca 1996, 1997, 1998, 2000 a uverejnené v zborníkoch prednášok z týchto podujatí, konkrétnie: Sagmeister, Vladimír: Autodestrukcia ľudskej energeticke-informačnej formy. In: Zborník prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca. Bratislava, SPS 1996, s. 15 – 19; Sagmeister, Vladimír: Pohyb viazanej a voľnej mysele na priemetovej ploche individuálnej mysele človeka. In: Zborník prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca. Bratislava, SPS 1997, s. 31 – 38; Sagmeister, Vladimír: Teória energeticke-informačných form a náboženské symboly. In: Zborník prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca. Bratislava, SPS 1998, s. 30 – 39; Sagmeister, Vladimír: Nástroje pre poznávanie. Ďalšie možnosti použitia Päťprvkovej schémy. In: Zborník prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca. Bratislava, SPS 2000, s. 19 – 28.

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

ná aplikácia zahrotených železných predmetov ako tzv. tvarových žiaričov; i keď z aspektu sledovateľných fenoménov a novších teoretických záverov by bolo azda vhodnejšie či presnejšie písť nie o tvarových žiaričoch, ale o tvarových presunovačoch, čo je však slovné spojenie, ktoré nie je v doteraz sa utvoreníšej odbornej terminológii všeobecne prijaté. V morfoenergetike, ako v jednej z viacerých zložiek zo sféry výskumu prejavov energeticko-informačných dištančných interakcií, sa pod tvarovým žiaricom (presunovačom) rozumie akýkoľvek plošný (dvojzrnný) i priestorový (trojzrnný) útvar, ktorý je schopný vyzárať, pohlcovať, odrázať alebo meniť energeticko-informačnú bilanciu energeticko-informačného subsystému, a v dôsledku toho naň vplyvať, či už v zmysle pozitívnom, negatívnom alebo aj indiferentnom. Z dostupných poznatkov sa dá vydajtiť všeobecné konštatovanie, že tvarový žiaric (presunovač) nasmerovaný svojou širšou stranou k telesnej schránke individuálneho biosystému (napríklad biosystému vo forme človeka, zvieraťa, rastlín a tak ďalej) – príčom telesná nádoba je zároveň aj centrom jeho energeticko-informačného subsystému – daný biosystém chráni; a naopak tvarový žiaric (presunovač) obrátený svojou užšou (prípade uvedených železných predmetov zahrotenou) stranou smerom k telesnej schránke napríklad človeka zhŕňuje energeticko-informačnú bilanciu energeticko-informačného subsystému, čiže zjednodušene povedané, má na daný biosystém škodlivý účinok. Z etnografických reália o tradovaných poznatkoch zo sféry ľudovej záškodnej (čiermej) mágie je známe, že s aplikáciou zhubných účinkov pôsobenia ostrých predmetov na iných ľudí sa možno stretnúť predovšetkým v rámci praktík porobenia pri vyrábaní porobení, teda v rámci cieľavedomých a uvedomovaných technologických postupov vyrábania špecifických celkov (následne zväčša zakopávaných nedaleko obydlí vyhliadnutých obetí), zložených z rôznych materiálnych mediatátorov (medzi iným aj zo zahrotených predmetov, napríklad z ihiel, nožov, vretien, klincov z truhly, novšie aj zo žiletiek, samozrejme, i s niektorými ďalšími prímesami), impregnovaných negatívnym programom postupmi verbálnej mágie (napríklad prehovorom určitým spôsobom pevne ustálených zaklínacích formúl), a po ich naprogramovaní, deštrukčne pôsobiacich na všetky biosystémy v ich blízkosti. Účinky pôsobenia ostrých predmetov sa však nevyužívali len na škodenie, ale aj na ochranu pred rôznymi negatívnymi vplyvmi prostredia, čo dosvedčuje i tradičné poznatky uvedené v analyzovanom prípade, na základe ktorých sa zahrotené predmety umiestňovali pod posteľ, do rohov posteľe, alebo na kútne plachtu, ktorá reálne i magicky oddelovala matku s dieťaťom od ostatných obyvateľov.

teľov, respektíve od prípadných návštěvníkov. Keďže zahrotené predmety (nainštalované či už priamo na kútnej plachte, alebo v posteli, pod posteľou a podobne) mali smerovať vždy ostrím von od matky a dieťaťa, chránili takto ohradený priestor pred eventuálnym pôsobením negatívnych energeticko-informačných zložiek, ktoré by sa inak mohli naviazať na ich energeticko-informačné subsystémy, a po premietnutí na ich anatomicko-biochemické úrovne, prípadne aj na ich psychoregulatívne podstaty – zhoršiac tak ich zdravotný stav – následne vyvolat i chorobu.

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

Príklad č. 3:

Do kategórie magicko-apotropajných prostriedkov, ktoré sa využívali (samozrejme, nielen) v slovenskej ľudovej kultúre vskutku pri obrovskom množstve životných situácií, sú zaraďované aj najrôznejšie amulety a v istom zmysle zároveň aj niektoré talizmany. V súčasnosti sú obsahy oboch uvedených pojmov v bežnom hovorovom jazyku zväčša voľne a teda nie celkom vhodne významovo zamieňané, v minulosti sa však predsa len vcelku jasne diferencovali. Amuletom bola podľa tradičných ideí pripisovaná viac magicko-protectívna funkcia – respektíve aj v súčasných odborných etnologickej kruhoch sa amulety považujú za apotropajné predmety tzv. pasívnej magie – účelovo chrániaca nositeľa amuletu pred pôsobením nepríaznivých až škodiacich magických vplyvov, napríklad pred zlými démonmi, upírmi, uhranutím, zaklinaním, ale i chorobami, zranením, neštastím a tak ďalej. Talizmanom bola podľa tradičných ideí zasa pripisovaná viac magicko-prosperitívna funkcia – takisto aj v súčasných odborných etnologickej kruhoch sa talizmany považujú za predmety tzv. aktívnej magie – účelovo produkujúca, prostredníctvom tajomnej moci či divotvorných sôl,¹³ pre majiteľa talizmanu priaznivé situácie, napríklad vo forme šťastia v láske, radosti zo života, úspechu v súdnych procesoch a podobne. Už som spomenul, že k magicko-apotropajným prostriedkom možno zaradiť nielen samotné amulety, ale v istom zmysle aj niektoré talizmany, čo znamená, že určitej kategórii predmetov sa pripisovala, ba dodnes pripisuje ako prospirotná, tak súčasne aj protektívna funkcia. Zo slovenskej ľudovej kultúry sú taktiež známe predmety, ktorým sa pripisovalo, že majú prinášať i úspech a zároveň aj chrániť; k takým predmetom patrila napríklad nájdená konská podkova, povraz, na ktorom visel obesenecký, zvyšok blany z plodového obalu, ktorý ostal po pôrode prilepený na novorodenca. Najmä posledne spomenutý predmet,

zvyšok blany z plodového obalu, ktorý ostal po pôrode prilepený na novonarodenom dieťaťu – nazývaný v jednotlivých regiónoch Slovenska rôznymi lokálnymi pomenovaniami, napríklad ako čepček, klobúčik, kápka, košeľka – sa v ľudovej kultúre považoval za mimoriadne vhodný talizman (v niektorých lokalitách aj s určitými ochrannými funkciemi), ba za samotný symbol šťastia, a úplne bežne sa na celom Slovensku kedysi (pred zavedením povinného rodenia v pôrodničiach v päťdesiatych rokoch 20. storočia) o šťastnom človeku, respektíve o jedincovi s dobrým životným osudem, zvykoľ hovorievať: „Musel sa v čepčeku narodiť.“ Kedže čepček sa považoval za symbol šťastia, tak pôrodňá babica ho z dieťaťa opatrné sňala, dôkladne vycistila, usušila a odložila na bezpečné miesto, a keď dieťa dorástlo dávali mu ho rodičia pri významných životných príležitostach, napríklad: zašili mu ho do odevu, v ktorom išiel prvýkrát do školy; mladenci si ho brali ako talizman zo sebou na vojenskú službu; malí ho zo sebou na sobáš, na súde, na jarmoku a podobne. Čepček sa pritom ale nesmel stratíť, pretože sa verilo, že jeho majiteľ podobne stráti aj šťastie. Zaujímavé je, že čepček sa mohol požičať aj inému, dôveryhodnému človeku – ktorý nebol majiteľom svojho vlastného čepčeka, ale pritom potreboval pomoc jeho divotvorných sôl, vytvárajúcich pre neho ako dočasného majiteľa čepčeka priaznivejšiu situáciu napríklad na súde – ale pod prísnou sankciou, ktorá znala: „Kto si čepček požičia a nevráti ho pôvodnému vlastníkovi, určite čoskoro zmorie.“

Aká je možná interpretácia priaznivého pôsobenia talizmanov, napríklad i uvedeného čepčeka, z aspektu súčasných poznatkov z oblasti výskumu prejavov dištančných interakcií prebiehajúcich medzi individuálnymi biosystémami a prostredím na úrovni jednotlivých energeticko-informačných subsystémov?

Z hľadiska poznatkov z oblasti výskumu prejavov energeticko-informačných dištančných interakcií by mohlo ísť o relatívne bežný postup programovanej naviazania už v prvom príklade spomenutej kladnej komunikatívnej zložky (energeticko-informačnej formy konštrukcie) energeticko-informačnému subsystému človeka na prirodzenú, eventuálne i umelo štruktúrovanú realizačnú energeticko-informačnú formu nejakého predmetu – v ľudovej kultúre označovaný napríklad ako talizman –, čím vzniká tzv. pozitívne prerobený predmet, na ktorý sa v rámci ďalšieho kladne ladeného programovacieho postupu navádzajú trebárs aj konkrétniežie želateľné informácie (napríklad informácie vyjadrujúce archetypálne predlohy krásy, lásky, porozumenia, múdrosti, dobra, blaha, pokoja a tak ďalej). Kedže všetko čo sa v prostredí manifestuje má aj akýsi svoj

¹³ Viera v existenciu akýchsi *nadprirodzených sôl*, ktoré prenikajú a ovládajú celý svet sa v súčasnej kultúrno-antropologickej, etnologickej či religionistickej literatúre zvyčajne označuje odborným termínom *dynamizmus*. Divotvorné (*nadprirodzené*) sily mohli byť podľa predstáv existujúcich (nielen) v tradičnej kultúre nie iba *pozitívne* pôsobiace (ako to uvádzam v prezentovanom príklade č. 3 a v príklade č. 5), ale taktiež aj *negatívne* pôsobiace (ako je to uvádzané či už predchádzajúcich príkladoch č. 1 a č. 2, alebo v nasledujúcich príkladoch č. 4 a č. 6).

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

protiklad, tak je zrejmé, že existujú aj tzv. negatívne prerobené predmety – v oblasti výskumu prejavov energeticko-informačných dištančných interakcií známe ako porobeniny, vzniknuvšie pri postupoch prerábania, čo sú iné praktiky, ako postupy vyrábania porobení, ktoré som veľmi čiastkovo naznačil v predchádzajúcim príklade –, o ktorých však nebudem uvádzať ďalšie podrobnejšie informácie; tie informácie, ktoré som tu a teraz sprostredkoval, majú slúžiť predovšetkým na zavnímanie a chápanie širších súvislostí referovanej problematiky. Positívne prerobené predmety, vzniknuvšie prostredníctvom najrozmanitejších magických praktík, známejšie ako talizmany, majú dlhodobú tradíciu v mnohých etnickej spoločenstvách náslova sveta. Ich najznámejšie či najpoužívanejšie archetypy pochádzajú z krajín Orientu – napokon aj samotné pomenovanie talisman, ba i pomenovanie amulet, je pôvodne odvodené z hebrejských a arabských etymónov; pôvodní obyvatelia Severnej Ameriky ich zasa pomenovali napríklad ako vampum či medicína –, o ktorých mnohé sa dodnes vyskytujú aj v európskej kultúre, v Európe sú za talizmany takiež považované viaceré kresťanské symboly, ale talismanom, teda pozitívne prerobeným predmetom sa de facto môže po naprogramovaní stať akýkoľvek korpus.

Uvedená otázka, položená v rámci tohto príkladu, sa však netýka iba talismanov vo všeobecnosti, ale žiada si aj možný výklad príaznivého pôsobenia konkrétné spomenutého čepčeka (zvyšku blany z plodového obalu), ktorý ostáva po pôrode prilepený na novorodeniatku), ktorý sa v slovenskej ľudovej kultúre považoval za mimoriadne vhodný talisman. Pokúsim sa teda v tejto textovej pasáži predstrieliť možnú interpretáciu tohto fenoménu. Z mnohých etnografických reálí je známe, že pri narodení dieťaťa sa bližší i vzdialenejší príbuzní snažili predvídať najdôležitejšie udalosti v jeho živote z rôznych sprievodných znakov a okolností, ktoré sa udiali v priebehu jeho pôrodu, to jest v bezprostrednom momente narodenia počas procesu vychádzania plodu z matkinku tela na svetlo tohto dňa, eventuálne i zo sprievodných znakov a okolností krátko po pôrode dieťaťa. Na základe uskutočňovania takého predvídania sa z niektorých príbuzných, zväčša zo žien pochádzajúcich z nižších sociálnych vrstiev dedinského spoločenstva, mohli stať profesionálne sudičky. Keďže podľa tradičných ideí dieťa narodené či už v čepčeku (zvyšok blany z plodového obalu ostal prilepený na hlave novorodenca), alebo v košielke (zvyšok blany ostal prilepený na tele novorodenca) malo byť šťastné, tak riadne poučené profesionálne sudičky navážovali túto želanú informáciu na korpus čepčeka (košielky), čím de facto utvárali

prerobený predmet v kladnom zmysle slova, ktorý mal vlastníkovi v celom nasledujúcom živote produkovať príaznivé situácie. Avšak zároveň je vhodné na margo dodať, že vlastnenie čepčeka (košielky) – podobne ako kvantum iných vecí, dejov či javov, ktoré majú nielen svoje líce, ale i rub – malo popri uvedenej prednosti, i značnú nevýhodu. Majiteľ takého pozitívne prerobeného korpusu musel dávať veľký pozor, aby mu ho neukradli, aby mu ho po eventualnom zapožičaní poctivo vrátili, alebo aby ho celkovo nestratil, pretože by nemusel stratiť iba štásť (ako je to naznamenané v etnografických reáliah), ale strata a následná zneužitie čepčeka (košielky) neprajným človekom prostredníctvom praktík ľudovej záškodnej mágie mohlo byť dokonca aj pričinou ukončenia pobytu bývalého, ale pritom jediného skutočného vlastníka čepčeka v tomto našom slzavom údoli, keďže čepček predstavoval nielenže vynikajúci navádzací prostriedok, ale navyše obsahoval aj pôvodné zárodočné stopy porcií Nadradeného¹⁴ Individuálneho Myšlienkového Subsystému, ktorý utvára, teda za istým účelom cielavedome a premyslene organizuje samotný energeticko-informačný subsystém Individuálneho Holistického Multidimensionálneho Biosystému.

Príklad č. 4:

V jednom z predchádzajúcich príkladov, konkréne v príklade č. 2, som načrtol, že podľa prastarej a univerzálnie rozšírenej predstavy bola žena počas svojho pôrodu a istý čas po ňom považovaná za magický nečistú a teda aj za prítahujuču akési zlé sily. Napokon, podľa tradičných predstáv, sa kedysi všeobecne uznávalo, že človek je pri niektorých životných príležitostach vo zvýšenej miere vystavený vplyvu negatívnych sôl, a preto bolo priam nutnosťou, aby sa pred nimi chránil nielen bežným spôsobom, ale vo zvlášť závažných prípadoch, aby sa pred ich možným či predpokladaným pôsobením navyše zaabezpečil aj viacerými osvedčenými apotropajnými prostriedkami a postupmi. Popri spomenutom pôrode bola ľudovej kultúre považovaná napríklad aj svadba

¹⁴ Písat' o nadradenosťi či podradenosťi v rámci prezentovanej problematiky o komplementárnych kategóriách Individuálneho Holistického Multidimensionálneho Bytia možno azda iba z dôvodov pedagogických. Znamená to, že ak je v texte použité adjektívum „Nadradeného“, tak si vážený čitateľ spomeňte napríklad na (v tomto príspevku už uvedenú) pradávnu axiómu, v súčasnosti potvrdenú už i tzv. postmodernou filozofiou, že Idea urévuje formu.

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

za ďalšiu životnú príležitosť, pri ktorej mala byť žena nevesta vystavená vplyvu negatívnych sôl vo zvýšenej mieri. Z uvedeného dôvodu bolo potrebné nevestu magicky chrániť. Najmä počas jej cesty z rodného do mužovho domu – teda v čase, keď k nej mali mať nepriaznivé sily uľahčený prístup, pretože sa na ňu ešte nevzťahovala ochrana budúceho (manželovho) domova, ale ochranu svojho pôvodného (rodného) domova už definitívne opustila – sa vykonávalo viačero tradičných magicko-profilaktických postupov, snažiac sa prostredníctvom nich zahnať zlé sily. Za jednu z najosvedčenejších i najrozšírenejších tradičných magicko-preventívnych praktík na zabránenie potencionálnemu vplyvu zlych sôl na nevestu sa po-važovala snaha vyslovať čo najväčší hluk v jej blízkosti – samozrejme, hluk ako prostriedok apotropajného charakteru sa nespôsoboval iba pri neveste, a takisto sa nespôsoboval len v priebehu svadby –, napríklad prostredníctvom streľby z pušiek, práskania bičov, rapotania rapkáčov a podobne, pretože sa verilo, že účinok hluku dokáže zneškodniť vplyv negatívnych sôl.

Aká je možná interpretácia tradičného magicko-apotropajného opatrenia založeného na spôsobovaní hluku z aspektu súčasných poznatkov z oblasti výskumu prejavov dištančných interakcií prebiehajúcich medzi individuálnymi biosystémami a prostredím na úrovni jednotlivých energeticko-informačných subsystémov?

Možnú interpretáciu tohto príkladu sa pokúsim uviesť ozaj veľmi stručne. Z hľadiska poznatkov z oblasti výskumu prejavov energeticko-informačných dištančných interakcií hluk ako zmiešanina navzájom nezladených zvukov vyvolaných z akýchkoľvek rôznorodých zdrojov môže svojím efektom lokálne rozrušiť určité, na energeticko-informačný subsystém človeka nepriaznivo pôsobiacie elementy – nachádzajúce sa bežne v realizačných energeticko-informačných formách prostredia (staršou terminológiou vyjadrené: vo všeobecnom energeticko-informačnom poli) – a tak premeniť tieňo prvky, ak už aj nie z negatívnych na pozitívne, tak aspoň na informačne indiferentné voči energeticko-informačnému subsystému človeka.

Príklad č. 5:

V tomto príklade de facto nadvážujem na text uvedený v úvode predchádzajúceho príkladu, pokračujúc tak v popise niektorých tradičných úkonov súvisiacich so svadobnými rituálmi. Pri príchode nevesty do domu muža a jeho rodičov sa realizovali viaceré úkony obradného prijímania, napríklad nevesta nemela zostúpiť zo voza priamo na holú zem, pred pra-

hom prekročila dieťa a podobne. Ďalšie obrady sa viazali už priamo k vnútajšku domu – napríklad nevesta mala obísť stôl, pobožkať jeho štyri rohy, mala sa dotknúť pece, otvárať dvierka pece, miešať kašu, prekladať hrnce a mnohé ďalšie –, príčom uvedené rituály jej mali, popri inom, zabezpečiť ochranu nového domova, keďže podľa tradičných predstáv ochranu svojho rodného domova už definitívne stratila.

Aký je možný výklad tradičných úkonov obradného prijímania nevesty viažúcich sa k stolu a peci z aspektu súčasných poznatkov z oblasti výskumu prejavov dištančných interakcií prebiehajúcich medzi individuálnymi biosystémami a prostredím na úrovni jednotlivých energeticko-informačných subsystémov?

Praktický zmysel uvedených úkonov obradného prijímania nevesty je jednoznačný. Nevesta si pri ich vykonávaní detailne obzrela priestor, v ktorom sa od tej chvíle mala čo najviac zdrižovať; pri peci pripravovala jedlo, pri stole ho predkladala rodinným príslušníkom. Z hľadiska poznatkov z oblasti výskumu prejavov energeticko-informačných dištančných interakcií mali však tieto rituály okrem zjavného zmyslu minimálne ďalšie dva implicitné významy. Prvým implicitným významom bola očista ohňom, pri ktorej by sa možné umiestniť niektorých elementov opotrebovaného energeticko-informačného subsystému nevesty mali v ohni dekomponovať, a teda zrušiť ich negatívny účinok na celkový zdravotný stav novej obyvateľky domu. V tejto súvislosti sa ale môžu vyskytnúť aj eventuálne námietky o zmysle uvedeného konania, argumentujúc napríklad otázkou: Ako mohlo prísť k očistie ohňom v prípade, ak sa sobáš uskutočnil v letnom období? Pri otázkach tohto typu je vhodné mať ale na zreteli, že ešte donedávna, tri štýri generácie smerom do minulosti, sa ľudia (najmä z rolníckych rodín) sobášili predovšetkým v zime, pretože v lete nebolo na vykonanie všetkých svadobných úkonov dostatočný čas. Druhý implicitný význam prijímacích obradov, ktoré realizovala nevesta pri príchode do domu muža a jeho rodičov, vyplýva z vedomej projekcie jej energeticko-informačného substituámu do nového prostredia, v ktorom malá odvety žiť. Takáto projekcia mala vytvoriť pre nevestu istú ochranu, nakoľko po odchode z rodného domova (ktorý plnil protektívnu funkciu do odchodu z neho) mal túto ochranu nahradí nový domov. To, či sa takáto pozitívna dištančná interakcia podarila, jasne preukázala budúcnosť. Všetko to, ako zvyčajne, záviselo (aj závisí a bude závisieť) od povahy osobnosti človeka – akýkoľvek človek je jedinečná ľudska bytosť so slobodnou vôleou, nesúcou za svoje myšenie i konanie plnú zodpovednosť – akým spôsobom použil nadobudnuté vedomosti, v tomto konkrétnom prípade všetko záviselo od úprimnosti postoja tej-

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

ktornej nevesty k vykonávaným úkonom obradného prijimania. Na základe skúseností mnohých minulých generácií možno konštatovať, že ak sa prijímacie obrady dodržali so všetkou úctou a vážnosťou, tak sa vedomá pozitívna projekcia nevestinho energeticko-informačného subsystému do nového prostredia určite podarila.

Priklad č. 6:

Popri úsekoch života viažúcich sa k už spomínanému pôdruhu a spomínanému svadby, bolo v ľudovej kultúre za obdobnú príležitosť – kedy mohol byť človek vystavenný zvýšenému vplyvu zlých sil – považované obdobie viažuce sa k smrti človeka. Znamená to, že v takomto období sa opäť vykonávali mnohé tradičné postupy zabezpečujúce zvýšenú ochranu, pričom pozostalí sa snažili predovšetkým o zabránenie pôsobenia predpokladaného negatívneho vplyvu zomrelého na živých ľudí. Napríklad aj bežne umývanie nebožtíka vodom malo v ľudovej kultúre nielen zjavne praktický, ale aj implicitný magicko-purifikačný a magicko-profilaktický význam. Z hľadiska tradičných predstáv voda, ale aj akékoľvek iné predmety, napríklad uterák či hrebeneň, ktoré sa použili pri úprave vzhľadu zosnulého sa považovali za škodiace všetkému živému, a preto ich po obriadení mŕtveho zakopali na odľahlom mieste. Podobne aj slamená výplň zo slameníka, na ktorom skonal človek či ležal zomrelý sa považovala za škodlivu pôsobiacu na iných, a z tohto dôvodu ju po pochovaní mŕtveho spálili. Ako je známe z viacerých písomných prameňov oheň požíval u Slovanov – ale vlastne všeobecne aj u ostatných etnických spoločenstiev – oddávna veľkú úctu a pripisovala sa mu ako magicko-apotropajná, tak i magicko-očistná funkcia. Slovania dokonca mŕtvych spočiatku spaľovali priamo v plameňoch planúceho ohňa a vzniknuvšie pozostatky ukladali do popolníc. Neskôr, v druhej polovici 1. tisícročia post Christum natum, sice kremácie pomaly ustupovali a popolnice z pohrebnísk boli nahrádzané kostrovými hrobmi, ale uvedená predstava o magických funkciach ohňa sa v pohrebných rituáloch zachovala v iných, pozmenených formách aj po tom, keď Slovania už svojich nebožtíkov úplne prestali spaľovať. Z archeologických nálezisk je napríklad známe rozkladanie vatiér na hroboch, ba niektorí bádatelia sa domnievajú, že aj bezprostredne v hroboch, ako by tomu nasvedčovali nálezy uhlíkov nachádzané priamo v nich. Neskorším dozvukom úkonov založených na predstave o ochranej a očistnej funkcií ohňa bolo vykiadzanie truhly a zapálenie sviečok okolo truhly s obriadeným zosnulým, novšie je možné za prejav doznevania uvedenej predstavy považovať trebárs i pálenie sviečok na hroboch.

Aký je možný výklad predstavy o magicko-profilaktickej a magicko-purifikačnej funkcii ohňa a vody používaných vo veľkej mieri v tradičných pohrebných rituáloch z aspektu súčasných poznatkov z oblasti výskumu prejavov dištančných interakcií prebiehajúcich medzi individuálnymi biosystémami a prostredím na úrovni jednotlivých energeticko-informačných subsystémov?

Z hľadiska poznatkov z oblasti výskumu prejavov energeticko-informačných dištančných interakcií je aplikácia vody či ohňa v pohrebných obradoch zrejmou snahou (v prípade aplikácie vody) o naviazanie a následné zbavenie sa, alebo (v prípade aplikácie ohňa) o celkové rozloženie štrukturálne zmenenej zložky z postupne sa rozpadávajúceho energeticko-informačného subsystému človeka, ktorý ukončil aktuálnu realizáciu v tomto našom slzavom údolí, inak povedané: snahu o likvidácii či dekompozíciu akejkoľvek spôsobnosti, ktorá sa energeticko-informačnému prejavu biosystému, ktorý prestal utvárať a dotvárať referenciu s realizačnými energeticko-informačnými formami prostredia. Oheň a voda boli odnechaní považované za ochranné a očistné elementy, a aj z uskutočnených výskumov a pozorovaní prejavov energeticko-informačných dištančných interakcií jednoznačne vypĺýva, že voda má i – okrem bežne známych hygienických vlastností – schopnosť navádzovať na seba štrukturálne zmenené zložky energeticko-informačných subsystémov, ktoré v nich zamedzujú normálnej energeticko-informačnej bilancii, čiže zjednodušene povedané: voda očistuje dane biosystémy nielen na ich anatomicko-biochemickej, ale aj na ich energeticko-informačnej úrovni. V tejto súvislosti ale zároveň pripomieniem mnohokrát overený fakt, že oheň takéto štrukturálne zmenené zložky rozkladá, teda – na rozdiel od vody, ktorá ich „iba“ navádzuje, ale nedekomponuje, čiže ostávajú naďalej v prostredí a môžu poškodiť iné biosystémy – spoľahlivo ich premieňa na neškodné realizačné energeticko-informačné formy prostredia, ktoré nie sú škodlivé pre iné biosystémy. Spaľovaním nebožtíkov, alebo aj inou manipuláciou s ohňom v rámci pohrebných obradov, sa teda malo zabrániť rôznym interakciám medzi štrukturálne zmenenou zložkou z postupne sa rozpadávajúceho energeticko-informačného substitučného biosystému nebožtíka s energeticko-informačnými substitučnými v tomto prostredí žijúcich ľudí.

Pritom sa ale objavuje ďalšia otázka: O aké interakcie by mohlo ísť?

Zo zrealizovaných výskumov a pozorovaní je známe, že energeticko-informačný substitučný (nie len) človeka zabezpečuje nesmierne kvantum životných funkcií. Podľa toho kol'ko negatívnych vplyvov – či už z prostredia alebo zo samotnej anatomicko-

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

biochemickej podstaty jedinca – musí eliminovať, o toľko viac sa opotrebuva. Síce nie ako celok, ale iba niektoré jeho zložky. Opotrebované zložky sa v energeticko-informačnom subsystéme hromadia, v dôsledku čoho nepríaznivo ovplyvňujú chod celého biosystému. Po smrti človeka sa jeho energeticko-informačný substitút rozkladá na rôzne časti a práve opotrebované zložky zostávajú naviazané na hmotnú schránku nebožtíka, prípadne sa naväzujú aj na energeticko-informačné formy predmetov, ktorí sa použili pri úprave vzhladu zosnulého (napríklad na spomínanú vodu, uterák, hrebien), respektíve niektoré negatívne zložky zotrvávajú niekedy aj na mieste, na ktorom človek skonal. Za určitých okolností sa tieto pre život človeka nevhodné zložky môžu naviazať aj na iný energeticko-informačný substitút žijúceho jedinca, a takto naviazané („zahniedzené“) na ňom napáchať nesmerne škody, ktoré sa môžu prejať celou škálou rôznych ľahkých chorôb, ba niekedy až smrťou. Z hľadiska tradičných skúseností by sa takýto nezriedkavý jav dal vyjadriť prastarou ľudovou múdroštvom: „Nebožtík ťahá za sebou živých.“ Z toho, čo som doteraz uvielmožno teda pomerne ľahko porozumiem dôvodom častého užívania ohňa – ako magicko-ochranného a magicko-očistného elementu – v pohrebných rituáloch: otvorený oheň takéto pre život ľudu nevhodné splodiny de facto takmer okamžite rozkladá a tým zabráňuje aj ich eventualnému naviazaniu na akýkoľvek ďalší energeticko-informačný substitút.

Na záver prezentovaného príkladu je ešte v širších súvislostiach azda vhodné dodat, že čím je viac ohňa v blízkosti človeka, tým bude zdravší, a čím viac je ohňa v blízkosti nebožtíka, tým menej dochádza k interakciám medzi energeticko-informačnými porciami organizovaných dočasne pretrvávajúcich voľnou myslou v realizačných energeticko-informačných formách prostredia, avšak po smrti človeka už bez utvárajúceho princípu, a energeticko-informačnými substitútami v tomto prostredí žijúcich ľudí; čiže inak, ľudovejšie povedané: čím viac je ohňa v blízkosti nebožtíka, tým menej bude strašiť. Tradičné predstavy o tom, že nebožtík mohol prísť strašiť, sú v ľudovej kultúre úzko spojené najmä s ideami o revenantoch, čiže o tzv. dušiach zomrelých, ktoré z rôznych dôvodov nenašli po smrti pokoj, a preto sa zo záhrobia opäťovne vracačú späť medzi živých ľudí. Za najškodlivejších revenantov sa v ľudovej tradícii všeobecne považovali tzv. nečistí mŕtvici, sotani, nezdrevenci, nelapsí, vampíri, upíri (či inak označovaní revenanti vampírskeho typu), ktorí chodili z ľudí vysávať krv či zdravie, a tak im spôsobovať najrôznejšie choroby. Proti takému pôsobeniu upíra sa chránilo – ak nepomohli iné apotropajné

postupy a prostriedky, ako napríklad cesnakový ve-niec obkruštený okolo nôh predpokladaného upíra, zväzovanie mŕtvoly v skrčenej polohe, prepichnutie srdca predpokladaného upíra dreveným kolom, odseknutie jeho chodidiel, odseknutie hlavy a jej polo-ženie medzi nohy, obracanie mŕtvoly dolu tvárou, zviazanie rúk a nôh, poprehadzovanie kostí predpo-kladaného upíra a viaceré iné – aj tým, že mŕtvolu človeka, ktorého považovali za revenanta vampírskeho typu dodatočne celého spálili, čím sa malo zabrániť jeho ďalšiemu negatívному vplyvu na ostatných živých ľudí.

Záver

V úvode referátu som Vám, vážení čitatelia, prial, že popri informáciách o stanovenej téme, Vám v závere príspevku ešte na dôvažok uvediem aj istú evokáciu, ktorú kto chce, môže pri hľadaní svojej individuálnej cesty pokoje vnímať ako akúsi základnú cestovnú mapu, ktorá mu môže napomôcť k tomu, aby sa nemusel po daromnici napríklad priveľmi topiť v hlbinách rozľahlej močariny. Vo finálnej čiastke svojho referátu si teda dovolím uviesť ešte niekoľko krátkych myšlienok vybavených v Mysli.

Z dostupných a do súčasnej doby zachovaných prameňov je zrejmé, že viera v existenciu akýchsi nadprirodzených sil (porov. poznámku č. 13), ktoré prenikajú a ovládajú celý svet, teda viera, ktorá sa v súčasnej kultúro-antropologickej, etnologickej či religionistickej literatúre zvyčajne označuje odborným terminom dynamizmus, ako aj viera v schopnosť človeka ovlaďať tieto nadprirodzené sily a prostredníctvom nich ovplyvňovať svoju prostredie, teda viera, ktorá sa v spomínamej odbornej literatúre zvyčajne označuje termínom magia, sprevádzka človeka vo všetkých predchádzajúcich historických epochách vývoja ľudskej spoločnosti, príčom jej existencia pretrváva, bu úspešne sa šíri aj v modernej západnej euroatlantickej, predovšetkým vedecko-technicky orientovanej civilizácii. Popri tejto úspešnosti šírenia sú však dynamisticke a magické predstavy z hľadiska platných vieroučných dogiem existujúcich v jednotlivých náboženských systémoch neraz úplne neprija-teľné, hoci sú inkorporované aj priamo v kanonizovaných hagiografoch týchto náboženských systémov.¹⁵ Napokon, odmietanie takýchto ideí sa

¹⁵ Ked'že ako príslušníci tzv. modernej západnej euroatlantickej, predovšetkým vedecko-technicky orientovanej civilizácie žijeme v christianizovanom sociokultúrnom priestore, je azda najvhodnejšie upozorniť, že aj v kanonizovaných hagiografoch, teda

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

v normatívnych, uzákonených posvätných spisoch židovsko-kresťanskej tradície, sú inkorporované viaceré textové pasáže, potvrdzujúce – napriek platným vieroučným dogmám – existenciu dynamistických a magických elementov v kresťanskej kultúre. Vhodné je však okamžite dodať, že dynamistické a magické prvky jestvujúce v kanonizovaných biblických spisoch boli počas tradičného procesu postupne teologizované, keďže existencia (*zvláštne* je, že najmä) dynamistických elementov je pre oficiálnu kresťanskú vierouku de facto neprijateľná. Napriek mnohemu revidovaniu a najrôznejším redakčným úpravám kanonizovaných biblických spisov možno v nich vystopovať pasáže, dosvedčujúce jestvovanie spomenutých elementov. Napríklad o existencii dynamistických prvkoch v Starom zákone svedčí stať z *Knihy Sudcov*, v ktorej sa popisuje známy príbeh Samsona. V tomto príbehu je, samozrejme, popri inom, zaznamenané aj to, že Samsonove vlasy sú sídlom jeho *zázračnej sily*, po ostríhaní vlasov túto *zázračnú silu* stráca, ale opäť ju získava, keď vlasy dorastú. (porov. Sde 13, 5 – Sde 16, 28) V kanonizovaných textoch Nového zákona svedčí o existencii dynamistických prvkoch známa stať uvedená v *Evanjelii podľa Marka* (paralelné state sú uvedené aj v *Evanjelii podľa Matúša* a v *Evanjelii podľa Lukáša*), v ktorej sa popisuje udalosť, ako z Ježiša vyšla *zázračná uzdravujúca sila* vtedy, keď sa žena, trpiaca mnoho rokov na krvotok dotkla jeho *rúcha*. (porov. Mt 9, 20 – 22; Mk 5, 25 – 34; Lk 8, 43 – 48) O existencii magických elementov v Starom zákone svedčí kvantum záznamov (porov. napríklad Ex 22, 17; Lv 19, 26, 31; Lv 20, 6; Dt 13, 2 – 6; Dt 18, 10 – 11; 1 Sam 28, 3, 9; 2 Kr 17, 13, 17, 23; 2 Kr 21, 6; 2 Kr 23, 10, 24; 2 Krn 33, 6; a mnohé iné), ale azda najcelenejší či najznámejší je text, popisujúci ako si Jakub prostredníctvom *čarovania*, aplikujúc *magický princíp podobnosti* pri párení zvierat, prisvojí Labanovo stádo (porov. Gn 30, 37 – 40); no a o existencii mágie v Novom zákone svedčia, popri inom, napríklad mnohé pasáže spisu *Skutky apoštолов* (porov. napríklad Sk 3, 4 – 8; Sk 5, 1 – 11; Sk 8, 6 – 7; Sk 9, 33 – 41; Sk 11, 27 – 28; Sk 13, 6 – 11; Sk 14, 8 – 10; Sk 16, 16 – 18; Sk 19, 11 – 12; Sk 21, 9 – 11; a viaceré iné), ale azda najznámejší je text, týkajúci sa *Šimona Mágika*, ktorý v Samárii (*Samarčan*) zapôsobil ohromujúci *divmi* na tamojších obyvateľov. (porov. Sk 8, 9 – 24) Samozrejme, dynamistické

z istého pohľadu – pri dobrej vôli porozumieť, napríklad prostredníctvom nástroja pre poznávanie vo forme oblúbeného geometrického kosoštvorcového útvaru – javí ako pochopiteľný fakt a z iného pohľadu sa ich odmietanie zasa javí akoby nie celkom pochopiteľný fakt. Napríklad: odmietanie dynamistických a magických ideí, hoci sú včlenené do kanonických textov toho-ktorého náboženstva, je pochopiteľné preto, lebo pre Uvedomelú Individuálnu Multidimenzionálnu Existenci terestrického typu sú rozhodujúcejšie Iné Kvality ako kvality prevážne energetické a energeticko-informačné. Akoby nie celkom pochopiteľné sa to zasa javí preto, lebo – vyjadriac sa viac-významovou rečou symbolov – prísť k Ohňu (v úvode príspevku k spomenutým Odvekým Ideám, či v závere príkladu č. 3 spomenutému Nadradeného Individuálneho Myšlienkového Subsystému)¹⁶ možno iba skrze vodu. Kedže je prezentovaný príspevok uverejnený v zborníku prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca a zároveň z predošlých pracovných zhromaždení odborníkov z oblasti psychotroniky vzišiel poznatok, že istá časť čitateľov týchto zborníkov sa zaujíma nielen o praktické prvky psychotroniky, ale aj o širšie platné teóriu, z ktorej celá problematika praktickej aplikácie vychádza, tak si dovolím vyjadriť evokáciu (vybavenie v Mysli) takým jazykom, ktorý bol v minulosti, je aj v prítomnosti a iste bude i v budúcnosti v publikáciach tohto typu prijateľný, konkrétnie jazykom alegorickým. Pre Uvedomelé Individuálne Multidimenzionálne Bytie terestrického typu by nemalo byť dominantným záujmom egoistic-

či magické prvky sa nachádzajú aj v *hagiografoch* iných náboženských systémov, stačí si otvoriť napríklad Atharváedu alebo niektoré Upanišady (hinduizmus), ale takisto trebárs aj Avestu (zarathuštrizmus), Korán (islam), Tao-Te-ťing (taoizmus) a iné. Kedže však normatívne, uzákonené posvätné spisy uvedených náboženských, či filozoficko-religioznych systémov sú pre prevažnú časť tu žijúcich príslušníkov modernej západnej civilizácie *akoby* prívelmi kultúrne a aj inak vzdialené, tak pre *tu žijúcich* je relevantný fakt, že dynamistické a magické elementy sa vyskytujú – ako som už uviadol – aj v *hagiografoch* judaisticko-christianizovanej tradícii, na ktorej hodnotách euroatlantická civilizácia vyrástla.

¹⁶ Pomenúvať *Myšlienkovú Časť Multidimenzionality* ako „*Subsystém*“ sa nezdá byť celkom prirodzené, no ale čo už, ked' aj pre *energeticko-informačnú* čiastku *Multidimenzionality* sa tak tiež zaviedol *nie vhodný* termín *energeticko-informačný (sub)systém* (porov. poznámku 8).

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

ky sa hrabáť v zemi, ba Uvedomelé Bytie sa má dobrovolne vzdať aj egoistického čvachtania sa vo vode, pretože ani Podstata Ohňa sa egoistickým hrabaním a čvachtaním Nezaoberá. Pre Uvedomelé Individuálne Multidimenzióne Bytie terestrického typu by malo byť dominantným záujmom zaoberať sa minimálne Podstatou Ohňa samou, alebo ešte lepšie, zaoberať sa Tým, Čo Je aj pre samotnú Podstatu Ohňa Podstatné. A k tomu možno všetkým Bytiám V Bytí popriat ozaj mnoho Vzduchu. Prajem Vám teda, väžení recipienti viacrozmerného významu tohto príspivku, aby ste vo svojom Živote spoznali To, Čo Je Podstatné a aby ste mali pritom nadostáč Vzduchu. To Je Všetko.

Použitá literatúra

- Baňáry, Jozef: Ľudová liečba a poverty v Zuberci. Časopis MSS, roč. 14, 1911, s. 16 – 18.
- Bednárik, Rudolf: Ľudová liečba na Slovensku. Bratislava, Univerzita Komenského 1954.
- Belko, Dušan: Magické predstavy, opatrenia a praktiky v humánej etnomedicíne. Slovenský národopis, roč. 44, č. 3, 1996, s. 302 – 318.
- Belko, Dušan: Energoinformačná interpretácia tradičnej predstavy o magickej príčine chorôb. In: Zborník prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca. Bratislava, SPS 1997, s. 27 – 29.
- Belko, Dušan: Otázka percepcie času a priestoru u senzibilov. (Komparácia tradičných a súčasných predstáv o pôsobení jedincov s nadprirodzenými schopnosťami.) Slovenský národopis, roč. 46, č. 1, 1998, s. 5 – 27.
- Belko, Dušan: Energoinformačná interpretácia niektorých kuratívnych praktík magického charakteru, existujúcich v tradičnej etnomedicíne Slovenska. In: Zborník prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca. Bratislava, SPS 1998, s. 45 – 48.
- Belko, Dušan: Dynamizmus (preanimizmus, manaizmus). In: Zborník prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca. Nitra, SPS 2001, s. 6 – 10.
- Belko, Dušan: Animativus: základná terminológia, ponímanie a popis ranonáboženskej formy v kultúrno-antropologickej literatúre. In: Zborník prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca. Nitra, SPS 2002, 12 – 18.
- Biblia. Písmo Sväté Staré a Novej zmluvy. Preklad pripravila redakčná komisia Slovenskej evanjelickej cirkvi a. v. v ČSSR. Liptovský Mikuláš, Transciscus 1978.
- Čečetka, F. J.: Poverečné liečení. Národopis. sb. českoslovanský, roč. 7, 1901, s. 134 – 174.

Čižmář, Josef: Lidové lékařství v Československu. Brno, Melantrich 1946.

ENB a AB. Evanjelium neznámeho boha a alchymia biopofa. Pracovný materiál. Y&my 1999.

Encyklopédia ľudovej kultúry Slovenska. 1. a 2. zväzok. Bratislava, Veda 1995.

Halaša, Andrej: Ľudová liečba a rozličné rady a čary. Sborník MSS, roč. 8, 1902, s. 116 – 125.

Horváthová, Emília: Lidové liečení. In: Československá vlastivěda. Díl III. Lidová kultura. Praha, Orbis 1968, s. 584 – 589.

Horváthová, Emília: O liečebných praktikách v Slovenskom Komlóši. Slovenský národopis, roč. 18, 1970, s. 488 – 495.

Horváthová, Emília: Liečenie a pranostiky. In: Slovensko. 3. zväzok. Ľud – II. časť. Bratislava, Obzor 1975, s. 1031 – 1041.

Horváthová, Emília: K vývoju etnomedicíny na Slovensku. Studia academia slovaca, roč. 16, 1987, s. 151 – 166.

Horváthová-Čajánková, Emília: 1959. Liečebné praktiky čarodejnic na severo-západnom Slovensku v prvej polovici 18. storočia. Slovenský národopis, roč. 7, 1959, s. 433 – 445.

Karola, Josef: Postmodernismus. In: Sociologické školy, sméry, paradigmata. Praha, Sociologické nakladatelství 2000, s. 211 – 214.

Koslowski, P. – Spaemann, R. – Löw, R.: Moderne oder Postmoderne? Zur Signatur des gegenwärtigen Zeitalters. Weinheim 1986.

Lacková, Elena: Ľudové liečenie olašských Rómov východného Slovenska v minulosti. Slovenský národopis, roč. 36, 1988, s. 203 – 209.

Matiegka, Jindřich: Lidové liečení. In: Československá vlastivěda. Řada II. Národopis. Praha, Sfinx 1936, s. 300 – 340.

Pokorný, Petr: Tomášovo evangelium. Překlad s výkladem. Praha, Kalich 1982.

Rosinský, Teodor: Bioterapia. Príručka pre liečiteľov. Bratislava, Flash channel 1991.

Rosinský, Teodor: Človek, bytie a umenie. Bratislava, Teleflash 1993.

Rubens, Donna – Gyurkovics, Darina – Hornacek, Karol: The cultural production of bioterapia: Psychic healing and the natural medicine movement in Slovakia. Social Science and Medicine, Vol. 41, No. 9, 1995, s. 1261 – 1271.

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2003

Sagmeister, Vladimír: Príbehy I. Psychotronické fenomény v príkladoch zo života. Časť prvá „Vidiet“. Bratislava, Flash channel 1991.

Sagmeister, Vladimír: Základná škola psychotroniky. Bratislava, Flash channel 1992.

Sagmeister, Vladimír: Autodeštrukcia ľudskej energeticko-informačnej formy. In: Zborník prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca. Bratislava, SPS 1996, s. 15 – 19.

Sagmeister, Vladimír: Pohyb viazanej a voľnej mysele na priemetovej ploche individuálnej mysle človeka. In: Zborník prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca. Bratislava, SPS 1997, s. 31 – 38.

Sagmeister, Vladimír: Teória energeticko-informačných foriem a náboženské symboly. In: Zborník prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca. Bratislava, SPS 1998, s. 30 – 39.

Sagmeister, Vladimír: Nástroje pre poznávanie. Ďalšie možnosti použitia Päťprvkovej schémy. In: Zborník prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca. Bratislava, SPS 2000, s. 19 – 28.

Sväté písma Starého i Nového zákona. Preklad a poznámky podľa vydania Spolku svätého Vojtecha v Trnave: Starý zákon z roku 1955 – Nový zákon z roku 1986. Úvody k jednotlivým spisom prof. Jozef Heriban, SDB. Trnava, Spolok svätého Vojtecha 1998.

Šmajda, Michal: Poverčivé spôsoby liečenia a zaklínania v ukrajinských obciach severovýchodného Slovenska. Nové obzory, roč. 13, 1971, s. 341 – 360.

Tomášovo evangeliu. In: Evangelium „neznámeho“ boha. Původní překatolický soupis Ježíšových výroků – tzv. Tomášovo evangeliu, Evangelium pravdy a jiné raně křesťanské texty ze šťastného nálezu v Nag Hammadi. Praha, Bibliotheca gnostica 1994, s. 28 – 141.

Tóthová, Izabela: Magické prvky v liečebných úkonoch maďarského etnika na Slovensku. Národnopisné informácie, č. 3, 1980, s. 121 – 133.